

Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010

Ulrika Jansson

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vestfold foretatt kartlegging av naturtyper i Sandefjord kommune. Det har vært særlig fokus på store gamle eiker og kystnære områder. Totalt 228 lokaliteter ble kartlagt og prioritert i 2010. Disse fordeler seg på 38 lokaliteter med A verdi, 130 med B verdi og 60 med C verdi. Kulturlandskap og skog var de hyppigst registrerte hovednaturtypene med henholdsvis 91 og 61 lokaliteter. Deretter følger ferskvann/våtmark med 37 lokaliteter og kyst og havstrand med 35 lokaliteter. Kulturlandskap og skog utgjør til sammen to tredeler av de registrerte naturtypelokalitetene.

Nøkkelord

Vestfold
Sandefjord
Naturtypekartlegging
Eikekartlegging
Verdisetting

Omslag

FORSIDEBILDER

Øvre: Salturt fra strandsump ved Strand, søndre (lok. 143)

Midtre: Stor eik på Orelund kirkegård (lok. 22).

Nedre: Sandstrand med tang ved Fruvika (lok. 78).

Forsidefotos: Ulrika Jansson

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-156-5

Biofokus-rapport 2011-20

Tittel

Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010

Forfatter

Ulrika Jansson

Dato

12.09.2011

Antall sider

90 sider (28 + vedlegg)

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Vestfold, miljøvernavdelingen

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vestfold og Sandefjord kommune foretatt naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune. Ulrika Jansson har vært prosjektansvarlig hos BioFokus. Terje Blindheim, Anders Thylén og Arne Laugsand (alle BioFokus) har deltatt i arbeidet. Erik Johan Blomdal har vært vår kontaktperson hos Fylkesmannen og Ole Jakob Hansen har vært kontaktperson hos kommunen. BioFokus takker for godt samarbeid med oppdragsgiverne.

Denne rapporten har som mål å oppsummere data for de naturtypene som er registrert i 2010. Rapporten beskriver hvilke oppgaver som er gjort og peker på kartleggingsstatus og prioritering av kartlegging fremover.

Oslo, 12. september 2011

Ulrika Jansson, BioFokus

Figur 1. Lokaltet 19, Fjellvikåsen V. Rik kildeløvskog (A-verdi) i nedkanten av en edelløvskogsli. Foto: Ulrika Jansson, 14. juni 2010.

Sammendrag

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vestfold og Sandefjord kommune foretatt kartlegging av naturtypelokaliteter i Sandefjord kommune i 2010. Fokus har vært på å få Østerøya, Vesterøya og Sandefjord byområde nøyaktig kartlagt, men det er også gjort noen registreringer spredt i kommunen, bl.a. på Natholmen. I tillegg har vi tilrettelagt informasjon for Naturbase for 40 dammer som er kartlagt av kommunen tidligere, og et 20-tall naturtyper som er kartlagt av Arne Heggland i forbindelse med større veibyggingsprosjekt i kommunen i de siste årene.

Av de 228 registrerte naturtypelokalitetene er kulturlandskap den vanligste hovednaturtypen med 91 lokaliteter (tabell 1), av disse er en stor andel store eiker. Ferskvann/våtmark er den hovednaturtypen som er arealmessig størst med 71 % av kartlagt areal, men dette beror først og fremst på én stor innsjø. Av totalt antall lokaliteter er 38 vurdert som svært viktige (A verdi), 130 som viktige (B verdi) og 60 som lokalt viktige (C verdi). En fjerdedel (26 %) av lokalitetene er vurdert som lokalt viktige, men disse utgjør kun 6,5 % av det avgrensede arealet. Hele 83 % av arealet utgjøres av lokaliteter som er vurdert som viktige og 10 % av arealet dekkes av svært viktige biotoper.

Tabell 1. Fordelingen av hovednaturtyper på antall og areal (daa) og deres andel av totalen.

Hovednaturtype	Antall	Andel av antall (%)	Areal (daa)	Andel av areal (%)
Ferskvann/våtmark	37	16,6	4355	70,7
Kulturlandskap	91	39,7	395	6,4
Skog	61	26,6	1005	16,3
Kyst og havstrand	35	15,3	283	4,6
Sørvendt berg og rasmark	2	0,9	2	0,03
Andre	1	0,4	29	0,5
Myr og kilde	1	0,4	88	1,4
Totalt (gjennomsnitt / trimmet snitt*)	228	100	6158 (26,9 / 9,9)	100

*Trimmet snitt (5 % minste og største er tatt vekk)

Innhold

1	INNLEDNING/BAKGRUNN.....	6
2	GJENNOMFØRING	7
2.1	PRIORITERTE OMRÅDER	7
2.2	TILRETTELEGGING FOR NATUR2000.....	7
2.3	TIDLIGERE KARTLEGGINGER OG BEHANDLING AV GAMLE DATA	7
2.4	ARTSMANGFOLD	9
2.5	VEGETASJONSTYPER	9
3	RESULTATER.....	10
3.1	NATURTYPEVARIASJON OG UTBREDELSE	10
3.2	AREALFORDELING	15
3.3	VERDIVURDERING AV LOKALITETENE	15
3.4	ARTSMANGFOLD	17
4	KARTLEGGINGSSTATUS	19
4.1	PRIORITERTE OMRÅDER FOR FREMTIDIG KARTLEGGING	19
5	DISKUSJON.....	21
5.1	GENERELLE HENSYN.....	21
5.2	OMRÅDER MED BEHOV FOR SIKRING/VERN	21
5.3	FREMMEDE ARTER	22
6	LITTERATUR	28
	VEDLEGG 1: LOKALITETSBESKRIVELSER	29

1 Innledning/bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *“Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97) 1996-97). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold.”*

Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune ble opprinnelig gjennomført i begynnelsen av 2000-tallet. Den gang lå fokus på å avgrense, klassifisere og verdisette lokalitetene, mens beskrivelser og foto i stort manglet. I denne omgang er tidligere avgrensede lokaliteter i Sandefjord byområde, på Vesterøya og Østerøya feltbefart, beskrevet, kartfestet og revurdert. I tillegg er nykartlegging i områder nær områdene opp til tidligere avgrensede lokaliteter gjennomført. Det har vært et særlig fokus på store og hule eiker, og særlig denne naturtypen har fått fokus ved nykartlegging. Lokaliteter som er befart av Arne Heggland i forbindelse med Statens Veivesens konsekvensutredning for Rv 305 og E18 (Heggland 2010) samt 34 dammer/små vannforekomster fra kommunens damrapport (Hansen 1999) er også digitalisert og lagt inn i Natur2000-basen.

Feltarbeidet som omfattet 12 feltdager ble gjort i juni, august og september 2010 med påfølgende rapportering høsten/vinteren 2010 og våren/sommeren 2011. Feltarbeid knyttet til dette prosjektet er blitt utført av Ulrika Jansson (prosjektleder), Terje Blindheim og Anders Thylén. Data er systematisert i Natur2000 (Borch og Wergeland Krog 2000) og det er laget faktaark med foto for feltbefarte lokaliteter. Dette vil bli tilgjengelig i Naturbase.

Metoden for kartlegging følger DN håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Det henvises til denne og da spesielt kapitlene 2- 6 for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvelgelse av naturtyper og verdisetting av dem.

I forbindelse med oppdateringen og samordningen av data i en felles database har BioFokus produsert SOSI-filer for naturtypetemaet. Disse er oversendt Direktoratet for naturforvaltning sammen med egenskapsdataene. Fylkesmannen og kommunen har kvalitetssikret datasettet og Naturbase skal oppdateres med foreliggende data.

2 Gjennomføring

2.1 Prioriterte områder

Som underlag for en prioritering av kartleggingen i Sandefjord kommune fantes en tidligere kartlegging med klassifisering, geografisk avgrensning og verdisetting av naturtype-lokaliteter, men uten beskrivelser eller bilder. Denne ble brukt som utgangspunkt ved feltbefaringen. Sandefjord byområde, Vesterøya og Østerøya ble prioritert, og alle tidligere kartlagte områder, foruten noen få dammer, ble feltbefart i 2010. I disse områdene ble også nykartlegging utført. Det finnes god oversikt over dammer og bekkedrag i kommunen, og generelt er dammer eller bekkedrag derfor ikke feltbefart. Ingen feltbefaring ble heller gjort på vestsiden av E18 (men her er lokaliteter kartlagt av Arne Heggland i forbindelse med veiprosjekt lagt inn), eller mellom E18 og kyststripen mellom Hjertnesskogen i nord og Store Bergan i sør.

2.2 Tilrettelegging for Natur2000

De kartlagte naturtypelokaliteter er blitt nummerert fra 1 til 270 og er lagt inn i Natur2000 for eksport til Naturbase. Nummerserien er ikke sammenhengende, bl.a. fordi noen lokaliteter er satt til uprioritert eller har blitt slått sammen til mosaikker i etterkant av feltarbeidet. Totalt er 228 lokaliteter avgrenset og beskrevet.

2.3 Tidligere kartlegginger og behandling av gamle data

Data fra den tidligere naturtypekartleggingen i kommunen (Hansen 2001) er blitt brukt som underlag for kartleggingen, men avgrensninger, naturtype og verdisetting er i mange tilfeller blitt justert. Det er også lagt inn lokaliteter fra tidligere kartlegginger, utført av Arne Heggland, i forbindelse med store veiprosjekt i kommunen (Heggland 2010). Disse lokalitetene har blitt digitalisert, fått en noe justert beskrivelse og i noen få tilfeller fått endret type og verdisetting. Dessverre mangler fotodokumentasjon for disse lokalitetene. Dammer og mindre vannsamlinger fra kommunens damrapport (Hansen 1999) er blitt digitalisert og lagt inn i Natur2000-basen. De fleste dammene er ikke feltbefart i 2010 og beskrivelsene er derfor hentet fra damrapporten. Noen dammer som åpenbart er blitt fylt opp eller som har en verdivurdering som er forankret i eldre kunnskap er blitt fjernet eller justert. Dammene er lagt inn med tilleggsfinansiering fra DN, mens Arne Hegglands lokaliteter er lagt inn med finansiering fra Fylkesmannen og kommunen. I de tilfeller vi har lagt inn bekkedrag er kommunens bekkedrag-rapporter blitt brukt som tilleggsinformasjon (Hansen 2000).

I dem deler av kommunen der kartlegging er utført i 2010 bør alt gammelt data slettes fra Naturbase. Gamle kartavgrensninger som ikke er feltbefart kan bli liggende i Naturbase for å brukes som grunnlag ved eventuell videre kartlegging og i kommunal forvaltning. Avgrensningene i den marine kartleggingen er delvis unøyaktig, særlig hva gjelder avgrensninger mot terrestre økosystemer. Datasettet som blir levert i forbindelse med kartleggingen i 2010 har derfor ikke tatt hensyn til overlapp mot marine systemer, og det er det terrestre datasettet som er mest nøyaktig.

I 2008 ble det i Sandefjord og Stokke gjennomført en kombinert naturtypekartlegging og registrering av MiS-figurer i forbindelse med utarbeidelse av nye skogbruksplaner (FORAN 2008). Kart og kortfattet beskrivelse fra disse er blitt brukt som underlag ved feltbefaring. Det er ikke alltid samsvar mellom avgrensninger og verdivurderinger i MiS-dataene og dataene fra naturtypekartleggingen. Biofokus har feltbefart 14 skoglokaliteter kartlagt av FORAN (tabell 2). For alle disse bør beskrivelsene og kartavgrensningen fra foreliggende rapport brukes isteden, da de er mer utførlig beskrevet og dokumentert av BioFokus. For de 17 lokaliteter som også ligger innenfor området til BioFokus sin feltbefaring, men som ikke er kontrollert, kan FORANs beskrivelser brukes.

Tabell 2. FORAN-lokaliteter, som ligger innenfor det området som er feltbefart i 2010, med kommentarer.

Lok. no. FORAN	Kommentar	Lok. no. BioFokus
1003	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	264
1010	Ikke kontrollert.	-
1011	Ikke kontrollert, ev. delvis overlapp mot BioFokus-lok 209.	209
1012	Ikke kontrollert.	-
1013	Ikke kontrollert.	-
1015	Ikke kontrollert.	-
1017	Ikke kontrollert.	-
2001	Ikke kontrollert.	-
2002	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	18, 19
2003	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	80
2004	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	77
2005	Ikke kontrollert.	-
2006	Ikke kontrollert.	-
2007	Ikke kontrollert.	-
2008	Ikke kontrollert.	-
2009	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	14
2010	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	14
2011	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	15
2018	Slettes, ikke naturtypekvaliteter.	-
2019	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	126
2020	Ikke kontrollert.	-
2021	Ikke kontrollert.	-
2022	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	53,54
2023	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	55,56
2024	Ikke kontrollert.	-
2031	Ikke kontrollert.	-
2032	Ikke kontrollert.	-
2033	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	24,25
8008	Ikke kontrollert.	-
8009	Slettes, overlapp med foreliggende kartlegging.	252,253
8011	Ikke kontrollert.	-

2.4 Artsmangfold

I 2010 ble det utgitt en revidert Norsk rødliste for arter (Kålås mfl. 2010). Ved rødlisting av en art vurderes både artens nåværende status og hvor mye dens norske forekomster har avtatt, avtar eller forventes å avta. En art vurderes på en skala fra livskraftig til utdødd (tabell 3). Rødlistearter, svartlistearter og noen karakterarter som er kartlagt gjennom prosjektet er tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge 2011). Legg merke til at funn av rødlistearter i dette prosjektet både er artsfunn BioFokus har gjort i 2010 og eldre artsfunn som allerede ligger inne på Artskart.

Tabell 3. Definisjoner for IUCNs rødlistekategorier.

Rødlistekategorier		
EX	Utdødd	En art er <i>Utdødd</i> når det er svært liten tvil om at arten er globalt utdødd.
EW	Utdødd i vill tilstand	Arter som ikke lenger finnes fritlevende, men der det fortsatt finnes individ i dyrehager, botaniske hager og lignende.
RE	Regionalt utdødd	En art er <i>Regionalt utdødd</i> når det er svært liten tvil om at arten er utdødd fra aktuell region (her Norge). For at arten skal inkluderes må den ha vært etablert reproduserende i Norge etter år 1800.
CR	Kritisk truet	En art er <i>Kritisk truet</i> når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for <i>Kritisk truet</i> er oppfylt. Arten har da ekstremt høy risiko for utdøing (50 % sannsynlighet for utdøing innen 3 generasjoner, minimum 10 år)
EN	Sterkt truet	En art er <i>Sterkt truet</i> når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for <i>Sterkt truet</i> er oppfylt. Arten har da svært høy risiko for utdøing (20 % sannsynlighet for utdøing innen 5 generasjoner, minimum 20 år).
VU	Sårbar	En art er <i>Sårbar</i> når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for <i>Sårbar</i> er oppfylt. Arten har da høy risiko for utdøing (10 % sannsynlighet for utdøing innen 100 år).
NT	Nær truet	En art er <i>Nær truet</i> når den ikke tilfredsstiller noen av kriteriene for CR, EN eller VU, men er nære ved å tilfredsstille noen av disse kriteriene nå eller i nær framtid.
DD	Datamangel	En art settes til kategori <i>Datamangel</i> når ingen gradert vurdering av risiko for utdøing kan gjøres, men det vurderes som meget sannsynlighet at arten ville blitt med på Rødlista dersom det fantes tilstrekkelig med informasjon.
LC	Livskraftig	En art tilhører kategorien <i>Livskraftig</i> når den ikke oppfyller noen av kriteriene for kategoriene CR, EN, VU eller NT, og ikke er satt til kategoriene DD, NA eller NE
NE	Ikke vurdert	En art tilhører kategorien <i>Ikke vurdert</i> når det ikke er gjort noen vurdering for arten. Dette kan for eksempel skyldes dårlig utredet taksonomi, svært dårlig kunnskapsgrunnlag eller mangel på tilgjengelig kompetanse.
NA	Ikke egnet	En art tilhører kategorien <i>Ikke egnet</i> når den ikke skal bedømmes på nasjonalt nivå. Dette gjelder her i hovedsak fremmede arter (arter kommet til Norge ved hjelp av mennesket eller menneskelig aktivitet etter år 1800) eller er tilfeldige gjester.

2.5 Vegetasjonstyper

Mange lokaliteter har forekomst av truede vegetasjonstyper. Disse er definert i rapporten "Truede Vegetasjonstyper i Norge" (Fremstad og Moen 2001). I lokalitetsbeskrivelsene angis vegetasjonstypekoder og rødlistebetegnelser. Forklaring til disse finnes i vedlegg 7 i DN-Håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) og i Fremstad (1997). Norsk rødliste for naturtyper fra 2011 er ikke benyttet i prosjektet. Denne var ikke tilgjengelig ved prosjektets oppstart, og er heller ennå ikke tilpasset praktisk bruk i forvaltningen.

3 Resultater

3.1 Naturtypevariasjon og utbredelse

Totalt ble 228 naturtypelokaliteter registrert, fordelt på 27 naturtyper og syv hovednaturtyper (tabell 4). Kulturlandskap er den hyppigst registrerte hovednaturtypen med 91 lokaliteter (tabell 1). Deretter følger skog med 61 lokaliteter, ferskvann/våtmark med 37 lokaliteter og kyst og havstrand med 35 lokaliteter. Oversikt over registrerte lokaliteter (tabell 6) viser et stort mangfold av naturtyper i de undersøkte delene av kommunen. Alle 228 naturtypelokalitetene er kartfestet (figur 2) og utførlig beskrevet (Vedlegg 1).

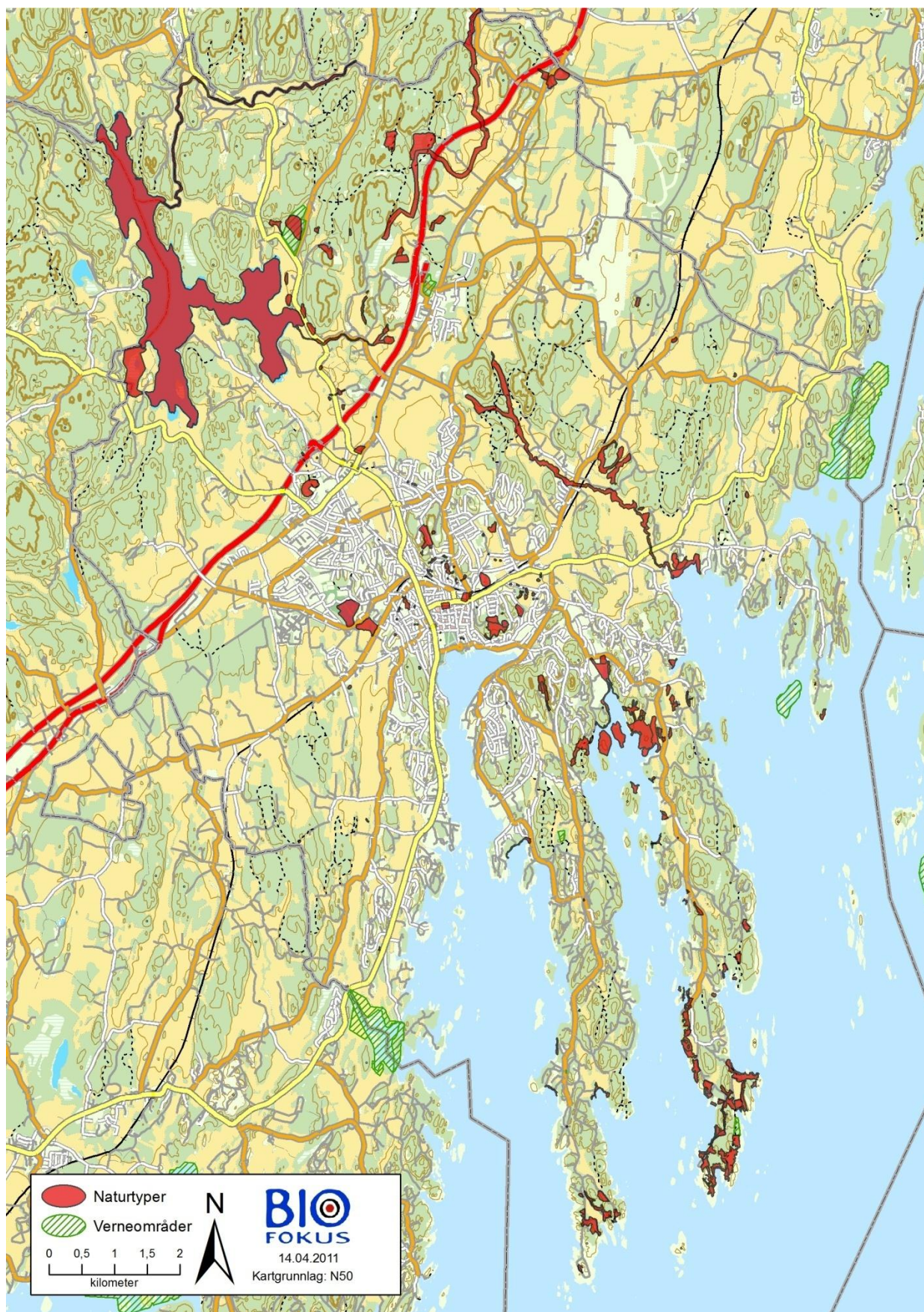
Store gamle eiker på Orelund gravplass (lok.22).

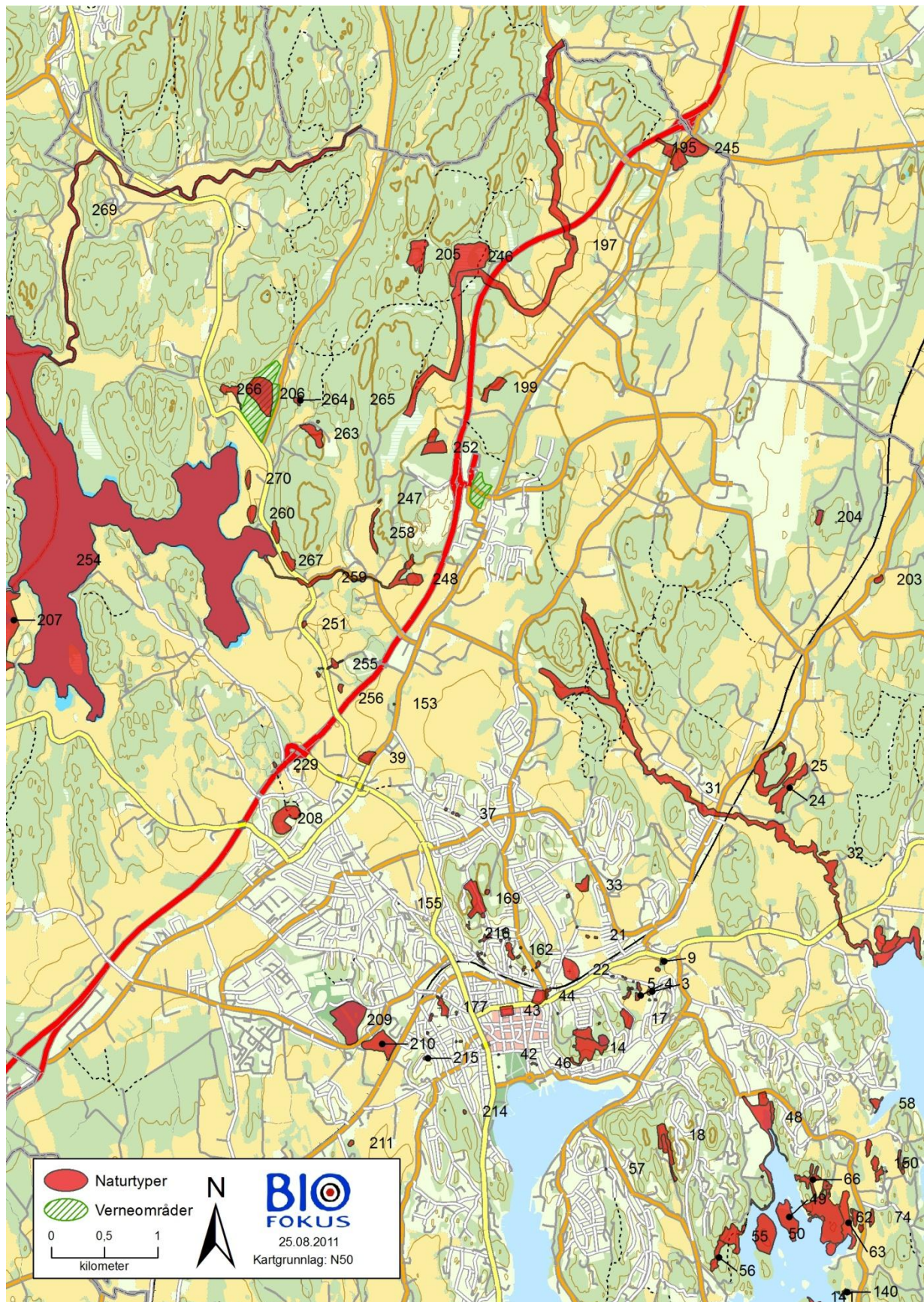
Kalkfuruskog nordvest for Ormereiråsen på Østerøya (lok. 109).

Tabell 4 Oversikt over fordelingen av de ulike naturtypene på hovednaturtype, naturtype, areal (daa) og verdi.

Hoved-naturtype	Naturtype	Verdivurdering		A		B		C		Totalt antall	Totalt areall
		Antall	Areal	Antall	Areal	Antall	Areal	Antall	Areal		
Ferskvann /våtmark	Dam	4	225	17	122	8	94			29	441
	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti					2	3			2	3
	Rik kulturlandskapssjø			1	3227					1	3 227
	Viktig bekke drag			4	626					4	626
	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	1	59							1	59
Kulturland- skap	Hagemark			3	101	1	11			4	112
	Naturbeitemark			1	2					1	2
	Parklandskap	3	46	3	16	2	11			8	73
	Slåttemark					1	2			1	2
	Småbiotoper			6	37	2	8			8	45
	Store gamle trær	14	11	35	24	18	6			67	40
	Beiteskog			2	120					2	120
Skog	Gammel barskog					1	22			1	22
	Gammel fattig edellauvskog			1	28					1	28
	Gråor-heggeskog			1	38	1	2			2	40
	Kalkskog			4	77					4	77
	Rik blandingsskog i lavlandet			1	14	1	10			2	24
	Rik edellauvskog	3	57	21	461	14	169			38	687
	Rik sumpskog	5	41	8	86					13	128
Kyst og havstrand	Rikt strandberg	1	16							1	16
	Sand- og grusstrand			12	44	1	4			13	48
	Strandeng og strandsump	5	93	7	36	7	27			19	156
	Tangvoll	1	3							1	3
	Brakkvannsdelta			1	60					1	60
Sørvendt berg og rasmark	Kantkratt			2	2					2	2
Andre	Annen viktig forekomst					1	29			1	29
Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	1	88							1	88
Totalt		38	640	130	5 119	60	398			228	6 158

Figur 2a. Geografisk fordeling av naturtypelokalitetene i Sandefjord kommune.

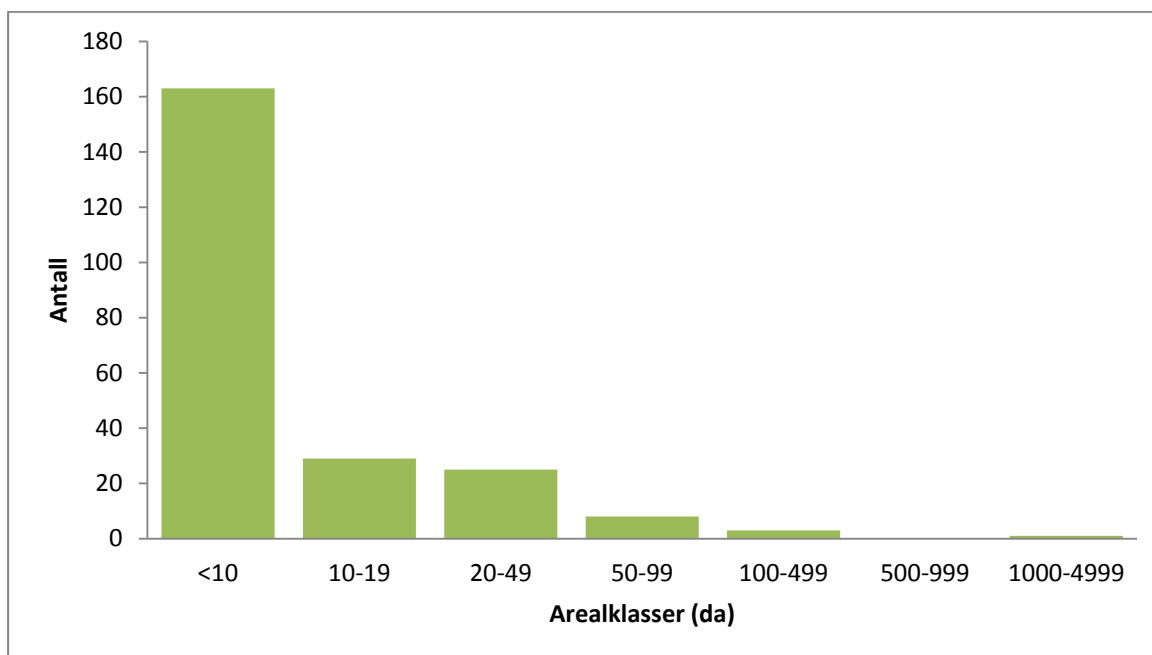

Figur 3b. Geografisk fordeling av naturtypelokalitetene i nordvestre delen av Sandefjord kommune, merket med lokalitetsnummer.

- BioFokus-rapport 2011-20, side 14 -

3.2 Arealfordeling

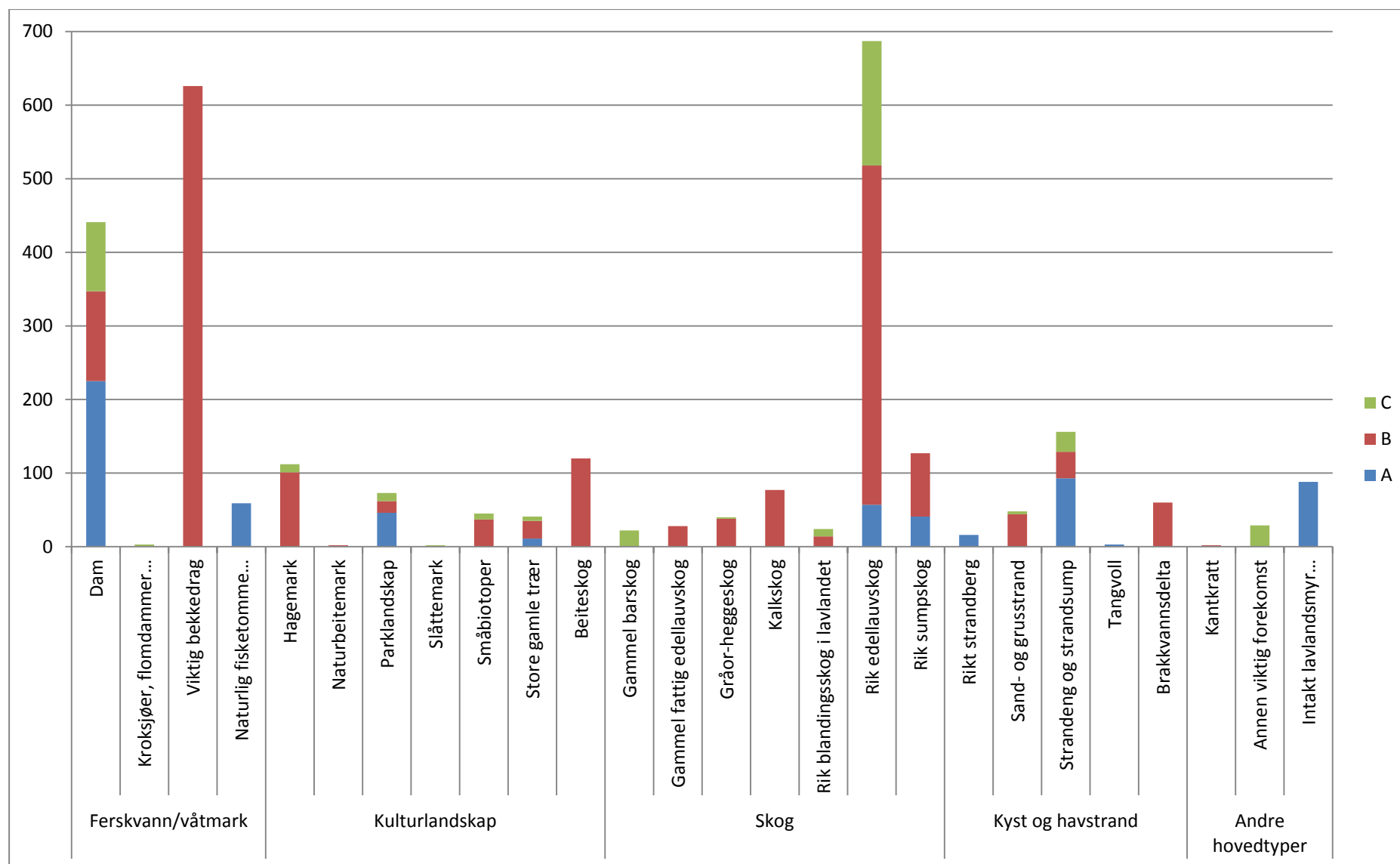
Avgrenset areal er meget skjevt fordelt mellom de ulike hovednaturtypene og naturtypene (tabell 1, tabell 4). Ferskvann/våtmark er den hovednaturtypen som er arealmessig størst i dette datasettet med 71 % av det totale arealet. Dette skyldes en avgrenset innsjø med et areal på 3 227 daa av totalt 6 158 daa avgrenset areal. Skog utgjør 16 % av det avgrensede arealet og kulturlandskap kun 6 % (tabell 1). De fleste lokalitetene er små (under 10 dekar), og kun fire lokaliteter er større enn 100 dekar (figur 3). Det er avgrenset mange store gamle trær og dammer, og disse naturtypene er arealmessig små per definisjon.

Figur 5 Fordelingen av de 228 lokalitetene på 7 arealklasser. Arealet er angitt i dekar (1 daa=0,1 ha).

3.3 Verdivurdering av lokalitetene

Verdivurderingen baserer seg på kriteriene i DN Håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Av totalt antall lokaliteter registrert i prosjektet er 38 vurdert som svært viktige (A verdi), 130 som viktige (B verdi) og 60 som lokalt viktige (C verdi) (tabell 2, figur 4). Den naturtype som er representert med flest svært viktige lokaliteter er store gamle trær (14), etterfulgt av rik sumpskog (5) og strandeng og strandsump (5). Flest viktige lokaliteter finnes også innenfor store gamle trær (35), med rik edelløvskog på andre plass (21). I forbindelse med oppfølging av Naturmangfoldloven er noen naturtyper pekt ut som utvalgte som det skal tas ekstra hensyn til. I Sandefjord gjelder dette et stort antall lokaliteter med store gamle eiker, både frittstående enkelttrær og eiker som står sammen i parker, på kirkegårder og i hagemarker. I tillegg kan rik sumpskog komme til å bli en utvalgt naturtype. Kommunen har 13 slike lokaliteter, og flere av disse trenger restaurering.

Figur 6. Fordelingen av registrerte naturtyper på verdi og areal (daa). En innsjølokalitet er utelatt ut fra figuren p.g.a. arealstørrelsen (over 3000 daa). Blå farge angir A verdi, rød angir B verdi og grønn farge angir C verdi.

3.4 Artsmangfold

Vi har funnet et stort arts mangfold ved befaring, og det er i tillegg innhentet informasjon om rødlistearter fra Artskart, fra rapporter og fra enkeltpersoner. Antallet rødlistede arter som er registrert i prosjektet er 25, og det totale antallet funn er 102 (tabell 4). Hyppigst registrerte rødlistearter er ask (NT, 33 funn), eikehårskål (VU, 18 funn) og småsalamander (NT, 17 funn). De viktigste naturtypene med hensyn til rødlistearter er edelløvskog, store gamle trær og dammer. Alle rødlistearter som er kartlagt gjennom prosjektet er tilgjengelig på Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge 2011) per i dag. I tillegg er de koblet til lokalitetsbeskrivelsene i Natur2000-basen og nevnt i områdesbeskrivelsene.

Figur 7. Bukkebeinurt NT (lok. 64), Strandtorn EN (lok. 189) og eikehårskål VU (lok. 155)

Tabell 5. Artsfunn av rødlistearter per 2010 ved naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-kategori	Antall funn
Amfibier og reptiler	Småsalamander	Triturus vulgaris	NT	17
	Slettsnok	Coronella austriaca	NT	1
	Spissnutefrosk	Rana arvalis	NT	2
	Storsalamander	Triturus cristatus	VU	3
Karplanter	Alm	Ulmus glabra	NT	7
	Ask	Fraxinus excelsior	NT	33
	Buesøtgras	Glyceria declinata	EN	1
	Bukkebenurt	Ononis arvensis	NT	2
	Dverggylden	Centaurium pulchellum	VU	1
	Nikkesmelle	Silene nutans	NT	2
	Strandtorn	Eryngium maritimum	EN	1
Sopp	Ankerkjuke	Inonotus cuticularis	VU	1
	Eikegreinkjuke	Pachykytospora tuberculosa	NT	1
	Ferskenkremle	Russula violeipes	NT	1
	Grønn parasollsopp	Lepiota grangei	EN	1
	Hasselkjuke	Dichomitus campestris	NT	1
	Kastanjerørsopp	Gyroporus castaneus	NT	1
	Korallkjuke	Grifola frondosa	VU	1
	Korallpiggsopp	Hericium coralloides	NT	1
	Stanknarrevokssopp	Camarophylloopsis foetens	VU	1
	Storkjuke	Meripilus giganteus	NT	1
	Eikehårskål	Proliferodiscus tricolor	VU	18
Insekter	Almestjertvinge	Satyrrium w-album	VU	2
Andre virvelløse dyr	Mørk knøttsnegl	Vertigo antivertigo	NT	1
	Smal knøttsnegl	Vertigo angustior	NT	1
Totalt	25 arter			102

*Artsfunn fra feltkartlegging i 2010 samt tidligere funn registrert på Artskart i juni 2010. Nærmere opplysninger for enkelte funn finnes på Artkart.

4 Kartleggingsstatus

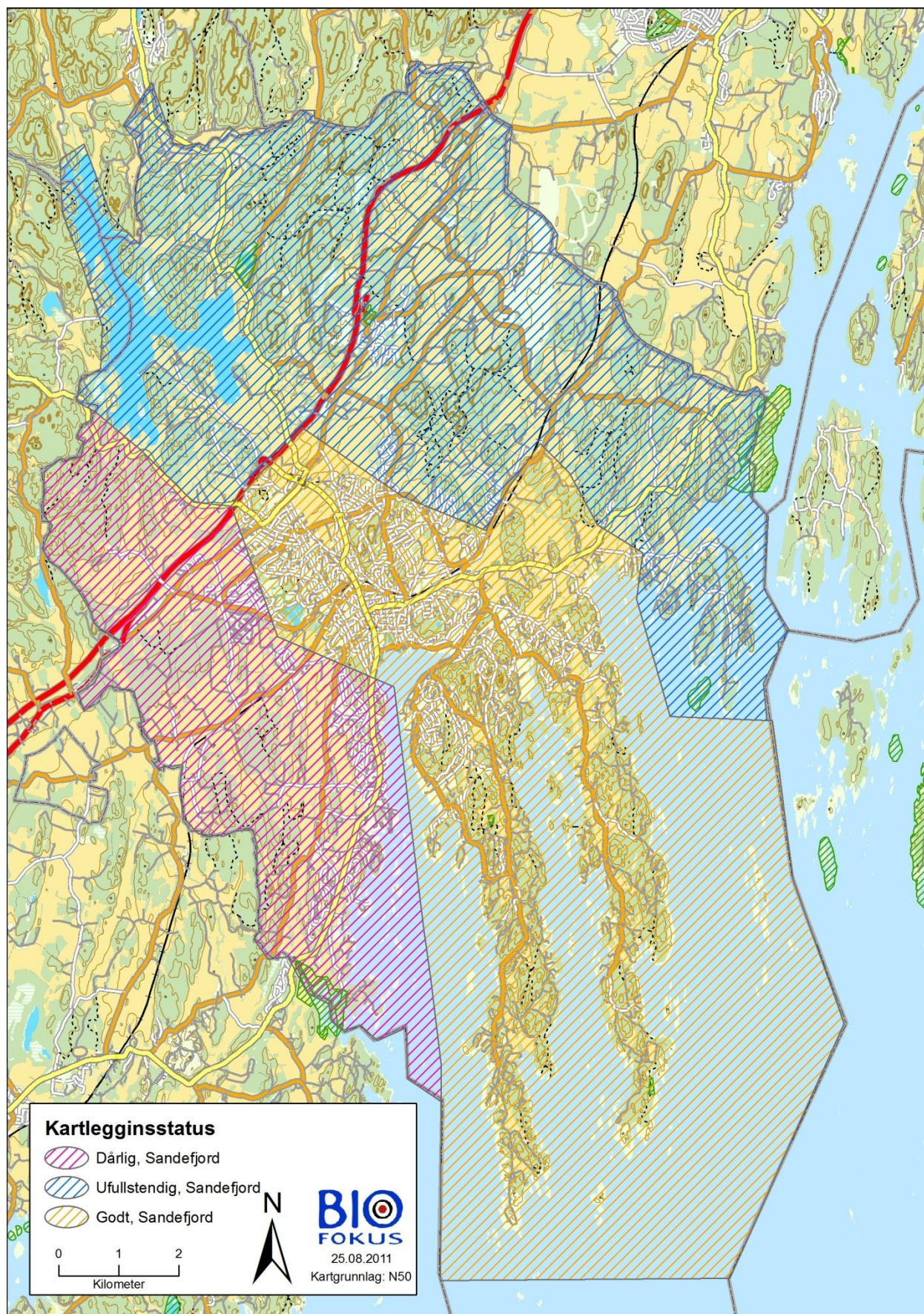
I følge naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) kap. 7.7 er det en målsetting at kommunen skal ha en oversikt over hvilke arealer som er godt kartlagt og hvilke som ikke er godt kartlagt. I et prosjekt med begrensede midler vil man ikke kunne kartlegge alt areal innenfor en kommune. I dette prosjektet er en strikt geografisk prioritering for feltbefaring gjort, og BioFokus har nøyaktig kartlagt hele Vesterøya og Østerøya samt Sandefjord byområde. Tidligere kartlagte lokaliteter som ikke er feltbefart ligger mer spredt i kommunen, men de fleste finnes nordvest for byen. Innenfor de oppsøkte områdene kan kartleggingsstatus etter 2010-sesongen anses meget god m.h.t. hvor stor andel av reelle naturtypelokaliteter som er kartlagt og hvor presist disse er avgrenset. I de deler som ikke er feltbefart i 2010 finnes fortsatt mange områder som bør feltbepares og beskrives (figur 6). Av de 440 terrestre lokalitetene som fantes i basen opprinnelig er 169 feltbefart. 127 lokaliteter har fått endret avgrensning, beskrivelse, verdi, blitt slått sammen med andre lokaliteter eller delt opp og både avgrensning og beskrivelse skal erstattes av kartleggingen i 2010. 42 lokaliteter er slettet, først og fremst på grunn av at de ikke lenger oppfyller kravene til prioriterte naturtyper. 101 lokaliteter er helt nye.

4.1 Prioriterte områder for fremtidig kartlegging

Hele kommunen kunne ikke feltbepares i dette prosjektet, og det er grunn til å tro at det er mange ubeskrevne naturtypelokaliteter i de områder som ikke ble feltbefart. Særlig de kystnære områdene bør prioriteres kartlagt. De ikke feltbefarte lokalitetene fra tidligere kartlegginger vil være et viktig utgangspunkt ved eventuell ytterligere naturtypekartlegging i kommunen. Imidlertid har dette prosjektet vist at det ofte finnes ikke kartlagte biotoper i nærområdet til tidligere avgrensede, og at verdiene ofte må revurderes. Dette blant annet på grunn av nyere kunnskap om arters og naturtypers forekomst, utbredelse og trusselbilde. I tillegg kan en prioritere å få lagt inn allerede tilgjengelige data i Naturbase. Dette vil være særlig aktuelt for hovedtypen ferksvann/våtmark, der det også finnes rapporter som beskriver de fleste bekkedragene og innsjøene i kommunen. Kommunens damrapport er tilrettelagt og lagt inn i forbindelse med dette prosjektet, men kun et fåtall av bekkedragene er lagt inn. Deretter kan kommunen vurdere hvilke bekkedrag, innsjøer og dammer som bør feltbepares for å få en mer oppdatert beskrivelse og verdivurdering. For bekkedrag og innsjøer må en også justere lokalitetenes grenser. En fullstendig kartlegging er selvsagt det beste, men hvis prioriteringer må gjøres bør pressområder (ofte kystnære) prioriteres, særlig viktig er det å fokusere på truede naturtyper og naturtyper med behov for skjøtsel, for eksempel strandenger som bør beites og/eller slås.

Strandeng og strand-sump ved Sjuve (lok. 10).

Figur 8 Kartleggingsstatus for prioriterte naturtyper i Sandefjord kommune per 2010.

5 Diskusjon

5.1 Generelle hensyn

De kystnære områdene i Sandefjord kommune er pressområder, særlig hva gjelder hyttebygging og småveibygging. Men også bygging av kyststien har påvirket viktige naturtyper, bl.a. ved fragmentering og drenering. Disse påvirkningsfaktorene, sammen med den naturlige variasjonen i topografi, har medført at naturen på Østerøya, og særlig Vesterøya er meget fragmentert. Ved fremtidige byggesaker bør kommunen minimere ødeleggelsen av verdifull natur ved å:

- Minimere veibygging til hytter, tilstrebe fellesløsninger fremfor å ha egen vei til den enkelte hytte.
- Legge veier og stier på skinnere mark og koller og ikke i biologisk rike søkk. Ved befaringen er det observert at både små veier til hytter og selve kyststien helt eller delvis har ødelagt truede vegetasjonstyper som svartorstrandsskoger, rike løvdominerte sumpskoger og lågurt-eikeskoger.
- Ikke gi dispensasjon for å bygge eller fylle på med jord eller sand i strandsonen. Bygging og fyllinger ødelegger blant annet strandenger og strandsumper, samt sand- og grusstrender.
- Unngå ikke stedegne fyllmasser generelt. Særlig Vesterøya er utsatt for invasjon av fremmede arter.

5.2 Områder med behov for sikring/vern

Noen større, sammenhengende områder kan egne seg for formell sikring/vern og/eller skjøtsel. For øvrig er det et stort behov for skjøtsel i hevdbetingete naturtyper som hagemark, beiteskog og strandeng.

Ved Hafallen og Sunde samt på øyene Gokstadholmen og Ormestadholmen ved nordre delen av Østerøya finnes fortsatt fine kulturmarker med behov for skjøtsel, hensyn og gjerne sikring. Verdien er her knyttet til strandenger som bør slås og/eller beites, hagemark og beiteskog som bør beites og store gamle eiker, mange på åkerholmer, som det bør åpnes opp rundt.

Hele søndre delen av Østerøya, fra Andholmen i nordvest til Ertsvikodden i sør, utgjør et meget flott og variert naturområde. Her finnes blant annet edelløvskoger, kalkskoger, strender, sumpskog og store gamle eiker. Det er foretatt hogst og planting av gran (også edelgran) i deler av området, og dette har fragmentert naturskogen og forandret forholdene for artene som lever der. Veibygging, særlig på vestre siden av halvøya, har delvis drenert sumpskoger og naturlig våte or-askeskoger. Det finnes et lite naturreservat i området, men det skiller seg ikke påfallende ut fra naturen for øvrig ytterst på halvøya. Større arealer her egner seg godt for vern.

Naturen på Vesterøya er mer påvirket enn den på Østerøya, og her er det vanskeligere å finne større verneverdige områder. På Vesterøya er både drenering ved veibygging, for eksempel ved Fruvika, og trussel mot naturlig vegetasjon fra fremmede arter, viktig å ta tak i.

5.3 Fremmede arter

Till tross for at fremmede arter ikke har vært fokusert spesielt ved kartleggingen er det blitt notert og rapportert mange funn av fremmede arter i kommunen. De hyppigst registrerte artene er rynkerose og parkslirekne. Særlig Vesterøya er invadert av disse to. Rynkerose truer naturlig krattvegetasjon og arter knyttet til denne, og arten er meget vanlig på strender i kommunen. Arten er foreslått forbudt ved nyplantinger i Sverige. Parkslirekne er vanlig langs veier, i påvirket skog og ved fyllinger, og sprer seg effektivt i landskapet.

Parkslirekne i kanten til lokalitet Mefjorden (lok 48).

Rynkerose på stranden ved Strandinga (lok 88).

Tabell 6. Lokaltetsoversikt for de 228 lokalitetene, sortert etter naturtype og verdi. NR korresponderer med nummereringen på oversiktskartet og i lokalitetsbeskrivelsene.

NR	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
245	Tassebekk 2	Annen viktig forekomst		C	29,0
62	Hafallen	Beiteskog	Beiteskog	B	98,3
66	Hafallen N	Beiteskog	Beiteskog	B	21,2
48	Mefjorden	Brakkvannsdelta		B	59,8
203	Sika	Dam	Gårdsdam	A	4,1
215	Hauanveien 27	Dam	Gårdsdam	A	0,6
207	Holmen	Dam		A	177,0
210	Virikdammen	Dam		A	42,9
202	Oksåsen Ø	Dam	Gårdsdam	B	3,8
227	Eian	Dam	Gårdsdam	B	2,6
250	Strand	Dam	Gårdsdam	B	2,4
200	Natholmen 1	Dam		B	0,2
204	Torp flyplass 1	Dam		B	6,7
205	Bjørnummyra V	Dam		B	38,9
208	Semskogen	Dam		B	41,5
211	Nordby gåsedam	Dam		B	2,2
214	Svarttjern	Dam		B	1,0
216	Mokollveien 20	Dam		B	1,1
217	Mokollveien 12	Dam		B	1,4
218	Midtåsveien 2A	Dam		B	1,6
219	Nedre Åsenvei 2B	Dam		B	0,7
220	Sverstad gård	Dam		B	0,9
247	Hotvedt v/skytebane	Dam		B	0,5
248	Hotvedt	Dam		B	14,5
249	Napperød	Dam		B	0,4
209	Bugårdsdammen	Dam		C	81,8
212	Marumbekken 1	Dam		C	1,1
213	Teksleåsen 1	Dam		C	0,6
221	Brydedammen	Dam		C	7,9
224	Langeby 2	Dam		C	0,5
225	Stiger N	Dam		C	0,6
226	Stiger	Dam		C	0,3
229	Runar 1	Dam		C	1,2
252	Fokserød Ø	Gammel barskog	Gammel granskog	C	21,6
105	Ersvikodden	Gammel fattig edellauvskog	Eikeskog	B	28,3
24	Frombekken	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	37,9
265	Napperød NØ	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	C	2,4
50	Ormestadholmen	Hagemark	Bjørkehage	B	54,5
49	Gokstadholmen	Hagemark	Eikehage	B	41,5
59	Hafallen gård	Hagemark	Eikehage	B	5,0
33	Sverdstad, nordre	Hagemark	Eikehage	C	10,8
246	Bjørnummyra øst	Intakt lavlandsmyr i innlandet		A	88,4
17	Fjellheimveien V	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	12,7
92	Nordre Trubervik 2	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	42,9
97	Strandvika 2	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	14,3
109	Ormereiråsen, NV om	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	6,6
70	Søndre Sunde N	Kantkratt	Slåpetorn-hagtorn-utforming	B	0,7
71	Søndre Sunde S	Kantkratt	Slåpetorn-hagtorn-utforming	B	1,0

NR	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
228	Virikbekken 1	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	1,0
230	Rovebekken 1	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	1,7
32	Mønnerød	Naturbeitemark	(D04) Frisk/tørr, middels baserik eng	B	2,4
206	Napperødtjern	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	Små myrtjern og myrpytter	A	58,8
22	Orelund	Parklandskap	Kirkegårder	A	23,6
44	Sandar kirke	Parklandskap	Kirkegårder	A	15,2
162	Mattisberget	Parklandskap		A	7,2
255	Granum	Parklandskap	Alléer	B	5,6
261	Lundeby 1	Parklandskap	Alléer	B	0,5
177	Ekeberg kirke 1	Parklandskap	Kirkegårder	B	9,6
9	Nedre Gokstad allé	Parklandskap	Alléer	C	1,1
43	Sandefjord kirke	Parklandskap	Parker	C	10,1
56	Djupsund S	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	14,2
53	Kastetskogen	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	C	9,5
114	Teistholmen 2	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	13,8
108	Ormereiråsen, N om	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	9,2
18	Fjellvikåsen Ø	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	A	25,0
199	Bjørnerød	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	A	18,5
55	Djupsund NO	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	B	32,4
194	Tassebekk, Ø for Raveien	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	B	19,8
15	Preståsen N	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	14,1
39	Haukerød	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	11,9
169	Mokollen	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	34,6
195	Tassebekk, V for Raveien	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	12,2
257	Hodtvedt S for pukkv.	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	6,5
263	Napperød N	Rik edellauvskog	Lågurt-bøkeskog	C	20,7
14	Preståsen S	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	42,5
25	From	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	54,6
75	Sørpynten Ø	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	27,5
80	Folehavna N	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	37,9
102	Ertsvika Ø	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	7,8
118	Helle 4	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	17,8
121	Skogan NV	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	48,5
187	Yxney 5	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	16,3
267	Semsåsen SV	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	12,5
268	Semsåsen V	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	10,2
270	Svines	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	5,6
76	Sørpynten V	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	2,4
106	Strandvika NV	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	23,7
135	Namløs 3	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	7,7
146	Hagaløkka V	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	6,2
166	Møllerkollen S	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	1,7
95	Strandvikåsen V	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	17,6
98	Strandvika 3	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	15,9
99	Tønneberget, NV for	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	48,9
104	Ertsvika NV	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	10,1

NR	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
113	Teistholmen 1	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	4,7
126	Skogan SV	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	11,9
253	Fokserød Ø2	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	8,9
115	Yxney 4	Rik edellauvskog	Or-askekog	C	10,6
258	Hodtvedt Ø	Rik edellauvskog		C	13,0
264	Napperød NV	Rik edellauvskog		C	4,1
254	Goksjø	Rik kulturlandskapssjø		B	3226,8
77	Fruvika S	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	6,6
11	Vitaåsen Sjuve	Rik sumpskog	Svartor-strandskog	A	15,6
54	Kastetskogen øst	Rik sumpskog	Svartor-strandskog	A	5,6
124	Andholmen	Rik sumpskog	Svartor-strandskog	A	6,5
19	Fjellvikåsen V	Rik sumpskog	Varmekjær kildelauvskog	A	7,0
79	Fruvika N	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	14,3
82	Folehavna S	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	4,3
101	Tønneberget, vest for	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	5,9
120	Skogan S	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	21,4
131	Grisetro	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	12,4
132	Flautangen	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	8,8
193	Knattholmen	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	6,4
266	Napperødtjern V	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	12,8
12	Vitaåsen	Rikt strandberg	Sørlig	A	16,3
88	Strandinga	Sand- og grusstrand	Grus- og steinstrand med spesiell flora	B	4,2
93	Nordre Trubervik NØ	Sand- og grusstrand	Grus- og steinstrand med spesiell flora	B	2,1
78	Fruvika	Sand- og grusstrand	Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.	B	2,0
94	Søndre Trubervika	Sand- og grusstrand	Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.	B	3,9
116	Helle 2	Sand- og grusstrand	Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.	B	1,6
91	Nordre Trubervik N	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	6,4
96	Strandvika	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	2,6
103	Ertsvika	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	2,0
110	Espeholmen 1	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	5,5
130	Bergekilen 2	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	1,9
138	Korsvika	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	B	9,3
107	Helle 1	Sand- og grusstrand		B	2,6
89	Vøra	Sand- og grusstrand		C	4,3
87	Bentsrød	Slåttemark	Frisk fattigeng	C	2,3
67	Søndre Sunde	Småbiotoper	Åkerholmer	B	5,9
72	Søndre Sunde SØ	Småbiotoper	Åkerholmer	B	2,5
74	Søndre Sunde Ø	Småbiotoper	Åkerholmer	B	5,1
149	Nordre Sunde 1	Småbiotoper	Åkerholmer	B	6,1
150	Nordre Sunde 2	Småbiotoper	Åkerholmer	B	6,7
260	Lastelandet	Småbiotoper	Åkerholmer	B	10,7
151	Nordre Sunde 3	Småbiotoper	Åkerholmer	C	5,7
256	Granum S	Småbiotoper	Åkerholmer	C	2,7
154	Klavenesveien 59	Store gamle trær	Gammelt tre	A	0,5
23	Sverdstad	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,3
36	Mosserødveien 32	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,4
37	Mosserødveien 28	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,6
41	Rådhuset	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
145	Søndre Strand, vei til	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2

NR	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
157	Nedre Åsenvei 8	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
159	Øvre Åsenvei 4b	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,3
161	Nedre Åsenvei 10	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,4
181	Byfogd Ottesens gate 2b	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,1
42	Rådhuset N	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,2
45	Prestegårdsveien	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,3
47	Thor Dahls gate Ø	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,4
153	Hundstokk	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,2
179	Ekeberg	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,2
196	Øvre Gokstadvei 21	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,2
57	Huvikeika	Store gamle trær	Hul eik	A	0,2
35	Mosserødveien 38	Store gamle trær	Stor eik	A	0,5
60	Hafallen, gårdseik	Store gamle trær	Stor eik	A	0,2
155	Moeika	Store gamle trær	Stor eik	A	0,1
158	Øvre Åsenvei 2	Store gamle trær	Stor eik	A	0,6
164	Barnas have	Store gamle trær	Stor eik	A	0,3
167	Dølebakken	Store gamle trær	Stor eik	A	0,3
171	Nedre Åsenvei 3 og 5	Store gamle trær	Stor eik	A	3,7
175	Nedre Åsenvei 34, hage	Store gamle trær	Stor eik	A	0,4
182	Lindgaards gate 24	Store gamle trær	Stor eik	A	0,4
190	Østre Nes I	Store gamle trær	Stor eik	A	0,9
251	Flåtten V	Store gamle trær	Stor eik	A	2,0
262	Lundeby 2	Store gamle trær	Stor eik	A	1,1
1	Gokstadryggen 24 Ø	Store gamle trær	Stor eik	B	0,3
4	Øvre Gokstadvei 25	Store gamle trær	Stor eik	B	4,8
5	Øvre Gokstadvei 21	Store gamle trær	Stor eik	B	3,5
6	Øvre Gokstadvei 9	Store gamle trær	Stor eik	B	0,7
7	Øvre Gokstadvei Ragnhildbru	Store gamle trær	Stor eik	B	0,5
8	Nedre Gokstad kolle	Store gamle trær	Stor eik	B	1,4
20	Søndre Svedstad Ø	Store gamle trær	Stor eik	B	0,6
21	Søndre Svedstad V	Store gamle trær	Stor eik	B	0,7
30	Haraldsrød	Store gamle trær	Stor eik	B	0,3
38	Mosserødveien 26	Store gamle trær	Stor eik	B	0,2
46	Thor Dahls gate N	Store gamle trær	Stor eik	B	0,5
61	Hafallen, nord	Store gamle trær	Stor eik	B	0,2
85	Vesterøyveien 257	Store gamle trær	Stor eik	B	0,5
86	Slottsvika	Store gamle trær	Stor eik	B	0,4
156	Nedre Åsenvei 1	Store gamle trær	Stor eik	B	0,3
163	Dølebakken 16B	Store gamle trær	Stor eik	B	1,0
168	Dølebakken nord	Store gamle trær	Stor eik	B	0,4
172	Nedre Åsenvei 28	Store gamle trær	Stor eik	B	0,3
173	Nedre Åsenvei 32	Store gamle trær	Stor eik	B	0,4
174	Nedre Åsenvei 34, mur	Store gamle trær	Stor eik	B	0,4
176	Nedre Movei 5	Store gamle trær	Stor eik	B	1,2
178	Ekeberg kirke 2	Store gamle trær	Stor eik	B	1,5
180	Kathrineborggata 2B	Store gamle trær	Stor eik	B	0,3
183	Kathrineborggata 16	Store gamle trær	Stor eik	B	0,5
191	Østre Nes II	Store gamle trær	Stor eik	B	0,5
192	Østre Nes III	Store gamle trær	Stor eik	B	0,2
2	Gokstadryggen 24 V	Store gamle trær	Stor eik	C	0,4
3	Gokstadryggen 28 A	Store gamle trær	Stor eik	C	1,8
16	Liveien 30	Store gamle trær	Stor eik	C	0,3

NR	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
51	Strandholmen S	Store gamle trær	Stor eik	C	0,2
52	Strandholmen N	Store gamle trær	Stor eik	C	0,3
147	Hagaløkka 1	Store gamle trær	Stor eik	C	0,1
148	Hagaløkka 2	Store gamle trær	Stor eik	C	0,1
152	Nordre Sunde 4	Store gamle trær	Stor eik	C	0,1
160	Øvre Åsenvei 4	Store gamle trær	Stor eik	C	0,2
165	Møllerkollen entre sør	Store gamle trær	Stor eik	C	0,2
170	Åslyveien	Store gamle trær	Stor eik	C	0,2
184	Kathrineberggata 14	Store gamle trær	Stor eik	C	0,3
63	Bøkilen, indre	Strandeng og strandsump	Hevdet med beite	A	37,7
65	Hafallen V	Strandeng og strandsump	Hevdet med beite	A	3,8
64	Bøkilen, ytre	Strandeng og strandsump	Hevdet med beite	B	8,9
141	Storholmen	Strandeng og strandsump	Hevdet med beite	B	8,9
142	Strand	Strandeng og strandsump	Hevdet med beite	B	5,2
10	Sjuve	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	A	45,9
125	Andholmen, øst for	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	A	4,0
127	Andholmen, øst	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	A	2,0
117	Helle 3	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	B	3,6
128	Andholmen, vest	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	B	1,4
129	Bergekilen 1	Strandeng og strandsump	Hevdet med slått	C	7,9
112	Espeholmen 2	Strandeng og strandsump	Stort strandengkompleks	B	3,1
143	Strand, søndre	Strandeng og strandsump	Stort strandengkompleks	B	4,5
58	Røysebekkilen	Strandeng og strandsump		C	7,3
133	Namløs 1	Strandeng og strandsump		C	1,2
134	Namløs 2	Strandeng og strandsump		C	0,9
139	Strand, nordre	Strandeng og strandsump		C	0,4
140	Strand, leirsted	Strandeng og strandsump		C	2,1
189	Bentsrødkilen	Strandeng og strandsump		C	7,3
100	Ertsvika, ytre	Tangvoll	Flerårig gras/urtetangvoll	A	3,1
31	Unnebergbekken	Viktig bekke drag	Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap	B	91,9
197	Vesleelva	Viktig bekke drag	Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap	B	345,5
259	Hodtvedtbekken	Viktig bekke drag		B	41,1
269	Storelv	Viktig bekke drag		B	147,4

6 Litteratur

- Artsdatabanken & GBIF Norge, 2011 Internettportal for artssøk.
- Borch H, Wergeland Krog O, 2000 Natur2000.
- Direktoratet for Naturforvaltning, 1999 *Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold*. Trondheim.
- Direktoratet for Naturforvaltning, 2007 *Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold*. Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim.
- Fremstad E, 1997 *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte 12. Norsk institutt for naturforskning, Trondheim.
- Fremstad E, Moen A, 2001 *Truete vegetasjonstyper i Norge*. NTNU, Vitenskapsmuseet, Trondheim.
- Hansen OJ, 1999 *Dammer i Sandefjord kommune - registrering og vurdering*. Kultur- og fritidsetaten. Parkvesenet, Sandefjord.
- Hansen OJ, 2000 *Unneberg-/ Frombekken - En sjørretbekk. Status 2000*. Kultur- og fritidsetaten, Parkvesenet, Sandefjord kommune, Sandefjord.
- Hansen OJ, 2001 *Biologisk mangfold i Sandefjord*. Sandefjord kommune, Sandefjord.
- Heggland A, 2010 *Fv. 305 Kodal - E18: Kommunedelplan med konsekvensutredning*. Statens Vegvesen, Region sør.
- Kålås JA, Viken Å, Henriksen S, Skjelseth S, 2010 *Norsk rødliste for arter 2010*. Artsdatabanken, Norge.
- FORAN Norge AB, 2008 *Naturtyperegistrering - Sandefjord og Stokke kommuner 2008*.

Vedlegg 1: Lokalitetsbeskrivelser

1, Gokstadryggen 24 Ø, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet står i kanten til en hage på Gokstadryggen 24.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en omkrets på 300 cm, har lav til middels høy krone og står lysåpent. Ingen hulheter ble observert. Eiken er vital og har lav til middels mosedekking. Barken har noen sprekker som er 1,5- 3 cm dype.

Artsmangfold: Arter ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eiken har en liten skade ved basen.

Del av helhetlig landskap: Eiken er en viktig del i et nettverk av flere grove eiker i området.

Verdivurdering: Eiken er grov og kommer sannsynligvis å utvikle grov fin sprekkbark. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør passes på at ikke trær og busker ved eiken vokser opp og skygger stam og krone. Når treet får døde eller døende greiner bør disse ikke fjernes.

2, Gokstadryggen 24 V, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet står i en hage ved Gokstadryggen 24.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en omkrets på 250 cm og har middels til høy krone. Ingen hulheter ble observert. Eiken er vital og står lysåpent.

Artsmangfold: Artsmangfold ble ikke undersøkt.

Del av helhetlig landskap: Eiken er en viktig del i et nettverk av flere grove eiker i området.

Verdivurdering: Eiken er ikke veldig stor og har relativ høy krone. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å døde greiner i kronen eller som faller til marken bør bli værende.

3, Gokstadryggen 28 A, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står på en åkerholme mellom Gokstadryggen 28 og en åker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene er mellom 150 og 250 cm i omkrets. Det er godt utviklet krattvegetasjon i kanten til åkern og dette gjør at eikene kan bli utskygget av busker og små trær. Barkspekter og mosedekking er ikke undersøkt.

Artsmangfold: Artsmangfold er ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikene risikerer å bli utskygget av oppvoksende vegetasjon på åkerholmen.

Del av helhetlig landskap: Området er rikt på store gamle eiker og disse er derfor en viktig del i dette nettverket.

Verdivurdering: Eikene er i ferd med å skygges ut og de er ikke veldig store. Lokaliteten er derfor vurdert til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Åkerholmen kan vurderes å ryddes med hensikt at fjerne små trær og busker som vokser in i eikenes kroner. Krattvegetasjon med blant annet slåpetorn bør spares da dette er viktig habitat for flere arter.

4, Øvre Gokstadvei 25, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: 8-10 store eiker står på en liten kolle ved Øvre Gokstadvei 25.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene står soleksponert og har omkretser på mellom 200 og 350 cm og flere har grov sprekkbark og noen har begynnende hulheter. Kronene er lave til middels høye. De som står mer skyggefullt har mosedekking opp til 50 % eller mer.

Artsmangfold: Artsmangfold er ikke undersøkt men særlig de eikene med begynnende hulheter kan ha en interessant fauna tilknyttet seg.

Bruk, tilstand og påvirkning: På flere av eikene er greiner tatt ned i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Hele Gokstad er et viktig område for arter knyttet til eik og disse eikene ingår i et nettverk av gamle eiker i dette området.

Verdivurdering: Størrelsen og de begynnende hulhetene på flere av eikene ligger til grunn for at lokaliteten blir vurdert til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Området rundt eikene bør forvaltes sånn at de fortsatt blir solbelyst. Det er også viktig at døde greiner i kronene og på marken ikke fjernes.

5, Øvre Gokstadvei 21, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står som tuneiker på plenen ved Øvre Gokstadvei 21.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: To store eiker med lav og bred krone. Eikene står lysåpen og har en omkrets på omtrent 300 cm. Sør for eikene, bak gårdstunet, finnes en stripe med eiker og slåpetornskratt som er inkludert i avgrensingen.

Artsmangfold: Artsmangfold er ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er tatt ned i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eikene inngår i ett nettverk av gamle store eiker i Gokstad og dess omgivelser.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Verdivurdering: Eikene er store og har lav og bred krone. Stripen med eiker bak gårdstunet har flere eiker som er relativ grove og slåpetornkratt som er en truet vegetasjonstype. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner i kronen og døde greiner som faller ned bør få bli kvar. De er viktige som substrat for mange arter knyttet til eik. Det kan åpnes opp noe rundt eikene i stripen sør for tunet.

6, Øvre Gokstadvei 9, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står i åkerkanten ved Øvre Gokstad vei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: To store eiker med omkrets 250 respektive 290 cm står i kanten mellom vei og åker. De har lav til middels høy krone. Barken har sprekker som er omtrent 1,5 cm dype. Stammen har høy dekking av mose (50-75 %). Begge eikene er vitale og står lysåpent.

Artsmangfold: Ingen spesielle artfunn er gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikene blir påvirket av støv både fra veien og fra åkern.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange grove eiker i området ved Gokstad.

Verdivurdering: Eikene står lysåpent og er relativ store. De inngår i et større kompleks av eiker i området og vurderes som en viktig del av dette. De gis verdi som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør bør ikke fjernes men kan plasseres i stripen mellom veien og åkern.

7, Øvre Gokstadvei Ragnhildbru, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står i en liten trekant av gress mellom Øvre Gokstad vei og Ragnhildbru.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: To store eiker med omkrets 200 respektive 290 cm. De har lav til middels høy krone. Barken har sprekker som er omtrent 1,5 cm dype. Stammen har lav til middels dekking av mose (25-50 %). Begge eikene er vitale og står lysåpent.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammene til eikene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikene blir påvirket av veistøv.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange grove eiker i området ved Gokstad.

Verdivurdering: Eikene blir vurdert som viktige (B) ettersom de er relativt grove, er solbelyste og har begynnende grov sprekkbark.

Skjøtsel og hensyn: Trærne bør få stå lysåpent og når greiner dør bør disse ikke fjernes uten kan få ligge kvar nær treet.

8, Nedre Gokstad kolle, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står på en kolle sør for Gokstadveien 51. Kollen er omgitt av åker åt øst, vest og sør og av et gårdstun mot nord. Kollen har til dels berg i dagen og er bevoskt med krattvegetasjon og eiker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Flere store eiker med omkrets fra 210 cm opp till 320 cm står på kollen. En av eikene er 3-stammet og stammene er 210, 240 og 255 cm i omkrets. Denne er mindre vital en de andre. Eikene er i dag tildels utskygget av krattvegetasjon på kollen. En større ask står på nordsiden av kollen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Greier er tatt ned og en av eikene er tydelig brukt til lek.

Del av helhetlig landskap: Kollen er en viktig del av et større eikelandskap rundt Gokstad.

Verdivurdering: Eikene er grove og gamle og lokaliteten gis verdi som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Området er i ferd med å gro igjen og eikene bør fristilles sån art det blir mer solbelyst.

9, Nedre Gokstad allé, Parklandskap (Alléer) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved nedre Gokstad, nord øst for Sandefjord sentrum. Løsmassene er marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som parklandskap med utformingen allé og utgjøres av fem store gamle asker og en gammel lind ved et bosted. Trærne måler omtrent 110 cm i brysthøydiameter.

Artsmangfold: Alm og ask. Stor lindelav ble funnet på noen av trærne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trærne er ikke beskåret nylig.

Del av helhetlig landskap: Gokstad er et område med et stort antall store gamle trær.

Verdivurdering: Trærne i alléen er gamle og store og kan ha begynnende hulheter. Det er ikke fjernet grener i det siste og det kan derfor finnes en del død ved i kronene. Dette er viktig for bla insekter med tilknytting til store gamle trær. Både ask og alm er nær truet. Lokaliteten er liten og vurderes som foreløpig som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døde eller døende greiner fra lokaliteten.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

10, Sjuve, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim 14. juni 2010 i forbindelse med natutypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandsumpen ligger innerst i Lahellebukten, og strekker seg fra Sjuve i vest til Arnfinntangen i øst og opp et stykke langs Rovebekken, i østre delen av lokaliteten. Den hevdede strandengen ligger på en slak løsmassestrand ved Sjuve, ved siden av Unnebergsbekkens utløp i Lahellebukten. Strandsumpen grenser i nord mot en verdiful svartor-strandskog og et rikt strandberg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som strandeng og standsump hevdet med slått i mosaikk med strandeng og strandsump med utformingene forstrand/panne og større strandengkomplex. Den hevdede delen utgjør av en artsrik og kortvokst "plen". Ved strandkanten i vestre delen av lokaliteten finnes en bård av busker og mindre trær, inklusive rynkerose. På den kortvokste plenen ble hanekam, gåsemure og saltsiv observert og ved strandkanten vokste strandstjerne, åkerdylle, strandkryp, fjæresauløk, strandvindel og saltsiv. Hele strandsumpområdet er stort og har forskjellige typer strandsump (ulike vegetasjonstyper). Det er stor søtvannspåvirkning ved bekkeutløpene i øst og i vest og vegetasjonen kan her beskrives som brakkvannsump. Store områder er dominerte av takrør, men med en bård av havsivaks utenfor. Nærmest vannet brer en brakk forstrand/panne ut seg med lavvokst og glissen vegetasjon av først og fremst salturt og småhavgras. I de takrørdominerte indre delene vokser humle, stornesse, melkerot, kattehale, strandvindel, sverdlilje og fredløs.

Artsmangfold: På den hevdede delen finnes potensial for å finne dverggylden og strandrødtopp. I takrørskogen trives både sangere og forskjellige insektgrupper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Strandengen klippes som plen, resten av området er i ferd med å bli helt takrørdominert.

Fremmede arter: Mitt på strandengen og langs etter vannkanten i vest vokser det rynkerose, en svartlistet art. Rynkerose finnes også lenger øst i lokaliteten, nærmere et jorde.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med nærliggende skog og strandberg.

Vegetasjon: Strandeng-forstrand/panne (Rødlistebetegnelse) (U11)

Havstrandeng og havstrandsump generelt (Rødlistebetegnelse) (U10)

Havsivaks-utf (U8b)

Takrør-utf (U8d)

Salturt-utf (U3a)

Verdivurdering: Kortvokste, hevdede strandenger er blitt meget sjeldne i landskapet. Lokaliteten utgjør et stort strandengkompleks med overganger til svartorstrandskog og rikt strandberg. Det finnes stor potensial for rik insektsfauna og forekomst av rødlistede karplanter. Hele komplekset vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: De takrørsdominerte delene bør slås og eventuelt etterbeites for å øke arealet av hevdet strandsump. Ikke rydd busker eller trær i den tilgrensende svartorstrandskogen. All rynkerose må fjernes, men får ikke dumpes et annet sted.

11, Vitaåsen Sjuve, Rik sumpskog (Svartor-strandskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson, Anders Thylén og Terje Blindheim 14. juni 2010 i forbindelse med natutypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sumpskogen ligger på rike løsmasser, innerst i Lahellebukten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som rik sumpskog med utformingen svartor-strandskog. Den ligger innenfor en bred bård av standsump dominert av takrør, men også med humle og slyngsøtvier. Sumpskogen overgår i tørrere edelløvskog lengre inn. Bak skogen reiser seg et rikt strandberg med rik karplanteflora og med partier med slåpetornkratt. Svartor dominerer helt i tresjiktet i sumpskogen, og de fleste har en diameter på 25-30 cm. De er en viss sokkeldannelse hos svartortrærne. Grunnen er ellers temelig flatt, men med tuer av starr, samt våtere høljer, som nesten mangler vegetasjon. Lengre inn kommer noe grår, ask og gran inn og nærmest berget er en bård med eik, ask og grov hassel. Leddvedd, hegg og rogn samt noe krossved og slåpetorn forekommer i busksjiktet. Feltsjiktet er rikt og variert og her forekommer karaktersarter som klourt og humle, særlig nærmest standsumpen. Sverdlilje står i høljen, og slakkstarr og langstarr danner tuer rundt dem. Andre arter som ble observert er skogsivaks, mannsøtgras, kattehale, beskesøta, skjoldbærer, kvasstarr, gråstarr, slåttstarr, vårkål, myrhatt, sløke, melkerot m.fl.

Artsmangfold: Stor potensial for insekter og fugl. Det er funnet et stort mangfold av fugl i Lahellebukten, inkludert mange rødlistede arter. Flere av disse benytter med stor sannsynlighet lokaliteten som raste- eller hekkeplass.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har mest sannsynlig blitt beitet tidligere, men har større kvaliteter som urørt enn som beitet i fremtiden.

Del av helhetlig landskap: Dette er en sælsynt velutviklet svartor-strandskog, og slike er sjeldne i landskapet. Noen tilsvarende typer finnes ytterst på Vesterøya og Østerøya, men disse er mer påvirket av grøfting.

Vegetasjon: Svartor-strandskog (E6)

Edelløvskogvegetasjon (D)

Verdivurdering: Lokaliteten er velutviklet og har en rik og mangfoldig karplanteflora. Det finnes stor potensial for å finne sjeldne insekter i området. Sumpskoger av tilsvarende kvalitet er sjeldne i landskapet og denne vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Unngå grøfting eller drenering i eller nær sumpskogen.

12, Vitaåsen, Rikt strandberg (Sørlig) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson, Anders Thylén og Terje Blindheim 14. juni 2010 i forbindelse med natutypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandberget ligger innerst i Lahellebukten ved Vitaåsen, sør for Alonso. Lokaliteten grenser i sør mot en rik sumpskog (svartorstrandskog) og et større strandengkompleks.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjør av et rikt strandberg av sørlig utforming i mosaikk med kantkratt av slåpetorn-hagtorn-utforming. Berget er delvis nakent, delvis bevakst med tørrbakkevegetasjon og delvis med kantkratt og trær. Det best utviklede kantkrattet med slåpetorn-utforming finnes på vestsiden av Vitaåsen. I tillegg til slåpetorn finnes roser, einer og vivendel i busksjiktet og eik, rogn, ask og kirsebær i det sparsomt forekommende tresjiktet. Torngvegetasjonen består av olavsskjegg, småsyre, engnellik, tunsmåarve, flerårsknavel, småsmelle, broddbergknapp, sølvmyr, blodstorkenebb, prikkperikum, bergmynte, lintorskemunn, smalkjempe, gjeldkarve, blåmunke, hårsveve, flekkgriore, gulmaure, vill-løk, kantkonvall, gulaks, dunhavre og hengeaks.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Artsmangfold: Den rødlistede karplanten nikkesmelle (NT) ble funnet på berget. Det er potensial for en rik insektsfauna knyttet til torrbakkevegetasjon. Også ask (NT) finnes i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten kan ha vært beitet tidligere men har nå ingen tydelige spor av bruk.

Fremmede arter: Takløk vokser lengst nede ved hagen til en enebolig.,

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør det best utviklede strandberget i området.

Vegetasjon: Blodstorkenebb-utf / Blodstorkenebb-utforming (Rødlistebetegnelse) (F4a)

Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F)

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør det best utviklede rike strandberget i området og har en rik karplanteflora med forekomst av den nær truede arten nikkesmelle. Den har også stor potensial for rik insektsfauna knyttet til torrbakkevegetasjon.

Skjøtsel og hensyn: Rydd større trær som beskytter berg og slåpetornkratt. Beite bør vurderes for å holde strandberget åpent.

14, Preståsen S, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson, Anders Thylén og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør hele den sørøstvendte delen av Preståsen i Sandefjord sentrum. Den grenser i nordøst mot Brydedammen og i nordvest mot en avgrenset bøkeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog, med innslag av rik blandningsskog. Tresjiktet domineres av eik og bok med innslag av bjørk, furu og rogn. Skogen er variert med mer eik på de skrinnere solvendte partiene lengst sør. En del grovre eik (opp til 60 cm i DBH) finnes i lokaliteten. Det er generelt lite død ved i lokaliteten, og denne bærer preg av å bli skjøttet som parklandskap. I busksjiktet finnes hassel, trollhegg, beinved, hegg og vivendel og i feltsjiktet (som er sparsomt i storparten av lokaliteten) finnes hvitveis, skogsvinerot, kratthumleblom, einstape, fugletelg og hengeaks.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp, særlig under hassel. Nikkesmelle (NT) vokser på skrinnt berg i den sørlige delen av lokaliteten. Hønehaug har blitt observert innenfor lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er mye brukt til rekreasjon med mange stier gjennom. Det ser ut at død ved er blitt fjernet. Et lite område med svartor og noen sumplanter er blitt brukt for dumping av treflis og er derfor delvis ødelagt.

Fremmede arter: Platanlønn vokser blant annet i den lille ødelagte sumpen, rett sør for barnehagen i den vestre delen av lokaliteten.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Området har rik edelløvskog med gamle trær av eik og bok. Lågurteikeskog er en sårbar naturtype og lokaliteten vurderes som viktig (B). Mangel på død ved tilsier at en høyre verdi ikke kan settes per dags dato.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør få utvikles fritt og døde trær eller greiner bør ikke fjernes. Hvis de utgjør et risiko for passerende mennesker bør døde trær og greiner legges ned på bakken i nærheten. All platanlønn anbefalles fjernet. Det bør ryddes i den lille sumpen, ved fjerning av fremmede arter og opprensning av hageavfall og treflis.

15, Preståsen N, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson, Anders Thylén og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør den nordvestre delen av Preståsen i Sandefjord sentrum. Den grenser i sør mot en avgrenset eikeskog og i nord og nordvest mot boligfelt. I øst grenser bøkeskogen mot skrinnere furuskog og deretter Brydedammen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som rik edelløvskog med utformingen lågurt-bøkeskog. Bøk dominerer tresjiktet og det finnes både unge og noe eldre trær. Riktig gamle trær er fåtallige. Busksjikt mangler nesten helt i storparten av lokaliteten og feltsjiktet er sparsomt. Det finnes svært lite død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Korallpiggsopp (NT) ble observert i lokaliteten i juni 2000.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen bærer preg av å ha vært fuktigere tidligere, med små sumper i forsenkinger. Disse er per dags dato nesten helt drenert. Skogen ser ut å være delvis skjøttet som park og død ved mangler.

Fremmede arter: Platanlønn finnes spredt.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (D2b)

Verdivurdering: Lågurt-bøkeskogen har en variert aldersfordeling med noen eldre bøker. Død ved mangler nesten helt. Lokaliteten er mye brukt til rekreasjon og virker drenert. Den gis foreløpig verdi som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fjern platanlønn. Ikke fjern gamle eller døde trær. La døde trær og greiner bli liggende på bakken hvis de utgjør en fare som stående død ved.

16, Liveien 30, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune. Dessverre mangler fotodokumentasjon.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står fritt på en plen nord for Preståsen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Treet har en omkrets på 230 cm og har bred, middels høy krone. Det står lysåpent. Ingen hulheter ble observert ved befaring. Eiken har ikke dyp sprekkbark.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert.

Del av helhetlig landskap: Sør for eiken finnes et større skogområde hvor eik dominerer i visse deler. Derfor kan arter som knyttet til eik enkelt spre seg til denne eiken.

Verdivurdering: Treet står fritt og har liten risiko for å bli skygget ettersom det står i en plen. Eiken har ikke grov sprekkbark og er ikke veldig stor. Den har lokalt verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner i treet eller greiner som faller ner bør ikke fjernes. Disse er viktige som substrat for mange arter.

17, Fjellheimveien V, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en østvendt helling på kalkrike løsmasser, mellom Brydedamveien og Fjellheimveien i Sandefjord sentrum. Vest for avgrensingen er et område med mer påvirket skog med bland annet parkslirekne (svartlistet).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er avgrenset som kalkskog med utformingen frisk kalkfuruskog. Tresjiktet er dominert av furu men med innslag av eik, rogn og selje. I busksjiktet vokser hassel. Det finnes både gadd og noen læger av furu. I feltsjiktet finnes hvitveis, liljekonvall, stormarimjelle, gulaks, svevearter og store bregner.

Artsmangfold: Stor potensial for markboende sopp, særlig under hassel. Gulrandkjuke ble funnet ved basis av en furu.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er mindre brukt og påvirket enn nærliggende skogholt og skogen på Preståsen. Døde trær er ikke blitt fjernet.

Fremmede arter: Det er en viss risiko for at parkslirekne i angrensende skogholt sprer seg inn lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Området rundt er hardt påvirket og store deler er nedbygd. Denne lokaliteten utgjør en liten rest av en skogtype som sikkert var vanligere i landskapet rundt før.

Vegetasjon: Mesofil furu-utf / Frisk kalkfuruskog (Rødlistebetegnelse) (B2b)

Verdivurdering: Skogen har både gamle og døde trær. Kalkfuruskog er en sårbar (VU) vegetasjonstype og lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

18, Fjellvikåsen Ø, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av en bratt skråning med edelløvsog, på vestsiden av Kamfjordåsen, nedenfor et boligområde. Skogen står på rike løsmasser av typen marine strandavsetninger. Terrenget er meget blokkrikt og bratt, og avgrenses mot vest delvis av bart fjell og bergvegger. På toppen av åsen ligger et boligfelt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik edelløvsog av typen lågurt-bøkeskog. Lokaliteten strekker seg i nord-sydlig retning og omsluter nesten en varmekjær kildeløvsog i den nordre delen. Feltsjiktet er sparsomt med forekomster av hvitveis, skogsallat og spredte bregner. Mange av bøkene er unge med en diameter på rundt 20 cm, men det finnes også grov bok i lokaliteten, særlig i den søndre delen. Det finnes død ved av osp (gadd), gran (gadd og læger) og bok (gadd og læger), noen grove. Mangre trær har spesiell vokstform, på grunn av det bratte terrenget.

Artsmangfold: Ingen sopparter ble observert ved befaring (tidlig sommer), men det finnes potensial for markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er dumpet noe hageavfall i overkant av lien.

Del av helhetlig landskap: Den rike edelløvsog er viktig både i seg selv men også for å opprettholde kvalitetene i den varmekjære kildeløvsog nederst i lien. Disse lokalitetene må ses på i sammenheng.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (Rødlistebetegnelse) (D7)

Bergsprekk og bergvegg / Bergvegg og bergsprekk (Rødlistebetegnelse) (F2)

Verdivurdering: Bøkeskogen er forholdsvis velutviklet, med forekomst av både gamle trær, særeget foremete trær og grov død ved. Den er i tillegg viktig for å opprettholde lokalklima og rikt tilslag til den varmekjære kildeløvsog lengst ned i lien. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Tilse at ikke hageavfall dumpes i lokaliteten og fjern det som allerede er dumpet.

19, Fjellvikåsen V, Rik sumpskog (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim 14. juni 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nedenfor en bratt skråning med edelløvsog, i en liten forsenkning sør for Fjellvikåsen, rett sørøst for Sandefjord sentrum

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik sumpskog med den kritisk truede utformingen varmekjær kildeløvsog. Biotopen ligger i en forsenkning i terrenget nedenfor en bratt edelløvsogsli, dominert av bok. Tresjiktet i sumpskogen domineres av svartor (dbh = ca. 40 cm), med innslag av rogn og gran. I utkantene av biotopen er noen store graner nylig hogd. Mange av svartortrærne står på store sokler med nesten vegetasjonsløse partier i høljen rundt. Korsved og villrips finnes spredt. På litt opphøyde partier vokser flere store bregnearter og her vokser også bekkeblom, bekkekarse, mjødurt, enghumleblom, skogsivaks, slyngsøtvier og fredløs. Tuer med både langstarr og slakkstarr finnes også.

Artsmangfold: Den varmekjære kildeløvsog har potensial for en rekke sjeldne insekter, både tovinger og biller. I tillegg kan her finnes spesialiserte moser og bregner. Vasstelig settersøktes ved befaringen, men ble ikke funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en sti gjennom biotopen.

Del av helhetlig landskap: Varmekjær kildeløvsog er en svært sjelden naturtype som forekommer meget fragmentert i landskapet. Ingen nærliggende biotoper er blitt funnet. Den rike edelløvsog som grenser til lokaliteten bør ikke ødelegges da dette ville påvirke kildeløvsog svært negativt.

Vegetasjon: Slakkstarr-svartor-utf (E5b)

Verdivurdering: Varmekjær kildeløvsog er en kritisk truet vegetasjonstype og biotopen vurderes derfor til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Tilse at tilretteggelse av stien gjennom biotopen ikke påvirker vannstanden (drenering ødelegger biotopen). Skogen bør få utvikles fritt og hogst i området bør unngås. Den tilgrensende edelløvsog bør heller ikke hogges.

20, Søndre Svedstad Ø, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eikene ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: De to eikene står midt på et jorde nord for Orelund kirkegård.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene står meget solbelyst og har lav og bred krone. Mosedekkingen på stammen er lav. Ettersom eikene ligger midt i et jorde ble omkretsen oppskattet og ikke målt. Eikene hadde en omkrets på omtrent 250 resp 290 cm.

Artsmangfold: Artsmangfold ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikene og de arter som vokser på barken blir påvirket av støv og gødsling fra jordet.

Del av helhetlig landskap: Eikene står nær Orelund kirkegård hvor det står mange store eiker. De er en viktig del i et nettverk av store eiker i landskapet.

Verdivurdering: Eikene blir, grunnet sin størrelse og at de står meget solbelyst, vurdert til viktige (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ner bør ikke fjernes da flere arter som er knyttet til eik benytter disse som levested.

21, Søndre Svedstad V, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Trærne ble befart fra avstand av Ulrika Jansson og Terje Blindheim ved Biofokus, i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Trærne står midt på et jorde nord for Orelund kirkegård.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Trærne står meget lysåpent og eiken har meget bred og lav krone. Mosedekkingen på stammen er lav til middels. Ettersom trærne står midt i et jorde ble omkretsen oppskattet og ikke målt. Eiken hadde en omkrets på omtrent 300 cm og asken var noe mindre, ca 250 cm.

Artsmangfold: Artsmangfold ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trærne og de arter som vokser på barken blir påvirket av støv og gødsling fra jordet.

Del av helhetlig landskap: Trærne står nær Orelund kirkegård hvor det står mange store eiker. De er en viktig del i et nettverk av store eiker og store trær i landskapet.

Verdivurdering: Trærne blir, grunnet størrelsen sin og at de står meget solbelyst, vurdert til viktige (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ner bør ikke fjernes da flere arter som er knyttet til gamle trær benytter disse som levested.

22, Orelund, Parklandskap (Kirkegårder) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av Ulrika Jansson og Terje Blindheim ved Biofokus i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kirkegården ligger sør for Søndre Svedstad, nord for jernbanen og på den østre siden av jernbanestasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den gamle delen av kirkegården har mange store gamle eiker. Flere har en omkrets på over 400 cm og har døde greiner i kronen. Det er sannsynlig at flere har begynnende hulheter. Mosedekkingen er fra lav til middels høy på de fleste av eikene. De fleste står meget lysåpent, men noen står mer skyggefullt. Eikene på kollen midt på kirkegården har grov spekkbark.

Artsmangfold: Flere arter av knappållav ble observert på stammene i tillegg til stor lindelav og eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) (VU). Korallkjuke (VU) ble observert i 2009.

Bruk, tilstand og påvirkning: Greiner er blitt tatt ned i nyere tid på flere av eikene.

Del av helhetlig landskap: Orelund er en del av kjerneområdet for store eiker i denne delen av Sandefjord. Alle eikene er derfor svært viktige i et landskapsperspektiv, som spredningskilder av arter knyttet til eik.

Verdivurdering: Kirkegården er et habitat med lang kontinuitet av gamle trær. Flere eiker er meget store, og det finnes samtidig yngre eiker som ettervært vil overta når de eldste eikene dør eller blir tatt ned. Eikehårskål ble funnet på flere trær og det finnes potensiale for knappållav. Lokaliteten blir vurdert til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at arter knyttet til død ved av eik skal ha et levested i Orelund. Derfor bør ikke døde greiner fjernes fra eikenes kroner eller fra marken da de faller ned.

23, Sverdstad, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Asken står i et lite veikryss mellom Søndre og Nordre Sverdstad i nord for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre og utgjøres av en stor ask. Den måler omtrent 130 cm i brysthøydiameter og har bred krone. En del døde grener finnes i kronen.

Artsmangfold: Silverlav og ekornmose vokser på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den epifytiske vegetasjonen påvirkes av veistøv fra grusveien. Dette kan begunstige visse arter.

Del av helhetlig landskap: Landskapet rundt er rikt på store gamle trær og denne asken er en viktig del i dette nettverket.

Verdivurdering: Asken er grov og har grove døde greiner i kronen. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døde grener fra kronen. Greiner som faller ned bør legges på bakken nær treet.

24, Frombekken, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av kantsonene på begge sidene av en del av Frombekken, og ligger nordøst for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som gråorheggeskog i mosaikk med viktig bekkedrag med utformingen bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap. I den nordre delen av lokaliteten er det ung skog med gråor og hegg som dominerende treslag. Lengre sør er kantsonen bredere og her finnes eldre gråor-heggeskog med større forekomster av død ved, både liggende og stående.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter er påvist. Bekken som går gjennom lokaliteten er en sjørretbekk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten har vært mer åpen, og har kanskje blitt beitet. Det er registrert fyllinger (med kjøleskap, komfyr, bygningsmaterialer mm) langs deler av Frombekken.

Fremmede arter: En rødhyllbusk på 5x10 m finnes i søndre delen av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Frombekken bør vurderes i sammenheng med Unnebergsbekken. Sonen mellom den avgrensede delen av Frombekken og Unnebergsbekken er hardt påvirket av menneskelig aktivitet og skulle behøve restaureres, med fokus på å utvikle tresatte kantsoner langs hele bekkeløpene.

Verdivurdering: Skogen har langs deler av bekkken godt utviklede kantsoner av gråor-heggeskog med mye død ved. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Gråor-heggeskogen bør overlates til fri utvikling. Hele bekkken bør få bedre utviklede kantsoner.

25, From, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av vest-, sør- og østsiden av en skogkledd kolle nord for Unneberg og sør for From, i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog og utgjøres av en lysåpen kantsone med grove eiker mellom jordbruksmark og den skinnere toppen av kollen, der det vokser furu og gran. Flere av eikene i kanten måler over 65 cm i brysthøyde og har grove døde greiner. Disse eikene inngår i biotopen som gamle trær (store eiker) i mosaikk med eikeskogen. Området er tidligere kartlagt som skogsbeite, men hevdes i dag i liten grad og det er kun ytterkantene av tidligere avgrensning som er videreført som prioritert naturtype. Naturtypen avgrenser en rekke større og gamle eiker som står som en ring rundt tidligere mer åpne arealer, men som nå er gjenplantet med barskog. Det finnes nesten 30 større trær som måler mellom 50 cm og 110 cm i omkrets. Trærne står delvis fritt og delvis i tilknytning til eldre barskog. I et område i vest finnes et mindre område som kan karakteriseres som en eikehage. Her finnes engvegetasjonsom trolig er noe påvirket av gjødsling. Hagelupin er på fremmarsj i denne delen av lokaliteten og må bekjempes for å forhindre videre spredning. På åpne områder er det engvegetasjon med typiske naturengplanter, mens det inne i barskogen er lite undervegetasjon. Foruten eik finnes det furu, rogn, hassel, gran og noe bøk i tre- og busksjikt. Feltsjiktet er middels rikt med fattigarter høyere opp mot kollens topp. Registrerte arter er prikkperikum, engtjæreblom, brunørt, markjordbær, skogstjerneblom, tepperot, småsyre, ryllik, kantkonvall, skogsnele og blåbær.

Artsmangfold: Det er ikke blir dokumentert spesielle arter på noen av trærne, men de har hvertfall et potensial for å huse interessante arter av insekter da noen av trærne hadde begynnende hulheter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er satt opp gjerder for å bruke skogen som beiteskog, men det ser ikke ut å ha vært beitet i skogen i de siste tiåren.

Fremmede arter: Hagelupin har blitt observert i vestkanten av lokaliteten

Del av helhetlig landskap: Store gamle eiker er viktige landskapselementer i hele landskapet.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Blåbær-eikeskog (D1a)

Verdivurdering: Grove eiker som står lysåpent har store verdier for mange truede insektsarter. Vegetasjonstypen lågurteikerskog er truet. Lokaliteten vurderes på grunnlag av dette som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Mange av eiketrærne bærer preg av å bli skygget ut og skogen bør derfor åpnes opp i hele det avgrensede området. Dette bør gjøres forsiktig over noe tid dersom det ikke er aktuelt å skjytte området med beite eller aktiv rydding. Deretter kan skogen beites for å forhindre gjengroing.

30, Haraldsrød, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av Ulrika Jansson ved BioFokus i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken ligger ved en oppkjørsvei i et boligfelt i Haraldsrød.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en omkrets på 320 cm og har middels høy krone. Den står lysåpent og har lav mosedekking. Eiken har utviklet relativt grov sprekkbark men det ble ikke obserert noen hulheter.

Artsmangfold: Stor lindelav vokser på stammen sammen med ragglaver (Ramalina sp.).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lave greier er blitt kuttet og fjernet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Denne eiken står relativt langt fra kjerneområdet for grove eiker i Sandefjord men kan være viktig som "stepping stone" ved langdistansespredning av arter knyttet til eik.

Verdivurdering: Ettersom eiken er grov og har grov sprekkbark blir den vurdert til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner, døde eller levende bør ikke kuttes og fjernes. Greiner som faller ned bør få ligge kvar på bakken nær eiken.

31, Unnebergbekken, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010. Sjuve

Beliggenhet og naturgrunnlag: Den avgrensede delen av Unnebergsbekken går fra Haraldsrød til utløpet ved Sjuve. Bekken går gjennom tykke lag av rike marine strandavsetninger delvis i et intensivt drevet jordbrukslandskap.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som viktig bekkebeholdning med utformingen bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap i mosaikk med gråor-heggeskog (flommarkskog). Den avgrensede delen av bekken har relativt brede kantsoner med gråor som viktigste treslag men innslag av ask, selje og gran. Det finnes trær i grove dimensjoner og i deler store mengder liggende og stående død ved. Lokaliteten er kontinuitetspreget men kan ha vært mer åpen tidligere. Gråor-heggeskogen finnes i tilknytning til markert, delvis meanderende, bekkebeholdning som er gravd noe ned i rike løsmasser. Området er tidligere beiteland med en blanding av nye og gamle gjerder. Det ble ikke observert dyr i området under feltregistrering i juni 2010. Vegetasjonen er rik og preget av fuktighetskrevede arter som strutseving, skogstjerneblom, bekkedarse, springfrø, skogsnelle, bekkblom, enghumleblom og mjødurt. Slakkstarr og langstarr vokser i et lite område med noe forsumpet svartorsumpskog. Hvitveis er dominerende plante i vårblomstringa. Gråor er det dominerende treslaget i deler av området og svartor i partier som er delvis forsumpet og i områdene langs bekken der denne kun har smale kantsoner. Gran, selje, osp og hegg finnes spredt. Langs bekken mange steder finnes åpne partier med jord-, sand- og leirekanter som har en viktig funksjon for mange arter av moser. Skogen begynner å bli forholdsvis grov og det finnes spredt med gadd og læger av ulike løvtreslag.

Artsmangfold: Bekken er en sjørrettbekk. Det finnes potensial for en lang rekke arter knyttet til bekker og naturlige kantsoner.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten er planlagt til saubeite. Det har troligvis vært beite langs bekken tidligere.

Fremmede arter: Kjempepringfrø vokser i deler av bekkeløpet.

Del av helhetlig landskap: Det er viktig av ta hensyn til hele bekkeløpet og også til Frombekken ved eventuelle tiltak langs bekkeløpet.

Verdivurdering: Lokaliteten går gjennom et hardt drevet kulturlandskap og bekken har langs en stor del av strekningen en bred og godt utviklet kantsone med verdifull gråor-heggeskog. Lokaliteten vurderes som viktig (B). Området har klare skogkvaliteter og området bør ikke utsettes for hardt beitepress. Noe dyr er akseptabelt, men skogen bør få utvikle seg fritt i denne delen av bekkeløpet. Beite bør kanaliseres til lokalitet 25!

Skjøtsel og hensyn: Området har klare skogkvaliteter og området bør ikke utsettes for hardt beitepress. Noe dyr er akseptabelt, men skogen bør få utvikle seg fritt i denne delen av bekkeløpet. Beite bør kanaliseres til eikehagen ved From. Unngå dumping av masser og hageavfall i eller ved bekkeløpet. Utvikle brede kantsoner der disse mangler.

32, Mønnerød, Naturbeitemark ((D04) Frisk/torr, middels baserik eng) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordenden av en tidligere fulldyrket jorde, nå beitemark, nord for Mønnerød, nordost for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som naturbeitemark med utformingen trisk/torr, middels baserik eng. Den er en typisk torrbakke med tynt jordlag generelt og noe nakent berg. I nord grenser torrbakken mot en eikeskog som bør undersøkes for naturverdier. Karplantefloraen er rik med arter som engtjæreblom, sølvmyr, tiriltunge, prikkperikum, rødknapp, blåmunke, malurt, markmalurt, hårsveve, prestekrage, engfrytle, gulaks, englodnegras og hengeaks. Mot skogen kommer arter som gullris og stormarimjelle inn.

Artsmangfold: Den rike karplantefloraen på den sørvendte engen gir stor potensial for rik insektsfauna knyttet til torrengvegetasjon.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av engen risikerer å gro igjen med eik.

Del av helhetlig landskap: Små naturlige engfragmenter blir altmer sjeldne i landskapet.

Vegetasjon: Frisk/torr middels baserik eng i lavl (G7)

Verdivurdering: Rik karplanteflora gir stor potensial for rik insektsfauna. Lokaliteten er forholdsvis liten. Nærheten til eikedominert skog i nord trekker verdien opp. Lokaliteten vurderes samlet som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Beite bør reintroduseres eller økes. Gjødsling må ikke forekomme.

33, Sverdstad, nordre, Hagemark (Eikehage) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim den 15:e juni 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger Mellom Øvre Sverdstadvei, Frøyas vei og Haslebakken, i Breidablikk, nord for Sandefjord sentrum. Den utgjør av en trøedbevoksen kalle med beitemark uten trær lengst sør. Den nordre delen av kollen er plantet igjen med gran.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som eikehage og betes idag av storfe. Gamle eiketruer finnes særlig i øst- og sørkanten av kollen. Det finnes også mye 50-60-årig gran samt noe furu og bøk i området. Markvegetasjonen består av gress med innslag av urter. I den mørkere delen av hagen er markvegetasjonen nesten borte mens den er urtrik i den åpne delen lengst sør. I dette området ble det funnet prestekrage, blåkoll, beitemarikåpe, gulaks, legeveronika, jonsokkoll, smalkjempe, markfrytle og tiriltunge.

Artsmangfold: Ingen truede arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites men det er et stort oppsalg av osp i den åpne delen av hagemarken og gran risikerer og skygge ut eiker og markvegetasjon i den nordre delen av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Landskapet rundt er hardt bruket.

Vegetasjon: Hagemark (Rødlistebeholdning) (G20)

Verdivurdering: Da området til dels er plantet igjen med gran og oppslaget av osp i den åpne delen er stort, gis lokaliteten lokal verdi (C). Hvis skjøtsel blir gjennomført kan verdiene bli høyere.

Skjøtsel og hensyn: Den plantete granen bør hogges og fjernes. Eikene bør fristilles i hele området. Beitestrykket bør være så høyt at gjengroing hindres.

35, Mosserødveien 38, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken ligger i kanten til en hage ved Mosserødveien 38 i nordvestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og står lysåpent. Den har en omkrets på 530 cm. Omtrent 1,5 m opp deler den seg i 3 og hver grein har en diameter på over 70 cm (omkrets ca 220 cm). Stammen har lav mosedekking. Ingen tegn til hulheter ble observert men det er sannsynlig at en eik med den dimensjonen er hul inni. Barken har grove sprekker.

Artsmangfold: Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) fantes på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiken ligger et stykke fra hovedforekomstene av grov eik i Sandefjord men kan være viktig ved langdistansespredning av arter knyttet til eik.

Verdivurdering: Eiken er meget grov og har grov sprekkbark. Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen. Den blir vurdert til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør bør ikke fjernes fra kronen eller fra makker hvis de faller ned.

36, Mosserødveien 32, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Asken ligger i kanten til en hage ved Mosserødveien 32 i nordvestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Asken er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Den er vital og har middels høy krone. Stammen deler seg i to omtrent 2 m opp og vær grein er 70-80 cm i diameter. I brysthøyde måler treet 140 cm i diameter (ca 440 cm i omkrets). Treet står lysåpent i kanten til en hage.

Artsmangfold: Ikke nøyaktig undersøkt. Ask er i seg selv en nær truet art.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet har ingen døde greiner og det er sannsynlig at døde og døende greiner blir fjernet for å unngå skader på mennesker.

Del av helhetlig landskap: Store gamle trær er viktige landskapselementer og både store eiker og asker finnes i nærheten.

Verdivurdering: Stor grov ask (NT) som vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Døde eller døende greiner som fjernes bør legges ned på bakken nær treet.

37, Mosserødveien 28, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Asken ligger i kanten til en hage ved Mosserødveien 28 i nordvestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Asken er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Den er vital og har middels høy krone. Stammen deler seg i tre omtrent 5 m opp. I brysthøyde måler treet 110 cm i diameter (ca 345 cm i omkrets). Treet står lysåpent i kanten til en hage.

Artsmangfold: Ikke nøyaktig undersøkt. Ask er i seg selv en nær truet art.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet har ingen døde greiner og det er sannsynlig at døde og døende greiner blir fjernet for å unngå skader på mennesker.

Del av helhetlig landskap: Store gamle trær er viktige landskapselementer og både store eiker og asker finnes i nærheten.

Verdivurdering: Relativt grov og gammel ask (NT) som vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Døde eller døende greiner som fjernes bør legges ned på bakken nær treet.

38, Mosserødveien 26, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson og Terje Blindheim i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken ligger i kanten til en hage i Mosserødveien 26, i nordvestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og står lysåpent. Den har en omkrets på 375 cm. Omtrent 3 m opp deler den seg i tre. Stammen har lav til middels høy mosedekking. Ingen hulheter ble observert. Barken har middels grove spekker.

Artsmangfold: Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) (VU) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiken ligger et stykke fra hovedforekomstene av grov eik i Sandefjord, men kan være viktig ved langdistansespredning av arter knyttet til eik.

Verdivurdering: Eiken er relativt grov og har begynnende grov sprekkbark. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør bør ikke fjernes fra kronen eller fra marken.

39, Haukerød, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett ved vei 280 ved Haukerød i nordvestre Sandefjord. Nordre delen av skogholdet er ikke avgrenset som naturtype.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som rik edelløvskog med utformingen lågurt bøkeskog. Tresjiktet er dominert av bok, med mange trær som måler mellom 40 og 60 cm i brysthøydiameter. Rogn, selje og ung bok danner et glissent busksjikt i skogen. Hvitveis i vårspekt i feltsjiktet. Bleikstarr ble også observert. Det er lite død ved i bøkeskogen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert, men det finnes viss potensial for markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går noen små veier gjennom lokaliteten. Mangel på død ved tilsier at død ved er fjernet.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (D2b)

Verdivurdering: Skogen er et typisk bøkebestand i området med middels grove trær, mangel på død ved og sparsomt feltsjikt. Den vurderes som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Ikke fjern døde eller døende trær.

41, Rådhuset, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Almen ligger ved Sandefjord Rådhus, i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som store gamle trær med utformingen gammelt tre og utgjøres av et stort almetre. Almen er vital og har middels bred og høy krone. Den har en brysthøydiameter på ca 100 cm (ca 315 cm i omkrets).

Artsmangfold: Stor lindelav og vanlige lavarter ble observert ved befaringen. Alm er i seg selv en nær truet art.

Bruk, tilstand og påvirkning: Almen står rett ved Rådhuset og en større parkering. Den epifytiske vegetasjonen påvirkes derfor av eksos. Treet har noen døde/døende greiner i kronen.

Fremmede arter: Ingen påviste.

Del av helhetlig landskap: Sandefjord har et nettverk av store gamle trær (særlig eik) og dette er viktig for arts mangfold knyttet til gamle løvtrær.

Verdivurdering: Almen (NT) er grov og vital og vurderes som viktig (B). Den inngår i et nettverk av store gamle trær i Sandefjord.

Skjøtsel og hensyn: Hvis døde eller døende greiner må tas ned fra kronen på grunn av fare for mennesker bør de ikke fjernes fra lokaliteten, men legges på marken ved siden av treet.

42, Rådhuset N, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Linden ligger ved Sandefjord Rådhus, i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som store gamle trær med utformingen gammelt tre og utgjøres av en relativt stor lind. Treet er vitalt og har middels høy krone. Den har en brysthøydiameter på ca 65 cm (drøyt 200 cm i omkrets). Ingen hulheter ble observert.

Artsmangfold: Kun vanlige lavarter ble observert ved befaringen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Linden står rett ved Rådhuset og en større vei. Den epifytiske vegetasjonen påvirkes trolig av eksos.

Fremmede arter: Ingen påviste.

Del av helhetlig landskap: Sandefjord har et nettverk av store gamle trær (særlig eik), og dette er viktig for arts mangfold knyttet til gamle løvtrær.

Verdivurdering: Linden avgrenses som store gamle trær på grunn av at den måler over 200 cm i omkrets. Ingen hulheter eller interessante arter ble observert ved befaring og treet vurderes derfor som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Hvis døde eller døende greiner må tas ned fra kronen på grunn av fare for mennesker bør de ikke fjernes fra lokaliteten, men legges på marken ved siden av treet.

43, Sandefjord kirke, Parklandskap (Parker) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av parken Kirkeplassen, som ligger midt i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som parklandskap med utformingen park. Den utgjøres av en park med lindetrær som står på rekke rundt en plen og en kirke. De fleste trærne måler 35-65 cm i brysthøydiameter mens noen måler mer en 65 cm i DBH. Det er ca 40 lindetrær vest for kirken og 10 øst for den. Mange av lindene har store knuter og det er sannsynlig at noen har skjulte hulheter.

Artsmangfold: Stor lindelav ble observert på noen av trærne. Det kan finnes insekter knyttet til hule trær i lokaliteten men dette ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trærne er skjøttet og død ved mangler i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Sandefjord har et nettverk av store gamle trær (særlig eik), og dette er viktig for arts mangfold knyttet til gamle løvtrær.

Verdivurdering: Lokaliteten er avgrenset på grunnlag av at det finnes kvaliteter knyttet til gamle (eventuelt) hule løvtrær. De fleste lindene er ikke særlig grove og ingen spesielle artsfunn ble gjort, foruten stor lindelav. Parken vurderes til lokalt viktig (C) for biomangfoldet.

Skjøtsel og hensyn: Hvis døde eller døende greiner må tas ned fra lindene bør de ikke fjernes fra lokaliteten, men legges på marken ved siden av treet.

44, Sandar kirke, Parklandskap (Kirkegårder) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør den østre delen av Sandar kirkegård, sørvest for jernbanestasjonen i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kirkegården er kartlagt som parklandskap med utformingen kirkegårder, men inneholder også viktige store og gamle trær. Verdiene er særlig knyttet til de gamle trærne. I den vestre delen (som er ekskludert) står platanlønn, parklind, bøk og noe ask og spisslønn. I den østre delen, som bærer preg av å være mye eldre, står flere almer, asker og store linder. De største lindene hadde en diameter på 150 cm og noen var hule. Det største almen hadde en diameter på 110 cm. Flere asker var opp til 100 cm og to var 120 cm i diameter. En av de største askene hadde store hulheter.

Artsmangfold: Stor lindelav ble observert på flere trestammer. Det er stor potensial for å finne insekter knyttet til gamle og hule trær, og gnagspor ble observert i den hule linden. Ask og alm er begge rødlistede (NT).

Del av helhetlig landskap: De store gamle trærne er en del av et nettverk med forekomster av lignende trær i landskapet rundt. Dette er viktig for arter som trenger kontinuitet av gamle trær på landskapsnivå.

Verdivurdering: Kirkegården har mange svært store trær og flere er tydelig hule eller har potensial for å være hule. Dette tilsier at det finnes stor potensial å finne sjeldne insekter på lokaliteten. Den vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjerne døde trær eller døde greiner på trær. Hvis de må tas ned fra trekronene bør de få ligge lysåpent, spredt eller mer samlet på marken rundt trærne.

45, Prestegårdsveien, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bøken står i utkanten til en hage på Prestegårdsveien, sørvest for Sandar kirke i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bøken er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Bøken deler seg i to ca 3 m opp. Hovedstammen måler 110 cm i diameter i brysthøyde (345 cm i omkrets). Barken er slett.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert ved befaring.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bøken er høyvokst og vital.

Verdivurdering: Bøken er avgrenset på grunnlag av sin størrelse. Ingen artsfunn ble gjort. Treet vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Hvis døde eller døende greiner må tas ned fra bøken bør de ikke fjernes, men legges på marken ved siden av treet.

46, Thor Dahls gate N, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eikene ble kartlagt av Ulrika Jansson ved BioFokus i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene ligger rett ved en stor parkeringsplass øst for Badeparken i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: To store eiker med omkrets på 220 respektive 280 cm står lysåpent. Mosedekkingen er lav og eikene har ennå ikke utviklet grov sprekkbark.

Artsmangfold: På den mindre av eikene ble eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) (VU) funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikene og artene knyttet til dem blir sannsynligvis påvirket av forurensninger fra biltrafiken.

Del av helhetlig landskap: Disse eikene er noen av de få som fortsatt finnes midt inne i Sandefjord sentrum. Flere store gamle trær er blitt fjernet i det siste og disse to er derfor viktige å ta vare på.

Verdivurdering: Eikene er vurdert som viktige (B) ettersom de er relativt grove, huser eikehårskål (VU) og står lysåpent.

Skjøtsel og hensyn: En mindre bjørk som står nær den mindre eiken bør fjernes før den vokser opp i kronen på eiken. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes. Hvis de utgjør en fare for mennesker kan de tas ned og legges på bakken nær eikene.

47, Thor Dahls gate Ø, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av to boketrær i kanten til parkeringen ved Thor Dahls gate, midt i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bøkene er avgrenset som store gamle trær med utformingen gamle trær. De to bøkene måler 80 cm i brysthøyde (ca 250 cm i omkrets) og har lav til middels høy krone. Den ene bøken har noen døde greiner i kronen.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn ble gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trærne står midt i sentrum ved en parkeringsplass og påvirkes av eksos fra trafikken.

Del av helhetlig landskap: De store gamle trærne er en del av et nettverk med forekomster av lignende trær i landskapet rundt. Dette er viktig for arter som trenger kontinuitet av gamle trær på landskapsnivå.

Verdivurdering: Trærne måler over 250 cm i omkrets og avgrenses derfor som store gamle trær. Ettersom ingen artsfunn ble gjort og ingen hulteter ble observert vurderes trærne til lokalt viktige (C).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døde greiner. De som må tas ned ur kronen bør plasseres på bakken nær bøkene. Plant gjerne også andre stedsegne trær rundt parkeringsplassen.

48, Mefjorden, Brakkvannsdelta - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør hele den indre delen av Mefjorden fra utløpet av Haslebekken, ned til Strandholmen på vestre siden av fjorden og til Kastet på østre siden av fjorden. Det avgrensede området grenser i vest mot Sandefjord avfallsdeponi og i øst mot skog og berg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som brakkvannsdelta men kunne også har vært kartlagt som større strandengskompleks. De indre delene er tydelig søtvannspåvirket med store områder dominerte av takrør. Deler av sumpvegetasjonen på vestre siden av fjorden er dominert av strandrør med innslag av mjødurt, sverdlilje og fredløs. Det finnes også spredte trær langs kanten (hegg, rogn, bjørk og selje). I takrørbeltet finnes også slyngsøtvier og ytterst mot bekken/fjorden vokser gjerne havsivaks. Tangmelde, strandvindel, strandkvann, reinfann, brunrot, rød jonsokkblom, brønnkarse og saltgrasarter ble observert. Innerst i fjorden breder et deltaområde ut seg. Her er takrørdominert innerst med pussleplantesamfunn på mudderflater utenfor takrøren. Denne delen av lokaliteten er ikke undersøkt nøyaktig. Lenger sør finnes et stensatt parti med svært lite vegetasjon, men sør for dette blir vegetasjonssonen igjen bredere. Her er det salteng med saltsiv, gåsemure, strandstjerne, havstarr og rødsvingel som viktige arter. Strandkjeks finnes spredt. Svartor står i kanten mellom strandsumpen og den tørrere skogen i den sørlige delen av lokaliteten. Lengst sør, på en liten odde finnes strandkryp, fjæresauløk, myrsauløk, strandkjempe, strandstjerne, saltsiv, strandvortemelk, gåsemure og havstarr.

Artsmangfold: I 2000 ble buesøtgras (EN) observert i vestre delen av lokaliteten. Gråhæger ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gjennvokst takrør i indre delen. Stor påvirkning av avfallsdeponien med blant annet store forekomster av svartlistede plantearter langs nesten hele vestre delen av lokaliteten.

Fremmede arter: I kanten til avfallsdeponien og annen åpen mark på vestsiden av lokaliteten finnes flere store bestander parksiirekne, rødhyll og rynkerose. I tillegg vokser her hagelupin, vinterkarse og andre svartlistede karplantearter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser til flere viktige naturtyper, blant annet en rik sumpskog i den indre delen av lokaliteten.

Verdivurdering: Stort område med mange typer strandeng og strandsumpvegetasjon. Menneskelig påvirkning er moderat i østre og søndre delen av lokaliteten mens den i større i den nordvestre delen. Naturtypen vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fjern alle svartlistede planteartene. Indre deler kan slåes og / eller beites.

49, Gokstadholmen, Hagemark (Eikehage) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart på avstand av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gokstadholmen er en øy i Mefjorden, og ligger vest for Hafallen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som hagemark med trolig utforming eikehage i mosaikk med strandeng og strandsump. Tresjiktet utgjør av eik, bjørk, osp og furu og feltsjiktet er gressdominert. Det finnes også noen skrinne koller med mindre vegetasjon. Langs stranden finnes en strandsump dominert av havsivaks med innslag av høymole, saltsiv og trolig havstarr.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp og for insekter knyttet til lysåpne eiker og til engsflora, men artsinventar er ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gokstadholmen beites av sau hvert år. Det har også vært foretatt skjøtsel med fjerning av krattskog o.l. for å bevare hagemarken.

Del av helhetlig landskap: Hagemark er i dag en meget sjelden naturtype på landskapsnivå.

Vegetasjon: Hagemark (Rødlistebetegnelse) (G20)

Havstrandeng og havstrandsump generelt (Rødlistebetegnelse) (U10)

Verdivurdering: Eike- og bjørkehager er truede vegetasjonstyper (VU) og de med langvarig hevd kan være rike på markboende sopp og insekter knyttet til lysåpne eiketrær. Lokaliteten er velavgrenset og egner seg godt for fortsatt beite. Den vurderes til viktig (B), men riktig skjøtsel og funn av viktig sopfflora kan øke verdien.

Skjøtsel og hensyn: Hagemarken og strandengen bør beites, gjerne av storfe som beiter også de våtere partiene.

50, Ormestadholmen, Hagemark (Bjørkehage) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart på avstand av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør den nordre delen av Ormestadholmen, som ligger i Mefjorden utenfor Ormestad.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som hagemark med utformingene bjørkehage, eikehage og einerhage i mosaikk med hevdet strandeng og strandsump. Tresjiktet utgjør av bjørk, furu, gran, noe eik, einer og svartor. Feltsjiktet er gressdominert. I strandsumpen vokser havsivaks, saltsiv, havstarr og saltgras.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp, insekter knyttet til lysåpne eiker og til engsflora, men artsinventar er ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Beites av sau ved befaringen.

Del av helhetlig landskap: Hagemark er i dag en meget sjelden naturtype på landskapsnivå og det finnes kun et fåtall lokaliteter i nærheten, bla Gokstadholmen.

Vegetasjon: Hagemark (Rødlistebetegnelse) (G20)

Havstrandeng og havstrandsump generelt (Rødlistebetegnelse) (U10)

Verdivurdering: Hagemark er en sjelden vegetasjonstype (VU) og det finnes potensial for insekter knyttet til lysåpne eiker og engsflora samt for markboende sopp. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Både hagemarken og strandengen bør beites.

51, Strandholmen S, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt av Ulrika Jansson ved BioFokus i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står på en furukolle som ligger på vestsiden av Melfjorden, rett nord for Ormestadholmen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står skyggefullt inni en skog omgitt av trær i samme høyde som eiken. Den er vital men har noen døde greiner. Den har en omkrets på 201 cm og er ikke hul. Mosedekkingen er oppskattet til 25-50 %. Eiken har barksprekker som er 1,5 cm dype. Det finnes en eik med omkrets på 140 cm nærmere enn 50 m fra eiken.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn ble gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen.

Del av helhetlig landskap: Eiken er ung og stor meget skyggefullt og har sannsynligvis mindre betydningen for arter knyttet til eik i landskapet.

Verdivurdering: Eiken står skygget og er relativ liten. Den vurderes til å ha lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Ingen skjøtsel anbefalles.

52, Strandholmen N, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt av Ulrika Jansson ved BioFokus i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står på den nordre delen av en kolle bevokst med blandskog. Kollen ligger på vestsiden av Melfjorden, rett nord for Ormestadholmen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en omkrets på 202 cm og har høy og smal krone. Den står mellom tett skog med mye gran og en åpen plass med skrotemarkspreg. Stammen har mindre enn 25 % mosedekking og har barksprekker som er opp til 1,5 cm dype. Eiker er vital men har noen døde greiner. Det står en eik med omkrets på 170 cm øst for eiken.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Denne eiken vurderes å ikke være særlig viktig i et landskapsperspektiv.

Verdivurdering: Eiken har høy krone og har troligvis stått i tett skog før det blev åpnet på sørsiden av eiken. Den vurderes til lokalt viktig (C)

Skjøtsel og hensyn: Ingen anbefalt skjøtsel.

53, Kastetskogen, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Mefjorden og grenser i sør mot strandsumpvegetasjon, i nord mot en vei og i øst og vest mot bebygd mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik blandingsskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingsskog. Det finnes grove bjørker (DBH = 60 cm), eiker (DBH = 60 cm), furuer (DBH = 55 cm) med flat topp og graner (DBH = 60 cm) i tresjiktet i tillegg til mindre trær av alle artene. I busksjiktet finnes grov hassel med stammer opp til DBH = 15 cm og rogn. Nærmest strandsumpen vokser en bård av svartor. Mitt i lokaliteten finnes en skrinne kalle med vivendel klatrende ved bergroten. På rikere løsmasser i lokaliteten vokser tannrot, skogsvineblom, kratthumleblom og hvitveis i feltsjiktet. Det vokser også gaukesyre, ormetelg, noe blåbær og fiol i lokaliteten. Det finnes en grov død hassel men ellers kun død ved i små dimensjoner.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten omgis av vei eller bebyggelse (industri) på tre sider og er også bruk for rekreasjon.

Verdivurdering: Lokaliteten har grove trær og potensial for markboende sopp, særlig under hassel. Skogen er imidlertid svært liten med ubefintlig mulighet til utvidelse. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Skogen bør få utvikles fritt. Unngå å fjerne død ved. Eventuelt kan store eiker fristilles.

54, Kastetskogen øst, Rik sumpskog (Svartor-strandskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Melfjorden, på den østre siden av viken. Skogen vokser på næringsrik jord og grenser i vest mot en strandsump dominert av takrør og havsivaks, og i øst av en bratt skrent og bergvegg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik sumpskog med utformingen svartor-strandskog i mosaikk med or-askeskog på de tørrere partiene nærmest skrent og bergvegg. Dominerede treslag er svartor, mange med sokler. Det er også forekomst av selje, rogn, ask (DBH=40 cm), gran (DBH=20 cm), bjørk (DBH=50 cm), kirsebær (DBH=30 cm) og noe bok lengre fra vannet. I busksjiktet finnes både hassel og hegg samt noe rødhyll. Det finnes en del død ved i biotopen, både grove gadd og grove læger. Nærmest strandsumpen har skogen typisk svartorstrandskogsvegetasjon med humle, mjødurt, vendelrot, slyngsøtvier, sverdlilje og klourt. Lengre inn kommer kratthumleblom, skogstjerneblom, hvitveis, korsknapp, skogsvinerot og skogsalat. Noen områder var dominert av skogbingel, og liljekonvall. Både hundekveke og mysegras vokser også i biotopen.

Artsmangfold: Ask (NT) forekommer. Eller ingen rødlistede planter observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kyststien går gjennom biotopen. Det er store mengder søppel spredt i området.

Fremmede arter: Noe rødhyll finnes i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør ses i sammenheng med strandsumpen i vest og rik edelløvsskog (betieskog) på Hafallen i sørøst.

Vegetasjon: Svartor-strandskog (E6)

Or-ask-utf / Or-ask-utforming (Rødlistebetegnelse) (D6a)

Verdivurdering: Skogen har en rik karplnteflora, typisk for svartor-strandskog som er en truet vegetasjonstype (EN). Den ligger beskyttet innenfor en bred bård med strandsump. Den vurderes til svært viktig (A) men det er viktig at det vises tilstrekkelig hensyn for å unngå å forringe verdiene.

Skjøtsel og hensyn: En må tilse at kyststien ikke drenerer skogen. Søppel må ryddes vekk. Rødfyll bør fjernes.

55, Djupsund NO, Rik edelløvsskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Mefjorden, rett vest for Ormestadholmen, på Veterøya. Den ligger i en skrent med middels rike løsmasser, som heller mot øst. Lokaliteten grenser i øst mot en båtplass med brygger i Mefjorden og mot vest mot fattigere bok-gransskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik edelløvsskog med utformingen lågurt-bøkeskog (VU). Høyt oppe i skråningen dominerer bok (DBH<60), men med innslag av gran (DBH<60) og noen eiker (DBH<55) og bjørker (DBH<55). Lengre ned, nærmere sjøen kommer ask (DBH<50), lønn og svartor inn. I busksjiktet finnes ung bok og noe hassel. Feltsjiktet er hovedsaklig sparsomt men det finnes partier med skogsbingsel, trollbær, skogsvinerot og brunrot. I fattigere deler høyere opp ble liljekonvall, hvitveis, bleikstarr og hårfrytle observert. Langs sjøen står det en del død ved (gadd), mens det finnes læger av gran høyere opp i skråningen.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert men det finnes potensial for mark- og vedboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Nærmeest sjøen er det en del påvirkning fra ferdsel. Det går også stier gjennom biotopen.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (Rødlistebetegnelse) (D7)

Svartor-ask-utf / Svartor-ask-utforming (Rødlistebetegnelse) (D6b)

Verdivurdering: Skogen utgjør av lågurt-bøkeskog og or-askeskog som begge er sårbare (VU) vegetasjonstyper. Lokaliteten vurderes som viktig til tross for liten mengde død løvved.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Ikke fjern døende eller døde trær.

56, Djupsund S, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en platå mellom Ringkollen og en bratt skråning ned mot Mefjorden, på Vesterøya i Sandefjord kommune.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er klassifisert som rik blandningsskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandningsskog. Den utgjør av lågurt granskog og noe lågurt bøkeskog. Gran dominerer tresjiktet og trærne er opp mot 60 cm i diameter. Bøk er også svært vanlig og disse er opp til 40 cm i diameter. Øvrige treslag er spisslønn, bjørk og osp som forekommer spredt i biotopen. Nordre delen av biotopen har sparsomt busksjikt av bøk, ask og rogn, mens det lengre sør er et tett busksjikt av ung bøk. Feltsjiktet i nord består av gaukesyre, hvitveis og noe tannrot. Sør i lokaliteten er busksjikt og tresjikt så tett at feltsjikt mangler. Det er store mengder ny død liggende ved av gran samt noen gadd av furu.

Artsmangfold: Det ble ikke gjort noe funn av sjeldne arter. Ankerkjuke (VU) er tidligere observert i området, trolig innenfor avgrensingen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går svært mange stier gjennom biotopen, og her finnes også flere steingjerden så lokaliteten kan ha vært beitet eller slått tidligere.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (Rødlistebetegnelse) (D7)

Lavurtskog (B1)

Verdivurdering: Lokaliteten er middels rik lågurt granskog i mosaikk med en sårbar vegetasjonstype (lågurt-bøkeskog). Det finnes store mengder liggende død gran i biotopen. Ankerkjuke (VU) finnes trolig fortsatt på bøk i skogen. Naturtypen vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Ikke fjerne døde eller døende trær.

57, Huvikeika, Store gamle trær (Hul eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt av Ulrika Jansson og Arne Laugsand ved BioFokus i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken ligger midt i et boligfelt i veikrysset mellom Kirkeveien, Øvre Huvikveien og Ferjeveien, lengst nord på Vesterøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital, meget stor og hul. Inngangshullene er større enn 30 cm i diameter og hulen har ikke bakkekontakt. Vedmulden er kompakt og mengde er ikke vurdert. Eiken har en omkrets på 570 cm og en lav og bred krone. Barken har spekker som er dypere enn 3 cm. Eiken har lav mosedekking (mindre enn 25 %). Det finnes to mindre eiker innen ca 50 m fra eiken. Eiken står lysåpent men en bjørk risikerer å vokse inn i eikens krone.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eiken er brukt til lek og vedmulden er derfor hardt pakket. Barn klatrer sannsynligvis inne i eiken. Det er noe søppel i hullet.

Del av helhetlig landskap: Det finnes få hule eiker i nærheten og denne er derfor særlig viktig.

Verdivurdering: Eiken er meget stor og hul og blir, til tross for sterk kulturpåvirkning, vurdert til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: En bjørk nær eiken bør fjernes.

58, Røysebekkilen, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den nordøstre delen av Østerøya i Sandefjord, ved Røysebekk-ilen. Strandengen utgjør av et smalt belte med strandengvegetasjon mellom sjøen og bebyggelse, dyrket eller gjengrodd beitet mark, langs etter deler av den nordre stranden av Røysebekk-ilen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som strandeng og strandsump i mosaikk med svartor-strandskog. Vegetasjonen er lavvokst med saltsiv og strandkryp nærmest sjøen og storvokste arter som strandmelde, bukkebeinurt og storvokste gress lengre inn. Gåsemure, strandstjerne og tangmelde forekommer også i strandengen/strandsumpen. I svartorstrandskogen er mjødurt dominerende og denne finnes også som helt dominerende art på en igjengrodd beitemark/åker nord for lokaliteten. Slyngsøtvier, kratthumleblom og fredløs ble også funnet i svartorstrandskogen. I tresjiktet dominerer svartor, opp mot 35 cm i diameter, med noe innslag av selje (en grovvokst med DBH = 45 cm). I busksjiktet, som er sparsomt, finnes korsved, hagtorn og slåpetorn.

Artsmangfold: Det er store forekomster av bukkebeinurt (NT) langs stranden.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er påvirket av boligbygging og bygging av småbåts-brygger, med både fyllmasser og søppel i lokaliteten. Både kanadagullris og parkslirekne forekommer på fyllinger eller i kantene til hagene. En kraftlinje er dratt rett gjennom svartorstrandskogen.

Fremmede arter: Kanadagullris og parkslirekne finnes i eller rett ved siden av lokaliteten. Lengst inn i kilen står en busk rynkerose.

Del av helhetlig landskap: Hele kilen har tidligere vært et viktig strandengskompleks, men nå er det kun igjen noen rester av dette.

Vegetasjon: Svartor-strandskog (E6)

Undervanns-, strandeng- og strandsump (U)

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør en liten rest av et større strandengskompleks med rester av svartorstrandskog innenfor. Strandsumpen inneholder typiske strandsumparter og næringskrevende arter som vokser på tang. Bukkebeinurt (NT) finnes rikelig, men også flere fremmede arter. Svartorstrandskogen er ikke godt utviklet og nesten helt dominert av mjødurt. Den er trolig beitet tidligere, sammen med strandengen og beitemarken i nærheten. Ettersom lokaliteten er liten og sterkt påvirket settes verien til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fjern all kanadagullris og parkslirekne i og ved lokaliteten. Unngå hogst i svartorskogen. Hvis beitemarken nord for lokaliteten tas i bruk til beitemark kan dyrene tillates å gå også i strandsonen.

59, Hafallen gård, Hagemark (Eikehage) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 7:e juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for Hafallen gård, på nordre delen av Østerøya. Området heller ned mot et jorde på østsiden og er i deler av området steinete, og med en mindre kolle midt på.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som eikehage og betes idag av hester. Gamle trær og grove døde trær finnes særlig i utkanten av lokaliteten og oppe på en liten kolle midt i hagen. De gamle trærne er eiker, almer, spisslønn og asker. I tillegg finnes busker av slåpetorn og roser i mer svårtillgjengelige områder. En alm er nesten død og har tydlige spor av beite på stammen. En stor eik på sørsiden av kollen er avgrenset som egen naturtype (Hafallen, gårdseik). Markvegetasjonen består av gress med insalg av urter. Gulaks, legeveronika, korsknapp, og vitkløver fantes nedenfor kollen, mens smørbutikk, markjordbær, stankstorkenebb, småsyre, ormetelg, sisselrot og kantkavall ble funnet oppe på den lille kollen.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i visse deler gjødselpåvirket med store forekomster av brennессle, særlig nærmest fjøset.

Del av helhetlig landskap: Landskapet rundt er hardt bruket, untatt for en beiteskog i sør og vest.

Vegetasjon: Hagemark (Rødlistebetegnelse) (G20)

Verdivurdering: Lokaliteten bærer fortsatt preg av eldre tiders lavintensive dyrholdning. Det finnes kvaliteter i død ved, og hagen er i relativ god hevd med beite av hester. Storfe har beitet området inntil 2001. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten får ikke gjødsles og beitet bør fortsette. Hvis beitet opphører risikerer området å gro igjen. Noen småtrær og busker kan ryddes. Ikke fjern døde eller døende trær.

60, Hafallen, gårdseik, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står på en liten kolle i en beitehage, sør for Hafallen gård, nord på Østerøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en lav og bred krone og en omkrets på 305 cm. Eiken står ganske lysåpent men mindre trær risikerer å vokse opp i kronen. Den har 25-50 % mosedekking på stammen. Ingen synlige hulheter ble observert men det er sannsynlig det finnes da eikens alder vurderes til å være høy. Barksprekkene er dypere enn 3 cm. Det finnes minst fem eiker innen 50 m fra eiken og den største har en omkrets på 190 cm.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Mindst 6 grove, lavt sittende greiner har blitt fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiken er en del i et nettverk av store eiker rundt Hafallen og Sunde på nordre Østerøya.

Verdivurdering: Eiken er stor og har sannsynligvis hullheter. Den har vid krone og en del døde greier. Den vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Busker og trær som vokser opp i kronen må fjernes.

61, Hafallen, nord, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 7. juli 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i en smal stripe skog mellom en kolle og et jorde sør for Hafallen gård på nordre Østerøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har en omkrets på 290 cm og har lav krone. De laveste greinene begynner 1,5 m over marken men eikens krone er ikke veldig bred da grinene vokser mer oppover enn utover. Eiken står meget skyggefullt og har en mosedekking på over 75 %. Det finnes noen døde greiner i kronen. Eiken er ikke hul. Det finnes 5-6 eiker innen 50 m avstand fra eiken men ingen av disse er særlig store og ingen er hul.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn ble gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er er tatt ned men ikke nylig.

Del av helhetlig landskap: Eiken er en del i et nettverk av store eiker rundt Hafallen og Sunde på nordre Østerøya.

Verdivurdering: Eiken står skyggefullt, men er stor og har lav krone. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Små trær som vokser opp i kronen bør fjernes. Området har tidligere vært beitet og det vore gunstig om beitet kunne bli gjenopptatt, ettersom dyrene skulle tilse at det ikke grodde igjen etter rydding.

62, Hafallen, Beiteskog (Beiteskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør storparten av skogen sør for Hafallen gård på nordre del av Østerøya i Sandefjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som beiteskog på grunnlag av informasjon fra grunneier, rapport fra Fylkesmannen og egne observasjoner av store mengder gress og karplanter i feltsjiktet. Skogen er en blandningsskog med gran, furu, rogn, spisslønn, ask, bjørk, svartor, osp og noen eiker over 50 cm i diameter. På kollene er det skrinne med furudominans og nærmere sjøen er jordsmonnet tykkere og rikere. Svartor forekommer spredt i grensesonen mellom beiteskogen og strandengen. Det finnes et busksjikt av slåpetorn, ask, hassel og bjørnebær, mye av dette har trolig utviklets de siste 10 årene. Det vokser store mengder gress i feltsjiktet samt skogstorkenebb, blåklokke og noe hanekeanm i fuktige deler. Ellers er blåbær vanlig på skrinne koller.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp. Tidligere funn av kastanjerørsopp (NT), ferskenkremle (NT) og hasselkjuke. Almestjertvinge (VU) ble i 2003 funnet i kanten mellom edelløvsog og strandeng.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i ferd med å gro igjen og dette skylles at området ikke lengre beites. Frem til år 2000 beitedes området av storfe (ca. 30 dyr). Nå finnes hester på gården men disse beiter ikke i skogen. Kyststien går gjennom lokaliteten og dersom storfe blir satt til beite i området bør vandrere vise hensyn. Eventuelt vil gjerding ved stien være nødvendig.

Del av helhetlig landskap: Beiteskoger er svært sjeldne i landskapet, og ingen andre skoger som fortsatt bærer preg av beite er blitt funnet på Østerøya eller Vesterøya i Sandefjord.

Vegetasjon: Beiteskog (Rødlistebetegnelse) (G21)

Verdivurdering: Beiteskoger er svært sjeldne i landskapet og vegetasjonstypen er vurdert til sårbar. Lokaliteten bærer preg av langvarig beitehevd og inngår i et større helhetlig kulturlandskap med strandenger og hagemark. Skogen og hele området rundt er imidlertid i ferd med å gro igjen. Lokaliteten vurderes per dags dato til viktig (B), men riktig hevd vil kunne øke verdien til svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Beiteskogen bør restaureres ved hjelp av rydding, slått og beite umiddelbart. Storfe anbefales men hvis dette ikke er mulig kan andre beitedyr brukes. Beitedyrene bør gå både i skogen og på de tilgrensende strandengene. Beitetrykket bør være høyt nok til å stanse gjengroing.

63, Bøkilan, indre, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør den vestre og østre siden av Bøkilen, sørvest for Hafallen gård på Østerøya i Sandefjord. Lokaliteten grenser i vest mot en beiteskog og i øst mot en kornåker og to småbiotoper med slåpetornkratt. Det går en bekk, som renner ut i Melfjorden, gjennom lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det avgrensede området er en strandeng og en strandsump som har vært hevdet med beite inntil år 2000 (og trolig også slått tideligere). Den østre siden har ikke vært beitet eller slått på lang tid og her dominerer takrør nesten fullstendig. Den vestre siden har fortsatt tydelig beitepreg men er i ferd med å gro igjen med høyvokste gress og starr. Strandengen på den vestre siden av kilen er artsrik med over 40 registrerte karplantearter. Her finnes noen områder med lavvokst saltsiveng i de ytre delene, mens storparten er mer høyvokst og grasdominert. I deler av området finnes noe svartor og her har vegetasjonen noe preg av svartorstrandskog med klourt og mjødurt i feltsjiktet. Generelt er de indre delene veldig fuktig og her finnes melkerot, myrtistel, lyssiv, knappsviv og hanekam.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert men lokaliteten er artsrik og det finnes potensial for insekter knyttet til strandengsplanter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gjengroing truer mangfolden i lokaliteten og storfe bør settes inn umiddelbart. Dyrene bør beite i hele Hafallenområdet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en velutviklet strandeng og disse har vært vanlige i landskapet tideligere. Nå er de fleste andre tideligere beitede strandengene i området helt grodd igjen, i mange tilfeller med mer artsfattig takrørsump.

Vegetasjon: Svartor-strandskog (E6)

Brakkvannssump/sumpstrand (Rødlistebeegnelse) (U14)

Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebeegnelse) (U12)

Takrør-utf (U8d)

Verdivurdering: Lokaliteten er velutviklet og fortsatt artsrik. Den bærer tydelig preg av tidligere beite og slått, men er i ferd med å gro igjen. Verdiene kan restaureres ved riktig hevd. Her finnes også truede vegetasjonstyper som salteng og brakkvannssump. Lokaliteten vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Strandengen og hele området ved Hafallen gård bør slås og beites med storfe. Strandengene bør slås etter avblomstring og deretter etterbeites. Noe rydding kan være nødvendig. Unngå å rydd all svartor i strandsonen, da disse skogholtene kan utvikles til artsrike svartorstrandskoger over tid.

64, Bøkilen, ytre, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune. Lokaliteten er også beskrevet i rapporten Naturlig eng og hagmark i Vestfold (Fylkesmannen i Vestfold 1990) og deler av beskrivelsen er hentet derfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bøkilen, ytre ligger på vestsiden av den nordlige delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Lokaliteten utgjør den sørligste udden på Hafallen og grenser i vest mot Melfjorden og i øst mot Bøkilen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som strandeng og strandsump, som har blitt slått og beitet tidligere, i mosaikk med kantkratt. Den utgjøres av en skrinne kolle med torregvegetasjon og slåpetornkratt, små lommer med strandengvegetasjon på siden mot Melfjorden, samt et litt fuktigere strøk med slåttemark nord og nordøst for kollen. På og rundt den skrinne kollen har vegetasjonen torregpreg, med innslag av arter som vokser i bergsprekker. Slåttemarken og kanten mot Melfjorden har mer strandengspreg og her ble bukkebeinurt observert. Floraen i øvrig besto av engtjæreblom, smørbukk, småsmelle, olavsskjegg, strandnellik, strandsmelle, bitterbergknapp, hvitbergknapp, markjordbær, tiriltunge, prikkperikum, stemorsblom, lintorskemunn, strandkjempe, vivendel, gjeldkarve, blåkløkke, engknoppurt, prestekrage, landdøya, hvitmaure, vill-løk, storkonvall, kantkonvall, saltsiv, lodnestarr og gulaks.

Artsmangfold: Bukkebeinurt (NT) vokste i en liten lomme mellom bergskollen og Melfjorden.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kyststien går gjennom lokaliteten og det finnes en lite bro over sundet. Det har tidligere gått kyr på beite i lokaliteten og på omkringliggende arealer. Strandengen har troligvis også vært slått. Området beites eller slås ikke lenger, og er i ferd med å gro igjen.

Fremmede arter: Rynkerose vokser på den skrinne kollen i lokaliteten. Gravbergknapp vokser på en liten kolle lengre nord.

Del av helhetlig landskap: Dette er en av de viktigste strandeng og strandsump-lokalitetene på Øster- og Vesterøya. Hele Hafallen er blitt beitet tidligere og lokaliteten bør skjøtes i sammenheng med hele eiendommen.

Vegetasjon: Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebeegnelse) (X1b)

Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebeegnelse) (U12)

Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utf (U5c)

Verdivurdering: Lokaliteten er artrik og bærer fortsatt preg av tidligere beite og slått. Bukkebeinurt (NT) ble funnet. Lokaliteten vurderes til viktig (B) men bør vurderes høyere hvis beitet gjenopptas.

Skjøtsel og hensyn: Området bør beites for å unngå gjenngroing og rudusert verdi for biomangfoldet. Kyststien kan gå gjennom biotopen, men besøkere får ikke forstyrre beitedyr og må vise hensyn. Rynkerose og gravbergknapp bør fjernes.

65, Hafallen V, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson 7. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en bukt på vestsiden av den nordlige delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Hafallen V avgrenses i sør av Melfjorden, og i nord av en tidligere beitet skog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som strandeng og strandsump hevdet med beite, men har ikke blitt beitet eller slått de siste 10 årene og er derfor i ferd med å gro igjen. Strandengen har en tydelig sonering med lavvokste pusleplanter nærmest sjøen, næringsbegunstige arter som tangmelde og strandmelde på gammel tang, og høyere gras, starr og siv lengre inn. Innenfor dette vokser en bård av busker. Arter som tangmelde, froskesiv, dikeforglemeie vokser i tanggvoller. Strandengen har også tungras, tunsmåarve, saltbendel, tiggersoleie, skjorbuksurt, klourt, strandkryp, dverggylde (VU), fjæresauløk, myrsauløk, ryllsiv, saltsiv og lodnestarr.

Artsmangfold: Dverggylde ble observert i 2004, men gjenfantet ikke ved befaring i 2010. Det finns stor potensial for å finne den og andre arter som begunstiges av hevd, hvis beite og eller slått gjenopptas i området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Strandengen beites ikke nå og er i ferd med å gro igjen med høyvokste karplantearter samt små busker og trær.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Strandengen er blant de mest velutviklede og minst forstyrrete strandengsforekomstene på Vester- og Østerøya. Den bør skjøttes i sammenheng med hele Hafallen.

Vegetasjon: Rødsvingel-fjærekoll-tirltunge-utf (U5c)

Nedre og midtre salteng (U4)

Verdivurdering: Strandengen er artsrik og det er blitt gjort funn av dverggylden (VU). Biotopen er i ferd med å gro igjen men vurderes fortsatt til svært viktig (A) ettersom den fortsatt er artsrik, relativt stor og kan restaureres. Beitet/slått strandeng i god hevd er meget sjeldent i landskapet i dag.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør beites og/eller slåes så snart som mulig. Det anbefalles at strandengen slåes etter av blomstring, og etterbeites. Noe ryddig av små trær kan være nødvendig, men unngå å rydde bort slåpetorn og hagtorn i kantsonen mot skogen.

66, Hafallen N, Beiteskog (Beiteskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordre delen av Hafallen og utgjøres av de lavereliggende delene av skogen der jordsmonnet er rikere og tykkere. Søndre delen av lokaliteten er en smal stripe, avgrenset i vest av skinnere skog og i øst av åker. Nordre delen er avgrenset av fattigere og skinnere skog og i vest av Mefjorden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som beiteskog, men skogen beites ikke per i dag. Vegetasjonstypen er lågurt bøkeskog. I tresjiktet dominerer bok med diameter opp til 45 cm, men også gran (DBH<45), osp (DBH<40) og bjørk (DBH= 25-30). Det vokser noe hassel i busksjiktet. Skogen står på noe rikere jordsmonn, som indikeres ved forekomst av blåveis. Her vokser den tilsammen med hvitveis, liljekonvall, skogburke og fugleteig. Det er generelt lite død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert men det finnes potensial for markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har gamle gjerder og er blitt beitet inntil omtrent 2001-2002. Kyststien går gjennom lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Skogen må sees i sammenheng med øvrige lokaliteter ved Hafallen og skjøtsel bør vurderes for hele området.

Verdivurdering: Beiteskoger er en meget sjelden naturtype i landskapet i dag, og denne lokaliteten er nylig blitt beitet. Den er en del av et helhetlig kulturlandskap ved Hafallen. Beiteskogen vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Storfe bør settes inn som beitedyr. Området bør skjøttes i sammenheng med hela Hafallen.

67, Søndre Sunde, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en åker øst for Hafallen og Sundeilen i Sunde på nordre Østerøya. Åkerholmen er en kolle som er skinn på toppen men har grove trær (inklusive eiker) og krattvegetasjon langs kantene till åkern. Nordre delen av kollen er nerbygd.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som en småbiotop av med utforming åkerholme men har også verdier knyttet till grov eik, grov lind og kratt. Seks relativt store eiker står langs østkanten av kollen. Den største har en omkrets på 220 cm og har lav og vid krone. Den er vital men har noen døde greiner. Sprekkbarken er grov (>3cm) og mosedekningen er over 50%. Ingen av eikene er hule men flere har lav krone. Vegetasjonen ellers på åkerholmen består av lind i alle aldrer, hassel, bjørk, hagtorn, roser og vivendel. En grov lind står på nordøstdelen av kollen i kanten till en hage og har en omkrets på 245 cm. Den er vital og de laveste greinene starter 3 m opp men går hele veien ner mot bakken. Vestsiden av kollen har litt krattvegetasjon med hagtorn, roser men også en del bjørk og eiker. Markjordbær og hårsveve vokser på lysåpne steder.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er til dels gjengrodd med busker og mindre trær.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpetornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Verdivurdering: Åkerholmen har verdier knyttet både till grov eik, lind og kratt og finnes i et jordbrukslandskap hvor eiker er viktige landskapselementer. Den er i ferd med å gro igjen og gis verdi viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Eiker bør fristilles men uten å ødelegge krattvegetasjonen på vestsiden.

70, Søndre Sunde N, Kantkratt (Slåpetorn-hagtorn-utforming) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en åker øst for Hafallen og Sundeilen i Sunde på nordre Østerøya. Kantkrattet er best utviklet på vestsiden av en liten åkerholme med noen trær.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som kantkratt av slåpetorn-hagtornutforming. Vegetasjonen på åkerholmen består fremst av slåpetorn og hagtorn men også rosbuser og mindre eiker og noe rogn finnes tilstede. Markjordbær, lintorskemunn, småsyre og prikkperikum vokser på lysåpne steder.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er til dels gjengrodd med mindre trær.

Fremmede arter: Gravbergknapp dominerer på et område av 2x3 m.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpetornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Kantkratt (F5)

Verdivurdering: Ettersom slåpetorn-hagtornkratt er en truet vegetasjonstype gis lokaliteten verdi som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Større trær bør fjernes.

71, Søndre Sunde S, Kantkratt (Slåpetorn-hagtorn-utforming) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom en åker og en takrørsump, ved Sundekilen øst for Hafallen på nordre Østerøya. Kantkrattet er best utviklet på vestsiden av en liten åkerholme med noen trær.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som kantkratt av slåpetorn-hagtornutforming. Vegetasjonen på åkerholmen består fremst av slåpetorn og hagtorn men også rosbuser og mindre eiker og noe rogn finnes tilstede. Markjordbær, blåklomme fagerklokke, prikkperikum og marianøkleblom vokser på lysåpne steder.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er til dels gjengrodd med mindre trær.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpetornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Verdivurdering: Åkerholmen har et velutviklet slåpetorn-hagtornkratt. det er en truet vegetasjonstype og lokaliteten vurderes som viktig (B)

Skjøtsel og hensyn: Større trær bør fjernes for at åkerholmen ikke skal bli gjenvokst.

72, Søndre Sunde SØ, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en kolle som ligger i en åker øst for Hafallen og Sundekilen i Sunde på nordre Østerøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som en småbiotop av med utforming åkerholme men verdiene er fremst knyttet til eiker og til viss del kratt. Seks relativt store eiker står i kantene til kollen. De måler fra 125 cm til 250 cm i omkrets og har vide lave kroner. Mosedekningen er opp til 50 % og de største eikene har nesten 3 cm dype barksprekker. Det finnes også en ask med omkrets på 190 cm samt linder på åkerholmen. Krattvegetasjonen består av slåpetorn, roser, mispel, søtmispel samt villeple og ask. Markvegetasjonen har markjordbær, firkantperikum, lintorskemunn og fagerklokke.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er til dels gjengrodd med busker og mindre trær.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpetornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Verdivurdering: Store eiker og i tillegg rik krattvegetasjon gir grunnlag for å vurdere åkerholmen som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes rundt eikene for å sikre at de står lysåpent.

74, Søndre Sunde Ø, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en åker øst for Østerøyveien i Sunde på nordre Østerøya. Åkerholmen er en kolle som er skrinn på toppen men har grove trær (inklusive eiker) og krattvegetasjon langs kantene till åkern. Nordre delen av kollen er nedbygd.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som en småbiotop av med utforming åkerholme men har også verdier knyttet til grov eik, grov lind og kratt. Seks relativt store eiker står langs østkanten av kollen. Den største har en omkrets på 220 cm og har lav og vid krone. Den er vital men har noen døde greiner. Sprekkbarken er grov (>3cm) og mosedekningen er over 50%. Ingen av eikene er hule men flere har lav krone. Vegetasjonen ellers på åkerholmen består av lind i alle aldrer, hassel, bjørk, hagtorn, roser og vivendel. En grov lind står på nordøstdelen av kollen i kanten till en hage og har en omkrets på 245 cm. Den er vital og de laveste greinene starter 3 m opp men går hele veien ner mot bakken. Vestsiden av kollen har litt krattvegetasjon med hagtorn, roser men også en del bjørk og eiker. Markjordbær og hårsveve vokser på lysåpne steder.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er til dels gjengrodd med busker og mindre trær.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpetornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Verdivurdering: Store eiker og i tillegg rik krattvegetasjon gir grunnlag for å vurdere åkerholmen som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes kring de største eikene.

75, Sørpynten Ø, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger lengst sør på Vesterøya i området Sørpynten. Den kartlagte skogen ligger på marine strandavsetninger, langs den nordøstre siden av et jorde ved Askvikaveien. Lokaliteten er en smal stripe mellom et jorde og bart fjell, foruten i den søndre delen, der skogen er bredere.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog. Tresjiktet domineres av eik men også osp og lind forekommer. De fleste eiken måler 25 -30 cm i brysthøydiameter mens noen er opp til 55 cm i diameter. I busksjiktet finnes vivendel, ask, svartor, hassel og lind. I feltsjiktet dominerer liljekonvall men det finnes også hengeaks, ormetelg og blåbær. Det finnes noe død ved i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har sannsynligvis vært mer åpent i området tidligere ettersom skogen er forholdsvis ung.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Del av helhetlig landskap: Storparten av arealet med marine strandavsetninger på Sørpynten er i dag åkermark og det er kun små arealer med rikere skog igjen.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebeategnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog er en truet naturtype som er sjelden i landskapet. Lokaliteten er av type svak lågurt med innslag av blåbær. Her finnes trær i varierende alder og treslag. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

76, Sørpynten V, Rik edelløvsskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rike marine strandavsetninger og ligger på Sørpynten på søndre delen av Vesterøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvsskog med utformingen lågurt-eikeskog. Den utgjør av en liten lomme eikedominert, åpen skog på vestre siden av Vesterøyveien. Hassel, rogn og ask finnes i busksjiktet. Feltsjiktet er gressrikt med blant annet myskogras og lundhengeaks, og med urter som liljekonvall, knollerte knapp, tveskjeggveronika og skogsallat. Det er noe død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet. Det er gjort mange soppfunn av vanlige sopp i og i nærheten av lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei i kanten av lokaliteten.

Fremmede arter: Det står rynkerose langs veien ett stykke sør for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere lokaliteter med rik edelløvsskog på Sørpynten.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebeategnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog er en truet vegetasjonstype (VU). Lokaliteten er liten og vurderes derfor som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

77, Fruvika S, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson 8. juli 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den sørligste delen av Vesterøya, rett nord for Fruvika. Sumpskogen er utviklet på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog med dominans av svartor. Den utgjør en overgangstype mot svartor-strandskog. Svartor (DBH > 35 cm) på store sokler dominerer blant trærne, men det vokser også ask og rogn i ytterkantene. Korsved og hegg finnes i busksjiktet. Sumpen veksler mellom nesten vegetasjonsløse partier og parier dominert av sverdlilje, sennegrass, store bregner, og med store tuer med langstarr. I de tørrere (drenererte) kantene vokser kantkonvall og liljekonvall. Det finnes en del grov død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Store tuer med langstarr og store bestand med sverdlilje. Potensial for rik fauna av blant annet tovinger og rik moseflora.

Bruk, tilstand og påvirkning: Flere veier samt kyststien går rett ved sumpskogen som er blitt tydelig påvirket av drenering.

Del av helhetlig landskap: Rik sumpskog har dekket større arealer i området, men store områder er nå ødelagt på grunn av drenering i forbindelse med bygging av veier til hytter og ved anleggelse av kyststien. Lokaliteten utgjør den minst påvirkede sumpskogen i landskapet rundt.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Rik sumpskog er en truet og sjelden vegetasjonstype (EN). Lokaliteten er velutviklet med store skler på trærne og store foreskomster av sverdlilje samt langstarr.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Gjenfylling av grøfter anbefales. Den østre delen er hard påvirket.

78, Fruvika, Sand- og grusstrand (Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i bukten Fruvika på den sørligste delen av Vesterøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand og grusstrand med utformingen overgang til sump, saltpanne, strandeng, etc i mosaikk med ettårig tangvoll. Strandengen har en fin sonering med bar sand, ett-årstangvoller og en mindre tørreng bak en bård med rynkerose. På sanden og på tangrester vokser tangmelde, strandarve, strandbalderbrå, sandstarr og strandrug. Det finnes også elementer av standsumpvegetasjon med saltsiv, gåsemure, havsivaks og kattehele. På engen bak rynkerosen vokser gjeldkarve, nyseryllik, hvitmaure, gulmaure og harekløver.

Artsmangfold: Tangvoller er næringsrike og høyproduktive og det finnes en rekke insekter knyttet til disse. Det er også potensial for rik flora og fauna på engen lengre inn. Insektsfaunaen bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden virker vær påvirket av ferdsel i relativ liten grad til tross for at kyststien går gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Stranden har en bård av rynkerose. Det vokser hagelupin i kanten mellom engen og en smal skogstripe i østre kanten av stranden.

Del av helhetlig landskap: Stranden ligger rett sør for et område med delvis drenert og fragmentert rik sumpskog.

Vegetasjon: Ettårig melde-tangvoll / Ettårig driftvoll (Rødlistebeategnelse) (V1)

Driftinfluert sand-forstrand / Driftforstrand på sand (Rødlistebeategnelse) (V4)

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør en relativt urørt sandstrand med tangvoller og en nesten intakt sonering fra mer eksponert til mindre eksponerte forhold og tørrbakkevegetasjon. Den oppviser en rik karplanteflora med stor potensial for rik insektsflora.

Skjøtsel og hensyn: Rynkerosen bør fjernes og stranden bør kun i liten grad utsettes for slitasje fra ferdsel og bading. Det er gunstig om engpartiet holdes åpent ved slått og rydding.

79, Fruvika N, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den sørligste delen av Vesterøya, ved Krokane. Sumpskogen er utviklet på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er avgrenset som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog med gran, svartor, bjørk og ask. Trærne er mellom 10 og 50 cm i diameter og her finnes en del død ved. Feltsjiktet er idag dominert av store bregner og det er inslag av skogarter fra tørrere skog. Slakkstarr, langstarr og og fredløs indikerer at det har vært fuktige tidligere. Også ved veien står det igjen noe slakkstarr.

Artsmangfold: Slakkstarr og langstarr indikerer rike fuktige/bløte skoger. Potensial for tovinger og moser.

Bruk, tilstand og påvirkning: Sumpskogen er tydelig neativt påvirket av veien, gjennom drenering. det fantes tidligere store forekomster av sverdlilje i lokaliteten men disse er nå nesten helt borte. I tillegg er deler av sumpskogen blitt brukt før dumping av fyllmasser og hageavfall.

Del av helhetlig landskap: Rik sumpskog har dekket større arealer i området, men store områder er nå ødelagt på grunn av drenering i forbindelse med bygging av veier til hytter, ved anleggelse av kyststien og ved dumping av hageavfall og fyllmasser.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Lokaliteten er relativ stor og velutviklet. Den er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Den vurderes per dags dato som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fjerning av fyllmasser og hagefall. Tilse at ingen ny dumping sker. Unngå grøfting, veibygging eller lignende aktiviteter som risikerer å drenere (ødelegge) lokaliteten.

80, Folehavna N, Rik edelløvsog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger lengst sør på Vesterøya i området Sørpynten. Den kartlagte skogen ligger på marine strandavsetninger, på sørvestre siden av et jorde og langs Vesterøyveien. Skogholtet vokser delvis på marine strandavsetninger, men deler vokser på tynnere og fattige jordsmonn.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik edelløvsog med utformingen lågurt-eikeskog. Skogen er rikere på vestre siden av veien og beskrivelsen utgår først og fremst fra denne. Eik dominerer tresjiktet og enkelte trær hadde en diameter på 60 cm. Ellers finnes lønn (DBH=20 cm) og bjørk (DBH=30 cm). I busksjiktet vokser rogn, ask og hassel. I feltsjiktet finnes hengeving, skogsallat, knollerteknapp, hengeving, liljekonvall og tveskjeggveronika. Det er lite død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Sørvest for lokaliteten finnes en gammel furuskog og noe fattig granskog der det er blitt registrert funn av svartonekjuke og furupiggmusling.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går flere veier i eller rett ved lokaliteten og dette påvirker skogen både ved fragmentering og drenering. Skogen har trolig vært beitet i eldre tid.

Fremmede arter: Rynkrose står langs Vesterøyveien.

Del av helhetlig landskap: Storparten av arealet med marine strandavsetninger på Sørpynten er i dag åkermark og det er kun små arealer med rikere skog igjen.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog er en truet vegetasjonstype som er sjelden på landskapsnivå, og dette tilsier et høyt verdi for lokaliteten. Store arealer lignende skog er blitt dyrket opp eller brukt til andre formål. Skogen er variert med deler rikere og med fattigere/skrinnere skogstyper. Det finnes en del større eiker i lokaliteten. Det er en del negativ påvirkning fra fremforalt veier. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

82, Folehavna S, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010. Det er tidligere kartlagt en dam i sumpskogen (Hansen 1999), men den tørker ut om sommeren og er nå inkludert som en del av sumpskogen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den sørligste delen av Vesterøya, ved Folehavna. Sumpskogen er utviklet på rike marine strandavsetninger. Sumpskogen omgis av rik edelløvsog og bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog, men er en overgangsform mot svartor-strandskog. Svartor (DBH=45 cm) på store sokler danner tresjiktet. I busksjiktet vokser selje, rogn, spisslønn og hegg. Det er store bestander med skogsivaks, sverdlilje og sennegrass i de våteste partiene. I de tørrere kantsonene kommer arter som myske, bergflette og storkonvall inn.

Artsmangfold: Sverdlilje er en typisk plante i kystnære rike sumpskoger. Her finnes potensial for sjeldne tovinger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er husgrunder i lokaliteten, troligvis rester fra et gammelt forsvarsanlegg. Kyststien går rett gjennom lokaliteten og har drenert den.

Fremmede arter: Rett sør for lokaliteten er det en jordfylling dekket med ruderatplanter og inførte arter.

Del av helhetlig landskap: Sumpskogen ligger naturlig isolert fra lignende typer.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Rik sumpskog er en truet vegetasjonstype som er blitt sjelden i landskapet. Lokaliteten har fortsatt kvaliteter men er kraftig påvirket av menneskelig aktivitet (først og fremst drenering). Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Hindre spredning av ruderatplanter fra fyllingen sør for lokaliteten. Kyststien burde fjernes og i steden trekkes utenfor lokaliteten. Tidligere vannstand bør sikres.

85, Vesterøyveien 257, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står ved innkjørsveien til Vesterøyveien 257, på Vesterøya. En noe mindre eik, omkrets 190 cm, står nær eiken og er inkludert i avgrensingen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital, har en mellomhøy krone og en omkrets på 275 cm. Den har grov sprekkbark med sprekker som er opp til 3 cm dype. Mose er vurdert til å dekke mindre enn 25% av stammen.

Artsmangfold: Kun vanlige arter, for eksempel eikemussling, ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Et antall greiner er kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: De finnes 4 mindre eiker innen ca 50 m. Eikene står mellom vei og åker. Disse eikene står i et område som sannsynligvis hadde mange eiker tidligere.

Verdivurdering: Eiken blir vurdert til viktig da den er sperrgreinet og har relativ grov sprekkbark.

Skjøtsel og hensyn: Eiken bør fristilles da både busker og små trær skygger for stammen. Rydd hovedsaklig trær som ikke er eiker, og busker

86, Slottsvika, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt av Ulrika Jansson ved BioFokus, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i kanten av Vesterøyveien ved Slottsvika på Vesterøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 275 cm. Den har middels høy krone og barksprekker som er mellom 15 og 30 mm dype. Træet står ganske skyggefullt og har omtrent 50% mosedekking.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn ble gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det sitter en kjede till dels innvokst i barken.

Del av helhetlig landskap: Grove eiker finnes spredt i landskapet men ingen ble funnet nær denne eiken. En liten eik fantes innen 50 m fra eiken.

Verdivurdering: Eiken blir vurdert til viktig (B) på grunnlag av omkrets og barksprekker.

Skjøtsel og hensyn: Både buskeer og trær bør ryddes rundt eiken. Dette for å åpne opp og gi stammen mer solinnstråling.

87, Bentsrød, Slåttemark (Frisk fattigeng) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av den indre delen av Bentsrødkilen. Den er avgrenset av skog åt øst og av skrint berg med furu og og noe eik åt vest. I sør grenser lokaliteten mot hagen til en enebolig og i nord er det en hogstflate.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåttemark med utformingen frisk fattigeng. Engen er ominert av gress men her finnes en lang rekke blomstrende planter jamnt fordelt. I kanten mellom åpent berg og engen står en trerekke, mest eik, og noe slåpekratt. Engsplanter som ble observert er tiriltunge, harekløver, rødkløver, firkantperikum, prikkperikum, stormarimjelle, gjeldkarve, rødknapp, fagerklokke, blåklokke, ryllik, engfrytle, engkvein, gulaks og engrapp. I tillegg ble flerårsknavel, bitterbergknapp, sølvmure og knollerte knapp observert i kanten mot berg og skog. En seksflekket blodråpesvermer ble sett på en rødknapp.

Artsmangfold: Engen er artsrik og her finnes potensial for sjeldne insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området kan ha vært dyrket opp tidligere, men er kategorisert som åpen fastmark på AR5-kart. Det er oppslag av osp og andre løvtrær så gjengroingen har startet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Ingen andre slåttemarken finnes i landskapet rundt.

Verdivurdering: Lokaliteten er blomsterik men ikke kalkrik. Gjengroingen har begynt, men den kan fortsatt restaureres. Det er noe usikkerhet knyttet til hva området har vært brukt til tidligere. Lokaliteten vurderes foreløpig til lokalt viktig (C), men hevd kan øke verdiene.

Skjøtsel og hensyn: Området bør slås etter blomstring og gresset bør fjernes etter at det tørket.

88, Strandinga, Sand- og grusstrand (Grus- og steinstrand med spesiell flora) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av nordre delen av bukten Slottsvika, rett sør for Vøra camping på Vesterøya i Sandefjord kommune. Løsmassedekket er av type marine strandavsetninger. Et hyttefelt (med plantet rynkerose i hagene) grenser mot stranden i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen grus- og steinstrand med spesiell flora i mosaikk med ettårig og flerårig tangvoll. Stranden har en tydelig sonering med naket grus og stein ytterst, en tangvoll dominert av strandmelde innenfor. Derefter er det en etablert tangvoll med strandrug fulgt av en bred, nesten ugjennomtrengelig bård av rynkerose. På nakensamd eller i gruset vokser også strandarve, strandreddik og strandkål. tangvollene og lengre inn vokser burot, engknoppurt, åkerdylle og strandrug. Små flekker med saltsiv ble også observert.

Artsmangfold: Strandkål ble funnet i søndre delen av stranden. En rekke insektsarter er dokumentert fra 1994, men ingen rødlistete.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden virker ikke være mye brukt til rekreasjon og er derfor relativt upåvirket.

Fremmede arter: Hele standen har en meget bred bård av rynkerose.

Del av helhetlig landskap: Stranden er mye mindre påvirket av fersel enn de andre store strændene på Vesterøya.

Vegetasjon: Ettårig melde-tangvoll / Ettårig driftvoll (Rødlistebetegnelse) (V1)

Flerårig gras/urte-tangvoll / Flerårig driftvoll (Rødlistebetegnelse) (V2)

Verdivurdering: Stranden har en nesten intakt sonering fra eksponert grus og stein til mere stabile tangvoller og kratt. Stor potensial for insekter knyttet til tangvoller. Store mengder av rynkerose har tatt over den naturlige sonen for naturlige roser, slåpetorn eller annen naturlig krattvegetasjon, og dette trekker ned verdien fra svært viktig til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det må opprettes en plan for effektiv fjerning av rynkerose i biotopen. Dette er trolig den største sammenhengende rynkeroseforekomsten som er registrert i Sandefjord.

89, Vøra, Sand- og grusstrand - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Den avgrensede sandstranden ligger nord for de mest brukte strandarealene ved Vøra camping på Vesterøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som sand- og grusstrand og utgjør en lang stripe sandstrand nord for Vøra camping. Det er generelt lite vegetasjon og mye naken sand men en lang rekke strandarter ble funnet. Disse forekommer ofte i mindre flekker i deler som blir mindre brukt. Strandarve, strandreddik og strandstarr finnes og er gode på å stabilisere sanden. Også strandmelde, tangmelde, og strandkjempe ble registrert. I et lite område vokste ornehode, gul gåseblom, agerklokke og reinfann, men disse kan ha spredt seg fra beplantninger ved hyttene. Det var også noe tørringsvegetasjon tilstede flekkvis

Artsmangfold: Sandstrender kan være viktig for blant annet insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten er utsatt for mye trokk og ferdsel og sør for lokaliteten ligger et strandområde brukt som badeplass. Det er noen brygger i lokaliteten.

Fremmede arter: Bestand av rynkerose finnes på flere steder langs stranden.

Del av helhetlig landskap: Strendene rett ved Vøra og Langeby camping er mye brukt, mens lokaliteten er forholdsvis mindre påvirket. og deler av sandstrender som er mindre brukt kan derfor være viktige.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis lite påvirket, sammenlignet med campingene rundt. Her finnes mange arter med hivedutbredelse på sandstrender. Deler av sandstrender som er mindre brukte kan derfor være viktige og lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fjern rynkerose fra lokaliteten. Det ville være gunstig å kanalisere ferdsel og bruk av stranden til deler av stranden. Mer urørte deler ville da få sjans til å opprette mer naturlige artssammfunn.

91, Nordre Trubervik N, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sandstranden ligger i den brede bukten Nordre Trubervik, sør for Tallakshavn på Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som sand- og grusstrand, med den litt tveksomme utformingen sandstrand med tangvoller. Det finnes en del oppskylt tang men også mer etablert driftvoll med strandrug. Lokaliteten har en typisk men vanlig sandstrandflora med saltarve, sandstarr, tangmelde, strandmelde og strandrug. Det finnes små flekker med tørringspreg der det vokser gulmaure. En lang rekke vanlige insekter er funnet på stranden: *Acidota crenata*, *Aleochara grisea*, *Aloconota gregaria*, *Amara brunnea*, *Amara familiaris*, *Anthicus flavipes*, *Bembidion aeneum*, *Bembidion tetracolum*, *Cafius xantholoma*, *Cercyon depressus*, *Cytilus sericeus*, *Harpalus tardus*, *Otiorhynchus ovatus*, *Oxypoda opaca* og *Tesnus brunripes*.

Artsmangfold: Viktig for mange insekter, dette bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden er påvirket av ferdsel (sti langs stranden) og rekreasjon inkl. bad.

Fremmede arter: Noen bestander med rynkerose finnes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser mot en rik kalkfuruskog.

Verdivurdering: Kalkfuruskogen og sandstranden utgjør tilsammen et interessant habitat for mange insekter og karplanter. Stranden er trolig brukt til rekreasjon men det finnes mer urørte partier igjen. Stranden vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fjern rynkerose fra lokaliteten. Det ville være gunstig å kanalisere ferdsel og bruk av stranden til deler av den. Mer urørte deler ville da få sjanse til å opprette mer naturlige artssammfunn.

92, Nordre Trubervik 2, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på søndre delen av Østerøya, rett innenfor sandstranden ved nordre Trubervik. I sør grenser lokaliteten mot et fulldyrket jorde. Skogen vokser på kalkrike marine strandavsetninger (skjellsand).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kalkskog med utformingen frisk kalkfuruskog. Vestre delen av lokaliteten har forholdsvis unge trær mens den østre delen har høyere kvaliteter. Her dominerer furu (DBH opp til 60 cm) og osp i tresjiktet, men med innslag av bjørk og noen få eiker (DBH opp til 55 cm). I feltsjiktet vokser blåveis, liljekonvall, storkonvall, myse og skogsvinerot. Vivendel danner et spredt busksjikt. Det er lite død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Her finnes potensial for sjeldne orkideer og markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en sti i nordkanten av lokaliteten.

Fremmede arter: Rynkerose vokser på stranden rett nord for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Nesten hele søndre delen av Østerøya utgjøres av viktige naturtyper, hvorav flere er kalkskoger eller rike edelløvskoger.

Vegetasjon: Mesofil furu-utf / Frisk kalkfuruskog (Rødlistebetegnelse) (B2b)

Verdivurdering: Kalkskoger er sjeldne og viktige for en rekke sjeldne orkideer og sopp. Deler av lokaliteten utgjøres av forholdsvis ung skog og her finnes relativt lite død ved, mens andre deler har grove trær. Feltsjiktet er rikt. Kalkskogen vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales, unngå å fjerne døende eller døde trær.

93, Nordre Trubervik NØ, Sand- og grusstrand (Grus- og steinstrand med spesiell flora) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Beliggenhet og naturgrunnlag: Stranden ligger øst for den brede bukten Nordre Truberbik, litt vest om Truberodden, sør for Tallakshavn på Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen grus- og steinstrand i mosaikk med tangvoll. Stranden har grovt grus og stein med store forekomster oppskyllt tang. I sprekker mellom steiner vokser strandkjeks, strandmelde og tangmelde. Det finns også deler med saltsiveng med forekomst av strandstjerne. På sand, grus og stein vokser strandarve.

Artsmangfold: De store forekomstene med tang kan være viktige for en lang rekke insekter og derfor også for fugler på trekk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden er lite påvirket av ferdsel.

Fremmede arter: Ingen påviste.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Vegetasjon: Driftinfluert grus/stein-strand / Driftstrand på grus/stein (Rødlistebetegnelse) (V5)

Ettårig melde-tangvoll / Ettårig driftvoll (Rødlistebetegnelse) (V1)

Flerårig gras/urte-tangvoll / Flerårig driftvoll (Rødlistebetegnelse) (V2)

Verdivurdering: Lokaliteten er nesten upåvirket og har godt utviklet sonering fra sjøen til fastmaskssystemene sør for lokaliteten. Det ligger mye tang på stranden og denne kan være viktig for insekter. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå ferdsel.

94, Søndre Trubervika, Sand- og grusstrand (Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Stranden ligger innerst i Søndre Trubervika sør for Truberodden på Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen overgang til sump, saltpanne, strandeng etc. Sandstranden har en tydelig sonering fra eksponerte nakne sandarealene til deler med tang og mer vegetasjon og videre til en eng som overgår i kratt og skog. Den midre delen av stranden har mest grovkornet sand mens kantene har grøvre grus og steiner. Dette gjør at det finnes stor variasjon i leveområder for både planter og dyr. På stenstranden er det ett tykkere lag av oppskyllt tang og her mer finnes etablert tangvegetasjon med arter som strandmelde, tangmelde, gåsemure og åkerdylle. På bar sand vokser strandarve, sandstarr og strandrug. Mellom sandstranden og den bakomliggende skogen er et lite område med engvegetasjon med blodstorkenebb, lintorskemunn, gjeldkarve, blåklomme, ryllik, engknoppurt og gullris som overgår i slåpetornkratt. I skogskanten står selje, svartor og osp.

Artsmangfold: Den store naturvariasjonen, forekomsten av tangvoller og av en eng med blomstrende engsarter gjør at området har stor potensial for rik insektsfauna. Dette bør undersøkes mer nøye.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden påvirkes trolig ikke av mye ferdsel og ser relativt urørt ut.

Fremmede arter: Rynkerose forekommer i krattvegetasjonen og ute på engen.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Ustabil drift- og sandstrandvegetasjon (V)

Verdivurdering: Lokaliteten har mye småvariasjon med stor potensial for rik insektsfauna. Den virker lite påvirket av ferdsel. Lokaliteten er liten med intakt sonering fra hav til skog, inklusive en sårbar vegetasjonstype (slåpetornskratt) og vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Rynkerose bør fjernes.

95, Strandvikåsen V, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på søndre delen av Østerøya, sør for nordre Trubervik. Den utgjøres av en smal stripe mellom et jorde og en bergkulle. Skogen står på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som en rik edellauvskogsmosaikk med lågurt-eikeskog og or-askeskog. Nordre delen av lokaliteten er dominert av ask (DBH opp til 50 cm), mens eik (DBH opp til 45 cm) blir mer vanlig lenger sør og helt dominerer den sørligste delen av lokaliteten. Skogen har en relativt variert treslags sammensetning med innslag av bjørk (DBH opp til 60 cm), rogn, selje, osp (DBH opp til 25 cm) og kirsebær. Lønn og hassel (DBH opp til 12 cm) finnes i busksjiktet, særlig lengst sør. Skogen er av lågurt-type med blåveis, skogfiol, bergflette, vivendel, sanikel, myske, liljekonvall, vårmarihand, lundhengeaks, skogburkne og myskogras i feltsjiktet. Lengst sør er jordsmonnet tynnere og her finnes fler fattigarter som blåbær og lyng. Det er en del død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for markboende sopp. Slettsnok (NT) er funnet i søndre delen av lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en tursti i kanten mot jorden.

Fremmede arter: Ingen funn.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypelokaliteter hvorav et flertall er rike edellauvskoger. Dette område kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til disse skogtypene.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt-eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Or-ask-utf / Or-ask-utforming (Rødlistebetegnelse) (D6a)

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog og or-askeskog er truede vegetasjonstyper. Skogen er variert og har en del grovre edelløvtrær og en del død ved. Området har potensial for bla markboende sopp. Lokaliteten er til stor del en smal stripe, trolig påvirket av kanteffekter. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

96, Strandvika, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010. Lokaliteten ble i tillegg besøkt av BioFokus den 24. april 2010, og mange artfunn ble registrert da.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Stranden ligger innerst i en beskyttet vik på østsiden av den ytre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Stranden grenser i nord mot en kalkfuruskog og i vest mot en eikeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er avgrenset som en sand- og grusstrand med utformingen sandstrand med tangvoller. Stranden har store vegetasjonsfrie partier men også striper med vegetasjon. Ytterste vegetasjonsstripen har sandstarr, mens takrør dominerer innest mot skogkanten. I takrørbeltet vokser blodstorkenebb, åkerdylle og strandvindel. Langs nesten hele stranden finnes en brem av svartor og innefor denne er det en kalkfuruskog.

Artsmangfold: Slettsnok (NT) er funnet rett øst for lokaliteten. Lokaliteten er viktig for mange insekter, både de som level i tangvoller og de som foretrekker takrør"skog".

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden brukes til rekreasjon og det er en del ferdseil i området. Det går en tursti gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Store bestand rynkerose finnes i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Verdivurdering: Lokaliteten har en nesten intakt sonering fra mer bøljeutsatt sand til mer beskyttede vegetasjonsbelter og vider til en kalkfuruskog kantet med svartor. Lokalitetene bør sees i sammenheng. Stranden vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå unødvendig slitasje. Ikke rydd vegetasjonsbeltene men la naturlig dynamikk forme stranden.

97, Strandvika 2, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Strandvika, på søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den grenser i nord mot et fulldyrket jorde og i sør mot en sandstrand. I øst og vest grenser lokaliteten mot skoger med edelløvtrær. Skogen vokser på rike marine avsetninger (skjellsand).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som kalkskog med utformingen frisk kalkfuruskog. Furu dominerer i kronsjiktet, mens ask, noe rogn og hassel danner et lavere tresjikt. De fleste askene er ungen men noen måler opp mot 60 cm i diameter. Det finns lite eldre død ved men en del nyere død ved. Feltsjiktet utgjøres av gress (blå lundhengeaks), bregner og urter som kantkonvall, storklokke, blåveis, myske, liljekonvall, skogsvinerot, storkonvall og ved befaringen avblomstrede orkidéer.

Artsmangfold: Potensial for sjeldne orkidéer og markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har vært våtere, men er blitt grøftet.

Fremmede arter: Rynkerose vokser i kanten til sandstranden.

Del av helhetlig landskap: Nesten hele søndre delen av Østerøya utgjøres av viktige naturtyper, hvorav flere er kalkskoger eller rike edelløvskoger.

Vegetasjon: Mesofil furu-utf / Frisk kalkfuruskog (Rødlistebetegnelse) (B2b)

Verdivurdering: Kalkskoger er sjeldne og viktige for en rekke sjeldne orkideer og sopp. Feltsjiktet er frodig med foreskomst av orkidéer. Lokaliteten er påvirket av grøfting. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales, unngå å fjerne døende eller døde trær. Gjengyelling av grøfter er gunstig.

98, Strandvika 3, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på søndre delen av Østerøya, sør for Strandvika naturreservat.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. Skogen er askdominert med med stort innslag av svartor og lønn. Storparten av skogen er meget ung og det finnes ikke mange eldre trær. I de våteste partiene vokser slakkstarr. I feltsjiktet finnes også blåveis, liljekonvall og storkonvall. En del død ved, mest små dimensjoner, finnes i lokaliteten. Det er tidligere gjort soppfunn i lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble funnet ved befarings, men det er tidligere registrert grønn parasollsopp (EN) og stanknarrevokssopp (VU) i eller rett utenfor lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er ung med tydelige spor av hogst. Det går en tursti gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypelokaliteter hvorav et flertall er rike edelløvskoger. Dette område kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til disse skogtypen.

Verdivurdering: Or-askeskog er en truet vegetasjonstype og det er tidligere blitt gjort interessante artfunn av sopp. Lokaliteten har tydelige spor av hogst og nesten kun unge trær. Det er lite død grov ved. Den vurderes per dags dato til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Unngå drenering ved eventuell restaurering av turstier i området.

99, Tønneberget, NV for, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Yxney, på søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den ligger vest for Tønneberg tonne. Det er rike marine strandavsetninger i lokaliteten. Den grenser i nord mot en yngre or-askeskog og i sør mot en rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. Svartor og ask er viktigste treslagene og de største trærne av begge treslagene måler omtrent 60 cm i diameter ved brysthøyde. I de tørrere delene mot svabergen i sør og i vest dominerer eik. Lønn finnes spredt i store deler av biotopen. I felt- og busksjiktet finnes liljekonvall, storkonvall, blåveis, vivendel og noe myske. Ramsløk dominerer i vårspektet. Et lite område ser ut til å ha vært en svartordominert sumpskog, men den er grøftet og nå uttørket. Det står igjen slakkstarr og sverdlilje her. Det finnes noe død ved i lokaliteten, både liggende og stående.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Artsmangfold: Det er gjort mange sopppunn i eller rett utenfor lokaliteten. Det er potensial for sjeldne sopp i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har spor av hogst og deler er grøftet. Det går en sti gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypelokaliteter hvorav et flertall er rike edelløvkoger. Dette område kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til disse skogtypene.

Vegetasjon: Or-askeskog (D6)

Verdivurdering: Skogen er klassifisert som or-askeskog (VU) og er godt utviklet med stor mengde grove trær. Det er tidligere gjort interessante sopppunn i, eller rett utenfor lokaliteten. Skogen er noe påvirket av hogst og grøfning. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Unngå drenering ved eventuell restaurering av turstier i området.

100, Ertsvika, ytre, Tangvoll (Flerårig gras/urtetangvoll) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i en svært smal vik lengst sørøst på Østerøya i Sandefjord kommune. Lokaliteten grenser i nord mot en rik sumpskog og er naturlig avgrenset i øst og vest av svaberg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som tangvoll med utformingen flerårig gras-og urtevoll i mosaikk med sand- og grusstrand med utformingen grus- og steinstrand med spesiell flora og kantkratt med utformingen urterik kant. Den kunde også ha vært kartlagt som strandeng og strandsump. Det er opplagret store mengder tang på en svært steinete strand. På tang og mellom steiner vokser en mangfold av urter (strandkjeks, bitterbergknapp, blodstorkenebb, lintorskemunn, kattehale, vivendel, gjeldkarve og engknoppurt) og busker (mest slåpetorn). I en liten vannsamling står bred dunkjevle omgitt av mjødurt. Lengst ut finnes også saltsiv og strandstjerne.

Artsmangfold: Lokaliteten er urterik og grenser til en sumpskog med vannsamlinger. Det betyr at det finnes stor potensial for et rikt mangfold av særlig insekter. Dette bør underøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Biotopen virker være påvirket i svært liten grad.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble funnet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med den rike sumpskogen innenfor.

Vegetasjon: Blodstorkenebb-utf / Blodstorkenebb-utforming (Rødlistebetegnelse) (F4a)

Driftinfluert grus/stein-strand / Driftstrand på grus/stein (Rødlistebetegnelse) (V5)

Verdivurdering: Lokaliteten har en rik flora og potensial for en meget rik fauna, særlig av insekter. Det finnes elementer av en strekt truet vegetasjonstype (urterik kant med utformingen blodstorkenebb). I tillegg grenser den mot rik sumpskog som også en en truet vegetasjonstype. Lokaliteten vurderes til tross for at den er liten til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Unngå for mye ferdsel.

101, Tønneberget, vest for, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger lengst sør på Østerøya, rett innenfor den største bukten på østsiden av Ertsvika. Sumpskogen står på rike marine strandavsetninger. Sumpskogen grenser i sør mot en strand og i nord mot en rik edelløvkoger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog. Svartor dominerer i tresjiktet men det finnes også noe bjørk. Vannet står meget høyt i sumpskogen og deler er nesten helt uten trær. Elvenesnele dominerer feltsjiktet, men her finnes også fredløs, mjødurt og sverdlilje. Skogen er meget lavvokst nærmest sjøen men blir mer høyvokst lengre inn.

Artsmangfold: Smal knøttsnegl (NT) og mørk knøttsnegl (NT) er funnet i lokaliteten av Kjell Magne Olsen i april 2010. Vokssopp finnes også. Potensial for insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av skogen blir noe påvirket av ferdsel.

Del av helhetlig landskap: Sumpskogen danner en naturlig overgang fra sjøen og stranden til tørrere skogtyper innenfor.

Verdivurdering: Lokaliteten er relativ upåvirket av menneskelig aktivitet og danner en naturlig overgangssone mellom sjøen og fastmarken. To sjeldne snegler er funnet og her finnes potensial for insekter, særlig tovinger. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Unngå drenering.

102, Ertsvika Ø, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Ertsvika, i en lomme mellom en rik sumpskog, bergkoller og Ertsvika sandstrand. Deler av skogen står på rike marine avsetninger, mens de høyereliggende delene ligger på skinnere koller med tynt jorddekke.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som en mosaikk mellom rik lågurt-eikeskog og gammel fattig eikeskog. Eik dominerer tresjiktet og mange eiker er eldre, lave trær med særpreget form. Ingen er særlig grove. Den høyereliggende delen er fattigere med mye blåbær. Overganger mot rikere vegetasjon har sisselrot og liljekonvall i feltsjiktet, mens blodstorkenebb, vivendel og slåpetorn kommer inn i felt- og busksjikt i rikere lavereliggende deler. Det er ikke store mengder død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Ask (NT) finnes i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er påvirket av vær og sterke vinder og dette har gitt de mest utsatte eiketrærne en særpreget form.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er observert i lokaliteten, men stranden i vest har et bredt belte med rynkerose.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypelokaliteter hvorav et flertall er rike edelløvkoger. Dette område kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til disse skogtypene.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Blåbær-eikeskog (D1a)

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Verdivurdering: Lokaliteten er kartlagt som en mosaikk av blåbær-eikeskog og lågurt-eikeskog (VU). Det er ikke gjort noen spesielle artsfunn i lokaliteten, men her finnes gamle, særpregete eiker og noe ask. Lokaliteten er vurdert til å være viktig (B), og grenser mot flere prioriterte naturtyper, som sumpskogen i øst, or-askeskogen i nordost og sandstranden i vest.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

103, Ertsvika, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Ertsvika, som ligger ytterst på Østerøya i Sandefjord kommune. Stranden grenser i nord og vest mot en or-askeskog som er noe påvirket av hogst og grøfting.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen sandstrand med tangvoller. Stranden er en lang sandstrand med noe opplagring av tang. Den har en småmosaikk av tang- og strandsumpvegetasjon og nakne flekker med sand. På skjellsand nærmest skogen finnes flekker dominert av blodstorkenebb. Andre observerte arter er tangmelde, bitterbergknapp, gåsemure, lintorskemunn, strandkjempe og sandstarr.

Artsmangfold: Sandstrender med tangvoller viktige for mange arter, blant annet insekter. Dette bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden er noe påvirket av ferdsel og bading, men har fortsatt en relativt intakt sonering fra naken sand, til et vegetasjonsbelte med strandplanter og videre inn mot skogen

Fremmede arter: Rynkerose vokser på stranden men danner fortsatt små og velavgrensede bestand.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Vegetasjon: Ettårig melde-tangvoll / Ettårig driftvoll (Rødlistebetegnelse) (V1)

Ustabil drift- og sandstrandvegetasjon (V)

Verdivurdering: Stranden er lang og har en variert vegetasjon i mosaikk med naken sand. Den har en tydelig sonering fra hav til skog. Sandstranden er ikke ødelagt av bruk og har potensial for stor artsrikedom, særlig innenfor insekter.

Skjøtsel og hensyn: Fjerning av rynkerose anbefales.

104, Ertsvika NV, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Yxney, lengst sør på Østerøya i Sandefjord kommune. Den grenser i sør mot en sandstrand og i nord mot en plantet granskog. Deler av lokaliteten ligger også på vestsiden av Ertsvika.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. I sørvest danner den en overgang mot en eikeskog som er avgrenset som en egen lokalitet. Svartor og ask (relativt ung) dominerer i tresjiktet, og hassel og osp finnes i busksjiktet. Det vokser også lønn spredt i lokaliteten. Skogen er i denne delen en smal stripe mellom stranden og en plantet (og grøftet) granskog. På vestsiden av stranden blir skogen flersjiktet og her finnes også mye død ved. Her kommer det inn en del eik. I feltsjiktet finnes blodstorkenebb, liljekonvall og storkonvall, og i tillegg store bregner.

Artsmangfold: Det er gjort en del funn av vanlige sopparter, bla engvokssopp og stor skjellparasollsopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er trolig påvirket av grøfting av skogsmarken nord for lokaliteten. Det går også en sti gjennom skogen.

Fremmede arter: Rynkerose vokser på stranden sørøst for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtykelokaliteter hvorav et flertall er rike edelløvskoger. Hele dette området kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til denne skogtypen.

Verdivurdering: Skogen er kartlagt som or-askeskog (VU) og deler av lokaliteten har mye død ved. Foruten en del plantet granskog er det mye rik edelløvskog i området og arter knyttet til naturtypen har derfor et relativt stort leveområde. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Ved hogst av granskogen nord for lokaliteten bør det ikke grøftes og skogen bør ikke plantes med bartrær, men få bli en edelløvskog igjen.

105, Ersvikodden, Gammel fattig edellauvskog (Eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av den sørligste skogkledde delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den grenser i sørøst mot en avgrenset or-askeskog og i alle andre retninger av bart fjell og hav. Skogen vokser på tynn jordmonn, mellom skrinne knauser.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som en mosaikk mellom rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog (VU) og gammel fattig edelløvskog med utformingen eikeskog. Eikene bærer preg av vær og vind og har særpreget utseende. De ytterste er meget lavvokste. De indre delene er rikere med noe blåveis samt vivendel og liljekonvall og innslag av hassel, lønn og rogn i tresjiktet. I det ytre delene er det mye blåbær og røsslyng i feltsjiktet.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble funnet ved befaringsen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er strekt påvirket av vær og vind men har ingen tydelige spor av menneskelig aktivitet, foruten smale stier.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble funnet.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya har avgrensede prioriterte naturtyper, de fleste skogene med dominans av edelløvtrær. Denne lokaliteten bør sees i sammenheng med hele området.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt-eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Blåbær-edelløvskog (D1)

Verdivurdering: Skogen har eldre, særpregete eiketrær og fattig til middels rikt feltsjikt. Her finnes død ved. Skogen er naturlig lavvokst og er strekt preget av harde klimatiske betingelser. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

106, Strandvika NV, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Helle og nordvest for Strandvika, på ytre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Storparten av skogarealet ligger på rike marine strandavsetninger. Skogen grenser i sørøst mot en sandstrand, i øst mot en kalkfuruskog og i vest og sør mot fattigere skogtyper eller plantet granskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som en mosaikk av rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog og gammel fattig edelløvskog med utformingen eikeskog. Fire eiker måler over 200 cm i omkrets og er derfor også angitt i mosaikken. Tresjiktet er dominert av eik, men med innslag av osp, gran og furu. Nærmest sjøen i sørøst er det en god del død ved. Det finnes einer og vivendel i busksjiktet. Storparten av lokaliteten har fattigt feltsjikt med dominans av blåbær, men det finnes også deler som er dominert av liljekonvall med innslag av blåveis. De store eikene måler mellom 230 og 250 cm i omkrets. Det finnes også 10-15 eiker av noe mindre størrelse i området. Eikene har alle relativt dårlig utviklet sprekkbark, den best utviklede med 1,5-3 cm dype sprekker. De har alle lite mose (maksimal 25% dekning). De fire store eikene har fått noen store greiner kapet.

Artsmangfold: Mørkfiolett slørsopp og ospildkjuke (relativt vanlige arter) ble observert. Eikegreinkjuke (NT) er også funnet i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er spor av hogst i lokaliteten og det går også en liten kjøvei gjennom den.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Området er fragmentert og påvirket av veier og hogst. Lokaliteten ligger i et område med sterkere menneskelig påvirkning enn ellers på denne delen av Østerøya.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt-eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Blåbær-edelløvskog (D1)

Verdivurdering: Lokaliteten har verdier knyttet til eikeskog og store eiker, men er påvirket av hogst og veier. Deler av lokaliteten har rikt feltsjikt, mens storparten er fattig. Lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Unngå hogst og unngå å kape greiner på eikene. Ikke fjern død ved.

107, Helle 1, Sand- og grusstrand - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010. Den ble befart fra avstand.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Stranden ligger ved Helle på sørvestre delen av Østerøya i Sandefjords kommune. Den grenser i nordøst mot en klippet plen og begrenses åt sidene av svaberg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand- og grusstrand og utgøres av en driftinfluert sandstrand med noe opplagring av tang. Innenfor den nakne sanden er det en bred stripe dominert av marehalm. Andre arter som ble observert (strandarve, burot og takrør) finnes enten i en smal stripe mellom naken sand og marehalmstripen eller innsprengt i marehalm.

Artsmangfold: Vegetasjonsbeltet med marehalm, mellom sanden og plenen, kan være viktig for insekter. Lokaliteten er befart på avstand.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nedenfor en privat eiendom og brukes sannsynligvis relativt lite.

Fremmede arter: Rynkerose står i kanten av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødoskksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Vegetasjon: Ustabil drift- og sandstrandvegetasjon (V)

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes å være lite brukt og kan ha en rik fauna av insekter i vegetasjonsbeltene.

Skjøtsel og hensyn: Fjerning av rynkerose anbefales.

108, Ormereiråsen, N om, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Ormereiråsen på søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen alm-lindeskog. Den overgår i øst til en frisk kalkfuruskog og en rik kant med blodstorkenebb. Tresjiktet er variert med lind som viktig treslag, men linden forekommer også i busksjiktet. Andre treslag er eik, lønn samt noe alm og rogn. I deler av området danner hassel et tett busksjikt. I søndre delen av området er det mer eik, ask og osp. Noe vivendel klatrer på berget. Noen av eikene er opp til 60 cm i diameter, alm er opp til 45 cm i diameter og lind er opp til 25 cm. I feltsjiktet finnes liljekonvall, lundhengeaks og store bregner. Det er tett oppslag av ask, hassel og andre løvtrær i lokaliteten. Det finnes en del død ved.

Artsmangfold: Ametyst(lakk)sopp ble funnet i nordøstre delen av lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det tette oppslaget av løvtrær og busker gjør det sannsynlig at området har vært mer åpent tidligere og at det trolig har blitt beitet.

Fremmede arter: Ingen observert fremmede arter i lokaliteten, men det finnes store egelgraner på andre siden veien i nordøstre delen av lokaliteten og det er derfor et visst risiko at edelgran vil komme inn i lokaliteten gjennom frøplanter.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypelokaliteter hvorav et flertall er rike edelløvs-skoger. Dette område kan derfor utgjøre et kjerneområde for arter knyttet til disse skogtypene.

Vegetasjon: Alm-lindeskog (D4)

Verdivurdering: Alm-lindeskogen er rik, men store deler utgjør trolig en gjenvekslingsfase fra mer åpent skogsbeite eller helt åpen mark. Partiet lengst nord, som har mer åpent berg og store steiner, er best utviklet. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Skogen bør overlates til fri utvikling.

109, Ormereiråsen, NV om, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor en sandstrand, nordvest for Ormereiråsen, på søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Skogen vokser på kalkrike marine avsetninger (skjellsand). I vest grenser skogen mot en sandstrand og i øst mot en alm-lindeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som kalkskog med utformingen frisk kalkfuruskog. Den domineres i tresjiktet av furu (opp til 200 cm i omkrets), med innslag av lind, rogn og osp. I feltsjiktet dominerer liljekonvall, men nærmest sjøen finnes også blodstorkenebb. Vivendel finnes i busksjiktet og også bergflette klatrer på stammene av furuer og andre trær. De fleste av furuene er ordentlig grove men det er sparsomt med død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for sjeldne orkidéer og markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er delt i to av en kraftlinje som går fra nord til sør gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Rynkerose vokser på sandstranden i kanten til skogen.

Del av helhetlig landskap: Nesten hele søndre delen av Østerøya utgjøres av viktige naturtyper, hvorav flere er kalkskoger eller rike edelløvskoger.

Vegetasjon: Mesofil furu-utf / Frisk kalkfuruskog (Rødlistebetegnelse) (B2b)

Verdivurdering: Kalkskoger er sjeldne og viktige for en rekke sjeldne orkideer og sopp. Furuene er ordentlig grove. En kraftlinje har ødelagt deler av lokaliteten og deler den i to. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales, unngå å fjerne døende eller døde trær.

110, Espeholmen 1, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en lang sandstrand som ligger innenfor Espeholmen, nord for Ormereiråsen på vestsiden av Østerøya i Sandefjord kommune. Den grenser i øst mot en kalkfuruskog på skjellsand.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen sandstrand med tangvoller, men det er overlag lite innskylt tang på stranden ved befaringen. Marealm dominerer i vegetasjonsstripen øverst på stranden men det vokser også sandstarr og takrør langs strabden. I kanten in mot skogen finnes kalkindikatorer som lakrismjelt og blodstorkenebb. På noen av trærne nærmest sjøen vokser bergflette.

Artsmangfold: Det er potensial for sjeldne insekter, men dette bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden brukes til rekreasjon, særlig på sommerhalvåret.

Fremmede arter: Det finnes flere bestander rynkerose langs stranden.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Verdivurdering: Stranden er lang og har flere kalkindikatorarter i kanten mot kalkfuruskogen. Den har en nesten intakt sonereing fra hav til skog.

Skjøtsel og hensyn: Fjern rynkerose. Hvis det er mye fersel på stranden på sommeren kan forsøk gjøres til å kanalisere slitaget sånn at deler av området spares mer urørt.

112, Espeholmen 2, Strandeng og strandsump (Stort strandengkompleks) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en noe beskyttet havsvik innenfor Espeholmen på sørvestre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Innenfor strandengen finnes en fuktig or-askeskog/svartorstrandskog med innslag av ask. Lokaliteten grenser også delvis mot en plen (Skogan tennisklubb).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som strandeng og strandsump med utformingen større strandengkompleks. Den har hele soneringen fra lavvokste mudderflateplanter lengst ut (sparsomt), salteng med saltsiv, strandkryp, gåsemure og strandstjerne, tangvoller med tangmelde, strandvortemelk og åkerdylle, samt partier med takrør- eller havsivaksdominans. Innerst danner strandsumpen en overgang mot fuktig skog, med mjødurt og fredløs.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble funnet men her finnes potensial for strandrødtopp og gyldenarter, hvis strandengen slås og beites.

Bruk, tilstand og påvirkning: Strandengen er trolig i ferd med å gro igjen etter slått og/eller beite.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypebiotoper, og denne strandengen grenser mot et område med fuktigere og tørrere edelløvskog og svartorskog. Lokaliteten har i alle fall i deler av utstrekningen en intakt sonering av strandsumptyper mellom havstranden og skogen.

Vegetasjon: Strandeng-forstrand/panne (Rødlistebetegnelse) (U11)

Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebetegnelse) (U12)

Takrør-utf (U8d)

Havsivaks-utf (U8b)

Verdivurdering: Lokaliten er variert og fortsatt relativt artsrik. Takrør og havsivaks finnes, men danner ikke store enkeltartbestander. Lokaliteten har en tydelig sonering innover mellom strand og skog. Den vurderes til viktig (B), men kan få høyere verdier hvis den skøttes riktig. Uten skjøtsel er det sannsynlig at lokaliteten vil gro igjen til ren takrør/havsivaks-sump.

Skjøtsel og hensyn: Sen slått og etterbeite med storfe vil holde strandengen åpen og mer artsrik.

113, Teistholmen 1, Rik edellauvskog (Or-askekog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rike marine avsetninger, rett sør for en beskyttet bukt på Yxney, lengst sør på Østerøya i Sandefjord kommune.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. Den er fuktig og er i de ytterste delene dominert av mjødurt. Lenggre inn vokser korsved, trollbær, villeple, slåpetorn, blodstorkenebb, myske, liljekonvall og kantkonvall. Tresjiktet er relativt ungt med dominans av ask og svartor. De grøste trærne måler omtrent 20 cm i brysthoydediameter.

Artsmangfold: Ask (NT) dominerer i tresjiktet. Blodstorkenebb og myske finnes i feltsjiktet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er trolig at skogen vært mer åpen tidligere og at den, sammen med strandengen/sumpen utenfor, har vært beitet og eller slått.

Fremmede arter: Ikke observert.

Del av helhetlig landskap: Flere små edelløvskogslokaliteter finnes lengst ut på Yxney. Disse er delt opp på grunnlag av fragmentering og treslags sammensetning. Hvis dette ikke hadde vært veier og bebyggelse her ville de med stor sannsynlighet blitt avgrenset som en samlet mosaikknaturtype.

Vegetasjon: Or-askeskog (D6)

Verdivurdering: Or-askeskog er en truet vegetasjonstype (VU) og feltsjiktet er meget rikt. Skogen er i relativ tidlig suksesjonsfase og det har ikke dannets mye død ved ennå. Lokaliteten vurderes på grunnlag av skogtype og rikhet til viktig (B) til tross for at den er ung og ikke særlig stor.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Hvis strandengen skal beites kan imidlertid hele eller deler av lokaliteten inkluderes i beitemarken.

114, Teistholmen 2, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rike marine avsetninger på vestre siden av Yxney, innenfor Teistholmen. Yxney ligger lengst sør på Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med utformingen alm-lindeskog. Tresjiktet består av grove linder, alm, asker og osp. Hassel finnes i busksjiktet. Det finnes grov død edelløvved i skogen. I feltsjiktet vokser myskegras og storkonvall. Bunnen er blokkrik. Den sørligste delen er dominert av grov lind.

Artsmangfold: Potensial for rik flora av markboende sopp, særlig under lind og hassel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei i kanten av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Flere små edelløvskogslokaliteter finnes lengst ut på Yxney. Disse er delt opp på grunnlag av fragmentering og treslags sammensetning. Hvis dette ikke hadde vært veier og bebyggelse her ville de med stor sannsynlighet blitt avgrenset som en samlet mosaikknaturtype.

Vegetasjon: Alm-lindeskog (D4)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten med har store kvaliteter i form av grov lind, grov død ved og rik bakkevegetasjon. Her finnes potensial for rik flora av markboende sopp, særlig under lind og hassel. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A) til tross for liten størrelse.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

115, Yxney 4, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Yxney, lengst ut på Østerøya i Sandefjord kommune. Skogen er utviklet på rike marine avsetninger. Lokaliteten grenser mot en grøftet, plantet granskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. Tresjiktet er variert med lønn, eik (store, gamle, hule), ask svartor og osp. Hassel dominerer i busksjiktet. Svartor og ask en vanligst nærmest sjøen, mens de andre treslagene først og fremst finnes på litt tørrere mark. En stor eik står i kanten til lokaliteten. Den har en omkrets på 3 m og en mellomform på kronen. Barksprekkene er 1,5 - 3 cm dype og det er observert lite mose på stammen.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av området er påvirket av hogst og her er tresjiktet meget ungt. Det går en vei gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Flere små edelløvskogslokaliteter finnes lengst ut på Yxney. Disse er delt opp på grunnlag av fragmentering og treslags sammensetning. Hvis det ikke hadde vært veier og bebyggelse her ville de med stor sannsynlighet blitt avgrenset som en samlet mosaikknaturtype.

Vegetasjon: Or-askeskog (D6)

Verdivurdering: Lokaliteten er påvirket av både hogst og grøfting og vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Gjenfylling av grøfter vil øke verdiene. Ellers fri utvikling.

116, Helle 2, Sand- og grusstrand (Overgang til sump, saltpanne, strandeng etc.) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Helle på vestsiden av Østerøya i Sandefjord kommune og grenser mot land mot en strandeng/strandsump og en lågurt-eikeskog samt noe gråvide-kratt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som en sand- og grusstrand med utformingen overgang til sump, saltpanne, strandeng etc. og kunne ha vært kartlagt som en mosaikk med en delvis hevdet strandeng. Strandengen er isteden laaget som egen lokalitet. Dv avgrensede strande er arealmessig liten men den har alle typiske elementer og arter som finnes i området. Sandstarr og strandarve binder sanden i det ytterste vegetasjonsfeltet, mens marehalm dominerer over takrør lengre inn. Gåsemure og tangmelde finnes hvor det er opplagret tang.

Artsmangfold: Lokaliteten kan være interessant for insekter. Dette bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden brukes til bading på sommerhalvåret, men vegetasjonen er fortsatt relativ intakt.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Verdivurdering: Lokaliteten kan være viktig for insekter og har en variert vegetasjon. Tilknytningen til en strandeng og gråvidekratt gjør at lokaliteten til tross for at den er liten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå for mye ferdsel og unngå rydding av vegetasjonen i kanten til stranden.

117, Helle 3, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandsumpen ligger ved Helle på sørvestre delen av Østerøya, i Sandefjord kommune. Strandengen grenser mot en liten sandstrand mot havet og kratt-skogvegetasjon innåt land.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som strandeng og strandsump, med utformingen hevdet med slått. Strandengen/sumpen er delvis høyvokst med arter som takrør men her finnes også tangvollvegetasjon med tangmelde. Flere engarter er også registrert, som lintorskemunn, engknoppurt og gulmaure. Det finnes blodstorkenebb i lokaliteten. Nærmest sandstranden vokser strandkryp.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den har trolig vært hevdet med slått og/eller beite tidligere, men er ikke i hevd nå og er i ferd med å gro igjen. En smal stripe av strandengen er klippt som sti ned til stranden.

Del av helhetlig landskap: Hele den søndre delen av Østerøya er rik på naturtypebiotoper, og denne strandengen grenser mot en skog som er kartlagt som lågurt-eikeskog.

Vegetasjon: Blodstorkenebb-utf / Blodstorkenebb-utforming (Rødlistebetegnelse) (F4a)

Havstrandeng og havstrandsump generelt (Rødlistebetegnelse) (U10)

Verdivurdering: Strandsumpen har fortsatt flere engarter som gjør det sannsynlig at det ikke er altfor lang tid siden hevd opphørte. Takrør dominerer men danner ikke enkeltartbestander. Blodstorkenebb indikerer at sumpen er noe kalkrik. Samlet vurderes strandsumpen som viktig (B), men hevd anbefales for at ikke verdiene skal forringes.

Skjøtsel og hensyn: Slått etter avblomstring og deretter beite med storfe vil holde strandsumpen åpen og artsrik.

118, Helle 4, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Helle, på ytre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Skogen vokser delvis på rike marine avsetninger og delvis på skinnere mark med tynnere løsmassedekke. Skogen grenser i sør mot en liten strand og eiketrærne er her lave kratteiker. Lengre nord er eikeskogen bedre utviklet med høye trær og busksjikt. I vest grenser skogen mot en skinn kalle og i nord og øst mot kulturmark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog, men er noe fattigere i deler av området. Eiketrærne nærmest sjøen er lavvokste, vridde og trolig relativt gamle, til tross for at de er smale. Lengre inn er trærne høyere og grøvre. Hassel, vivendel, korsved og osp danner et busksjikt, der osp dominerer. I feltsjiktet finnes svarterteknapp, liljekonvall, storkonvall og lundrapp. På en eik (DBH=50 cm) ble lungenever observert. Det er generelt lite død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Svarterteknapp og lungenever ble funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er stedvis spor av hogst. Det tette oppslaget av osp gjør det sannsynlig at osp er blitt hogd tidligere.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Del av helhetlig landskap: Skoglokaliteten er en del av et belte med edelløvskog langs vestre siden av Østerøya, ved Skogan.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog er en truet vegetasjonstype (VU). Lokaliteten inneholder flere særpregete trær og har i deler et meget rikt feltsjikt. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

120, Skogan S, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Skogan, på Østerøya i Sandefjord kommune. Sumpskogen og eikeskogen står på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog i mosaikk med rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog i sør. Sumpskogen har svartordominans og de fleste svartortrærne har en brysthøydiameter på ca 30 cm og står på store sokler. Det er noe innslag av bjørk. Noe bjørnebær har kommet inn i tørrere deler av lokaliteten. Små områder er i feltsjiktet dominert av slakkstarr, mens større deler er dominert av mjødurt. Det finnes også skjoldbær, lyssiv, fredløs, langstarr samt store bregner. Eikeskogen er noe fattig med innslag av smyle og blåbær, men også vivendel. De største eikene har en DBH på 30 cm og nesten alle eikene er krokete. Det er også noe furu i tresjiktet her.

Artsmangfold: Slakkstarr og langstarr er begge gode indikatorarter på rik sumpskog. Her finnes potensial for tovinger og moser.

Bruk, tilstand og påvirkning: Sumpskogen er grøftet og var ved befaring relativt tørr. Det er også spår av hogst i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Sumpskogen ligger mellom en gård, en vei og en bergknaus og er derfor relativt isolert fra lignende typer.

Vegetasjon: Slakkstarr-svartort-utforming (Rødlistebetegnelse) (E4b)

Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lokaliteten har fortsatt store verdier som rik sumpskog, men arter fra tørrere skogstyper er i ferd med å etablere seg. De store soklene hos svartortrærne viser på at lokaliteten har lang kontinuitet som sumpskog og slakkstarr og langstarr finnes fortsatt i sumpskogen. Den vurderes til tross for drenering til viktig (B). Ved restaurering av vannstanden bør lokaliteten vurderes til svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Grøfter bør gjenfylles for å høye grunnvannivået i lokaliteten. Ellers bør den overlates til fri utvikling.

121, Skogan NV, Rik edelløvkog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest og nordvest for Skogan gård på den søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Edelløvkogen er utviklet på rike marine avsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik edelløvkog med utformingen lågurt-eikeskog i mosaikk med lågurt-bøkeskog. Eik dominerer tresjiktene i største delen av lokaliteten, mens bok dominerer i et lite søkk i nordre delen av lokaliteten. Lengst nord utgjør eikeskogen en kantsone med grove eiker i kanten av et jorde. Spredt i lokaliteten finnes også lønn og osp. Feltsjiktet er i store deler grasdominert men det finnes også liljekonvall og ormetelg. Det er innslag av blåveis i nordre delen av lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for arter knyttet til store trær i nordre delen av lokaliteten. Noe potensial for markboende og vedboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Store deler av lokaliteten er blitt beitet av sau. Den nordre stripen med eikeskog er i ferd med å gro igjen.

Fremmede arter: Ingen registrerte fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Skoglokaliteten er en del av et belte med edelløvkog langs vestre siden av Østerøya, ved Skogan.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebeegnelse) (D2a)

Lavurt-bøkeskog (Rødlistebeegnelse) (D7)

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør et langt belte med lågurt-edelløvkog langs vestre siden av Østerøya nordvest for skogan. Både lågurt-eikeskog og lågurt-bøkeskog er truede vegetasjonstyper. I nordre delen finnes noen store eiker med brede kroner. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Storparten av lokaliteten bør overlates til fri utvikling og hogst bør unngås. I nordre delen bør det ryddes rundt de store trærne, og kanten til engen kan holdes åpen ved beite.

124, Andholmen, Rik sumpskog (Svartor-strandskog) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson 31. augusti 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Østerøya, i en skyddet bukt innenfor Andholmen. Skogen vokser på rike marine strandavsetninger, innenfor en strandsumpbård.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen svartor-strandskog. Svartor dominerer tresjiktet og enkelte trær har en diameter opp mot 35-40 cm. I feltsjiktet dominerer mjødurt, men her finnes også sverdlilje, klourt og slakkstarr. Strandvandelrot og mannasøtgras finnes spredt. Skogen bærer preg av tidligere kulturpåvirkning, men det finnes noen eldre trær og noe død ved. Denne rike sumpskogen er tørrere en naturlig og vegetasjonen kan på sikt foringes. Dette gjelder særlig planter som sverdlilje, som thrives i våt og næringsrik jord.

Artsmangfold: Flere insekter, særlig tovinger, er knyttet til rike sumpskoger så her finnes potensial for slike, samt for en variert fuglfauna.

Bruk, tilstand og påvirkning: Sumpskogen er blitt grøftet og bærer preg av kulturpåvirkning.

Vegetasjon: Svartor-strandskog (E6)

Verdivurdering: Svartor-strandskog er en truet naturtype og da dennelokaliteten, til tross for at den er blitt grøftet, inneholder typiske arter som klourt og sverdlilje, blir lokaliteten vurdert som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Gjennfylling av grøftene for å gjenopprette naturlig høy vannstand, vil øke naturverdiene ytterligere.

125, Andholmen, øst for, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson 1. september 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Østerøya, i en beskyttet bukt innenfor Andholmen. Strandsumpvegetasjonen vokser på rike marine strandavsetninger. Sør delen av lokaliteten grenser mot en svartor-strandskog, mens nord delen grenser mot bebyggelse. Det går en bru ut til Andholmen gjennom lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump med utformingen "hevdet med slått". Storparten av området er karakterisert av en bred bård av havsivaks. Sør i området, langs kanten mot svartorsumpskogen finnes også saltsiv og strandstjerne nærmest sjøen og fredløs og mjødurt i grensesonen mot sumpskogen. På og ved eksponert grunnfjell finnes strandbalderbrå, strandmelle og strandkjeks, og i våtere partier står kattehal, klourt og havsivaks. Nord for bru er det et åpent, slått areal med lavvokste planter og kulturmarksarter. Her vokser tiriltunge, prikkperikum og gåsemure og det finnes potensial for arter som dverggylden og strandrødtopp. Et lite "uryddig" parti inneholder tangmelde, tranehals, klistervineblom, kattehal og knappsiv.

Artsmangfold: Potensial for dverggylden og strandrødtopp, men de er ikke blitt observert ved befaringen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av strandsumpen blir slått i dag, og hele området har tidligere blitt beitet og slått.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten danner i sør en viktig overgang mot svartorsumpskog. I tillegg er beitet og/eller slått strandsump uvanlige i landskapet nå.

Vegetasjon: Takrør-utf (U8d)

Havsivaks-utf (U8b)

Mjødurt-utf (U9a)

Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utf (U5c)

Verdivurdering: Beitet og slått strandsump er idag uvanlige naturtyper i landskapet. Lokaliteten er velutviklet og her finnes potensial å finne både sjeldne karplanter og en rik insektsfauna. I tillegg utgjør lokaliteten en viktig overgang mot den truede naturtypen svartorsumpskog innenfor. Lokaliteten vurderes på grunnlag av dette som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt slått, men heller etter avblomstring, seinere på sesongen. Etterbeite bør vurderes.

126, Skogan SV, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Skogan gård på søndre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Bakken heller ned mot sjøen og utgjøres av rike marine avsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen or-askeskog. Skogen er dominert av ask og svartor men her finnes også alm og eik. Skogen er lysåpen med høyreste trær. I busksjiktet finnes rogn, ask og vivendel. Feltsjiktet er grasdominert med innslag av urter som blåveis, markjordbær, kratthumleblom, svarterteknapp, kantkonvall, lundhengeaks og blåknapp.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er åpen og vegetasjonen er gressdominert. Den har troligen vært beitet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Skogslokaliteten er en del av et belte med edelløvskog langs vestre siden av Østerøya, ved Skogan.

Vegetasjon: Or-askeskog (D6)

Verdivurdering: Lokaliteten er lysåpen med gress- og urterikt feltsjikt. Or-askeskog er en truet vegetasjonstype (VU). Området vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Alternativt kan skogen beites.

127, Andholmen, øst, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson 1. september 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Østerøya, langs østkanten av Andholmen. Strandsumpvegetasjonen vokser på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump med utformingen hevdet med slått. Den kan også ha vært beitet tidligere. Storparten av lokaliteten er lavvokst salteng med saltsiv, gåsemure, fjæresauløk, rødsvingel, strandkjempe, strandstjerne og saltgras. Det finnes også strandkjeks, strandkvann, strandvortemelk, kattehale og burot. Sør for broen er et enkeltartbestand med havsivaks som ikke er blitt slått. Det finnes noe strandrug.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert men her finnes potensial for strandrødtopp og gyldenarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Storparten av lokaliteten holdes åpen ved slått. Det er imidlertid mye strø kvar. Det er sannsynlig at strandengen har vært både beitet og slått tidligere. Det går en bru til fastlandet gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Et bestand med rynkerose finnes sør i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med andre strandenger på og i nærheten av Andholmen.

Vegetasjon: Saltsiv-utf (U5a)

Rødsvingel-utf (U5b)

Havsivaks-utf (U8b)

Verdivurdering: Svært få strandenger i regionen er fortsatt hevdede med slått og / eller beite og denne lokaliteten er velutviklet. Ingen del av strandsumpen er takrørdominert, og lokaliteten er fortsatt under relativt god hevd. Lokaliteten vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt slått anbefales, gjerne etter avblomstringen. Gresset bør fjernes etter at det tørket på plassen. Prøv å utrydde rynkerosen. Fjern hogstavfall.

128, Andholmen, vest, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestre siden av Andholmen, på Østerøya i Sandefjord kommune. Strandengen vokser på rike marine avsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump, hevdet med slått, men lokaliteten er i ferd med å gro igjen og har ikke vært beitet eller slått i det siste. Strandsumpen er artsrik og variert med salteng (saltsiv, strandkryp, gåsemure, strandkjempe, strandstjerne) tørrbakkevegetasjon (tiritunge, engtjæreblom, engknoppurt) og nesten naket berg (bitterbergknapp, strandnellik, strandsmelle) i mosaikk. Det finnes også tangvoller med næringskrevende vegetasjon (tangmelde, strandkjeks). Et lite område er dominert av kantkonvall. Strandrug forekommer. Det er kun lite takrør og havsivaks i lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for gyldenarter og strandrødtopp hvis saltengen holdes lavvokst.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten er i ferd å gro igjen med kratt og rynkerose.

Fremmede arter: Flere store bestand med rynkerose finnes i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med andre strandenger på og i nærheten av Andholmen.

Verdivurdering: Lokaliteten er variert, relativt artsrik og er ikke dominert av enkeltarter. Den har flere torrensarter og vokser som vokser på rike marine avsetninger. Hevd har opphørt men verdiene kan sannsynligvis gjenopprettes ved noe rydding og slått. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Slått og/eller beite anbefales for å holde strandengen åpen. Fjern rynkerose.

129, Bergekilen 1, Strandeng og strandsump (Hevdet med slått) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Bergekilen, på østsiden av Østerøya i Sandefjord kommune. En bekk renner gjennom strandsumpen og lokaliteten er derfor søtvannspåvirket. På vestre siden av kilen går jordet nesten helt ned til vannet og kun en svært smal stripe salteng er igjen. På østre siden grenser strandsumpen mot et hyttefelt. I nord finnes rester av en svartor-strandskog som er drenert av veibygging.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump, hevdet med slått men er helt gjenngrodd med takrør og havsivaks. Innerst i de brakke delene av lokaliteten dominerer takrør, men her finnes innslag av kattehale, fredløs, reinfann og åkerdylle. Lengst ut ved bekketløpet finnes et større bestand med havsivaks og noe havstarr. Det finnes også mer lavvokste kantsoner mot sjøen med saltengspreg. Her vokser saltsiv, strandstjerne, gåsemure, strandkjempe og strandkryp. I en slått stripe/skrent mot boligområdet i øst vokser blant annet gjeldkarve.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert. Dunmjølke (EN) er funnet i en sump i området i 2000 i bekkeløpet, litt nord for den avgrensede lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Strandsumpen er svært gjenngrodd og enkeltartbestander med takrør eller havsivaks dominerer. Lokaliteten er også påvirket av boligfelt og veier. Det er ikke en intakt sonering mot svartorsump eller annen skogvegetasjon innenfor strandsumpen.

Del av helhetlig landskap: Området rundt er hardt utnyttet.

Verdivurdering: Store bestander med dominans av enkeltarter tilsier at det var en tid siden hevd opphørte. Det er ingen kantsone mot jordet i vest og det mangler en naturlig sonering mot svartorsumpskog. Lokaliteten har fortsatt deler med mer typisk salteng og noen hevdgynnede arter. Den vurderes som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Slått og etterbeite vil kunne øke de biologiske verdiene. Jordet i øst bør ikke dyrkes så nært vannet. Svartor bør tilates å vokse opp i indre deler for på sikt å kunne utvikles til svartorstrandskog.

130, Bergekilen 2, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i den østre viken ved Bergekilen på Østerøya i Sandefjord kommune. Den avgrenses åt sidene av Svaberg og innover av en kortklippet plen som brukes til rekreasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen sandstrand med tangvoller. Det står en rekke svartortrær og en ask i kanten langs med tyngdepunkt på den østre delen av stranden. På opplagret tang og på sand vokser fjærekoll, strandmelde, tangmelde, strandarve, strandreddik og strandkryp. Strandrug dominerer i vegetasjonsbeltet. Stranden har en god sonering helt opp til kanten med trær. Ovenfor er det en plen som klippes.

Artsmangfold: Potensial for insekter, men dette bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden brukes som badestrand og det opplagres båter i øvre delen av stranden. Den har til tross for dette godt utviklet vegetasjon.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble funnet.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere viktige sand-, grus- og stenstrender i nærheten, og disse kan derfor tilsammen utgjøre leveområder og fødosøksområder for arter der isolerte småforekomster ikke er nok.

Verdivurdering: Stranden har velutviklet vegetasjon og en del opplagring av tang. Den har en bård av trær, men ovenfor dette ligger det en plen og stranden brukes for rekreasjon.

Skjøtsel og hensyn: Ferdsel bør minimeres og kan eventuelt kanaliseres til deler av stranden.

131, Grisetro, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Grisetro på Østerøya i Sandefjord kommune. Sumpskogen vokser på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik sumpskog med dominans av svartor. I den nordre delen kommer ask og hegg inn, mens skogen blir fattigere lenger sør og her er det mye bjørk og selje i tresjiktet. Særlig i den søndre delen er vannstanden meget høy og her er det små vannfylte dammer mellom trærne. Dette gir grunnlag for en stor manifold og høy produksjon av insekter med deler av livssyklusen knyttet til åpne vannspeil. Ask, hegg og trollhegg finnes i busksjiktet. Det finnes en god del sneller i feltsjiktet og også mjødurt, klourt, kattehale, fredløs, skogsivaks, langstarr og slakkstarr.

Artsmangfold: Slakkstarr, langstarr og klourt er arter som er sterkt knyttet til rike sumpskoger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Sumpskogen var tidligere større men det den delen av sumpskogen som ligger på den nordre siden av veien till Namløsskogen 88 og 90 er i ferd med å forringes på grunn av drenering. Den delen av den avgrensede sumpskogen som ligger nord for veien er mer drenert og fastmarksskogarter er vanligere. Det er mye ny hyttebebyggelse i landskapet rundt og sumpskogen risikerer å dreneres eller at det blir dumpet hageavfall og fyllmasser i den.

Del av helhetlig landskap: Det finnes kun små rester av rik sumpskog igjen i landskapet rundt. Flere gamle lokaliteter er blitt grøftet for skogproduksjon og andre formål eller drenert ved vei- eller hyttebygging.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Fattig sumpskog (E1)

Verdivurdering: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog som er en truet vegetasjonstype. Den er relativ liten og påvirket av grøfting og vurderes derfor ikke til svært viktig. Store forekomster av slakkstarr tilsier at økosystemet fortsatt fungerer som en rik sumpskog og lokaliteten vurderes derfor som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå drenering og dumping av hageavfall. Ellers anbefales fri utvikling.

132, Flautangen, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rike marine strandavsetninger, mellom Flautangen og Grisetro på Østerøya i Sandefjord kommune. Sumpskogen ligger nedfor en bratt bergvegg og mellom stier.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som rik sumpskog med utformingen ril sumpskog og er dominert av svartor med relativt stort innslag av gran og noe hassel. Svartorene står på store sokkler og det står vann mellom trærne. På tuer og sokkler vokser noe blåbær og geite/sautelg. I høljene vokser sennegrass og kattehele. Det står firblad, enghumleblom og korsved i de tørrere kantene. Det finnes en del død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for insekter som er knyttet til vann i deler av livssyklusen sin. Det er funnet en god del sopp i og rundt lokaliteten, men mest vanlige arter. Dunmjølke (EN) er funnet i en sump i området i 2000, trolig i en bekk litt vest for den avgrensede lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er laget turstier på to sider av lokaliteten og dette har gjort at sumpskogen er delvis drenert og delvis ødelagt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: I dette området har det med stor sannsynlighet tidligere vært store områder med rik sumpskog, både svartor-strandskog og annen type svartordominert rik sumpskog. Lokaliteten utgjør en liten, delvis ødelagt rest av dette.

Verdivurdering: Rik sumpskog er et truet vegetasjonstypen som derfor bør vurderes til svært viktig. Lokaliteten er imidlertid delvis ødelagt av drenering og i tillegg svært liten. Den har innslag av arter fra fattig vegetasjonstyper. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Restaurere vannstanden.

133, Namløs 1, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i bukten ved Namløs, sør for Grindholmen, på Østerøya i Sandefjord kommune. Den ligger rett innefor to små øyer, i den indre delen av bukten. I øst avgrenses lokaliteten av gjødslet beitemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump. Havsvaks danner et smalt belte langs sjøen i nordre delen av lokaliteten. Det er skylt opp noe tang på stranden. Her vokser strandmelde, strandkjempe, strandstjerne, strandkryp, fjæresauløk og saltsiv. Noe prikkperikum ble funnet ved befaringen.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området øst for lokaliteten er gjødslet beitemark, og det er sannsynlig at også strandengen har vært beitet tidligere.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en liten rest av en naturtype som har vært vanlig i landskapet tidligere.

Verdivurdering: Strandengen er liten og er ikke særlig artsrik. Deler er mer lavvokst med beitepreg. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Beite og/ eller slått vil holde strandengen åpen og øke verdiene.

134, Namløs 2, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i bukten ved Namløs, sør for Grindholmen, på Østerøya i Sandefjord kommune. Den ligger nesten innerst i bukten og grenser til i vest mot Østerøyveien og hytter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump. Havsvaks danner et belt ytterst ved sjøen, men her finnes også strandrør, tangmelde, strandstjerne og saltsiv. Det er noe svartor i lokaliteten og i nærheten av disse vokser mjødukt og kattehele. Her har sannsynligvis vært en svartorstrandskog tidligere.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området sør for lokaliteten er gjødslet beitemark og det er sannsynlig at strandengen også har vært beitet tidligere.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en liten rest av en naturtype som har vært vanlig i landskapet tidligere.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og kun et fragment av et større strandengkompleks. Noe salteng med typiske arter er registrert. Lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Beite og/ eller slått vil holde strandengen åpen og øke verdiene.

135, Namløs 3, Rik edelløvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en smal stripe skog som ligger på vestre siden av Østerøyveien ved Namløs på Østerøya i Sandefjord kommune. Skogen vokser delvis på rike marine strandavsetninger og delvis på skrint berg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er kartlagt som en mosaikk av rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog og gammel fattig eikeskog. Mellom veien og et boligfelt/hyttefelt står flere store eiker, hvorav to måler mer enn 200 cm i omkrets. Andre registrerte treslag er osp, ask og lønn samt noe plantet gran. Ask og lønn forekommer fortrinnsvis i busksjiktet. Vivendel klatrer på berget langs vestre kanten av lokaliteten. Feltsjiktet domineres av liljekonvall. Den ene store eiken måler 290 cm i omkrets, har en middels høy krone og flere lave døende greiner. Den har grov sprekkbark (>3 cm dype sprekker) og 25-50 % mosedekning. Eikemusling vokser på eiken. Den andre store eiken er noe mindre (265 cm i omkrets), og har mindre sprekker (1,5-3 cm dype). Denne har høyere mosedekning (50%). Kronen er relativt bred og middels høy. Den ligger mellom en vei og en hage.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved kanten til veien er det noe parkeringsplasser for hytte-eiere.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Skogen er liten og ligger isolert fra lignende typer.

Verdivurdering: Lokaliteten er en smal stripe middels rik eikeskog med noen større eiketrær. Ingen soesielle artsfunn ble gjort. Lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fjern rekken med 11 grantrær i vegkanten. Ellers fri utvikling.

138, Korsvika, Sand- og grusstrand (Sandstrand med tangvoller) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Korsvika på den nordre delen av Vesterøya i Sandefjord kommune. Innover grenser den til en åpen furuskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stranden er kartlagt som sand- og grusstrand med utformingen sandstrand med tangvoller, men den har også innslag av strandengsvegetasjon med salteng. Stranden går fra naken sand og grus til et belte med strandrug som overgår i rynkerosekratt. Bak rynkerosen er det en furuskog. I nordost er et takrørdominert parti og lengst sørvest har strandengen preg av salteng. På sanden vokser strandarve og strandrug og i områdene preg av strandsump- og tangvegetasjon vokser strandmelde, tangmelde, strandkjempe, strandstjerne, strandkryp, fjæresauløk, saltsiv og saltgras.

Artsmangfold: Stranden har variert vegetasjon og mye småmosaikk med vegetasjonsfri partier. Her finnes potensial for rik insektsfauna men dette bør undersøkes videre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stranden ligger i et friområde og brukes mye til rekreasjon.

Fremmede arter: Rynkerose danner et belte langs nesten hele stranden.

Del av helhetlig landskap: Det er reelt store avstander til lignende naturlige sandstrender, ettersom store deler av strandsonen på nordre delen av Vesterøya er nedbygd.

Vegetasjon: Ustabil drift- og sandstrandvegetasjon (V)

Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebetegnelse) (U12)

Verdivurdering: Stranden er lang og velutviklet med stor variasjon. Stranden og furuskogen bak brukes mye til rekreasjon og dette har medført stor slitasje på deler av stranden, mens andre deler er mer urørt. Stranden vurderes å være viktig (B) for arts mangfoldet på sandstrender i Sandefjord.

Skjøtsel og hensyn: Fjern rynkerose.

139, Strand, nordre, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandengen/strandsumpen ligger ved nordre Strand på vestre siden av Østerøya i Sandefjord kommune. Lokaliteten avgrenses av

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som strandeng og strandsump og utgjøres av en smal stripe salteng samt større partier som er dominert av takrør og havsivaks. Det er noe søtvannspåvirkning og en del av avgrensingen inkluderer et takrørdominert område litt lengre fra sjøen. Her finnes også mjørdurt. Ved sjøen finnes salteng med noe tangpåleiring og her vokser saltsiv, strandstjerne, strandkryp, tangmelde, åkerdylle, strandkjeks og strandvindel. Det finnes også slåpetorn i lokaliteten og noe åpent berg. Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes brygger og veier i eller ved lokaliteten.

Fremmede arter: Både kanadagullris og rynkerose finnes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et større sammenhengende strandeng/strandsumpområde i indre delen av Melfjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og relativt påvirket av veier og brygger. Den har mest sannsynlig vært beitet og/eller slått tidligere men er nå gjenngrodd. Den vurderes til lokalt viktig, delvis på grunn av nærheten til mer verdifulle områder i nærheten (Hafallen, Bøkilen, Strand).

Skjøtsel og hensyn: Slått og/eller beite vill være gunstig får å holde strandengen mer åpen.

140, Strand, leirsted, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Strand leirsted, innenfor Storholmen, på vestre siden av Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump. Den utgjøres av en smal stripe strandengsvegetasjon i deler dominert av takrør og havsivaks men som også inneholder tangpåleiret salteng med saltsiv, strandstjerne, tangmelde og åkerdylle. I søndre delen av lokaliteten danner svartor en smal bård og her vokser klourt i feltsjiktet. Dette er trolig en svært liten rest av en svartor-strandskog.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stripes er smal og uhevdet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et større sammenhengende strandeng/strandsumpområde ved Strand i indre delen av Melfjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og utgjør et fragment av tidligere sammenhengende strandsumpsvegetasjon i denne delen av Melfjorden. Den vurderes til lokalt viktig, delvis på grunn av nærheten til mer verdifulle områder i nærheten (Hafallen, Bøkilen, Strand).

Skjøtsel og hensyn: Slått og/eller beite vil holde strandengen mer åpen og sannsynligvis mer artsrik. Svartor bør få stå kvar.

141, Storholmen, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010. Lokaliteten er kun befart på avstand og vurderingen er derfor noe usikker.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en beskyttet bukt på nordre delen av Storholmen, utenfor Strand på Østerøya i Sandefjord kommune. De nordlige delene av strandsumpen er helt gjenngrodd med takrør og havsivaks.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump med utformingen hevdet med beite, men det har mest sannsynlig vært en kombinasjon av slått og beite i lokaliteten. Ytterst er store enkeltartbestander med takrør og havsivaks.

Innenfor er et stort åpent areal som ikke er feltbefart. Det kan være gjødslet. Det holdes åpent ved hevd, men de ter usikkert hvis det er slått eller beitet.

Artsmangfold: Ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Norde deler av lokaliteten er ikke slått eller beitet i senere år.

Del av helhetlig landskap: Strandengen/standsumpen på storholmen bør forvaltes i sammenheng med lokalitetene ved Hafellen og Strand på Østerøya.

Verdivurdering: Lokaliteten er relativt stor og beites/slås og storearealer beites eller slås trolig fortsatt. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Forsatt beite og /eller slått. Også de ytre delene bør skjøttes for å unngå å bli dominert av enkeltarter.

142, Strand, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestre siden av Østerøya ved Strand. Den grenser mot en avgrenset dam. En bekk har utløpet sitt i lokaliteten og strandsumpen er derfor søtvannspåvirket.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Strandsumpen er mest sannsynlig blitt slått og/eller beitet tidligere, men er nå gjenngrodd med takrør, særlig langs bekkeløpet. Rundt dammen vokser noe svartor og her ble slyngsøtvier, fredløs og klourt observert. Sør for bekkeløpet er strandsumpen mer lavvokst med arter som saltsiv, gåsemure, strandstjerne og strandkryp. På næringsrik tang finnes tangmelde og åkerdylle. Strandkjeks, strandvortemelk og havsivaks vokser også i lokaliteteten.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: De delene av lokaliteten som er nærmest bekken er allerede helt gjenngrodd med takrør, mens andre deler ikke har kommet like langt i gjengroingsprosessen. Det ser ikke ut til å ha vært slått eller beitet i lokaliteten de siste 10 årene.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med den nærliggende dammen og bekkeløpet.

Vegetasjon: Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebetegnelse) (U12)

Takrør-utf (U8d)

Verdivurdering: Lokaliteten er meget gjenngrodd men har fortsatt en del intakt salteng og næringskrevende driftvoll-vegetasjon. Nærheten til dammen trekker verdien noe opp. Skjøtsel vil øke naturverdiene. Lokaliteten vurderes foreløpig som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: For å unngå at takrør sprer seg mer bør lokaliteten skjøttes med slått og/eller beite.

143, Strand, søndre, Strandeng og strandsump (Stort strandengkompleks) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av en lang kyststrekke med strandengvegetasjon som begynner rett sør for Strand og slutter ved broen ut til Grindholmen, på vestre siden av Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump med utformingen større strandengskompleks. Hele eller deler av lokaliteten har sannsynligvis vært beitet og/eller slått tidligere. I deler av lokaliteten har strandsumpen en tilnærmet intakt sonering med pusleplantasamfunn på mudderflater ytterst mot sjøen, salteng innenfor denne og skogvegetasjon eller berg innerst. I andre deler grenser lokaliteten mot jordbruksmark eller vei. I saltengen ble saltsiv, salturt, gåsemure, strandstjerne, strandkryp, fjæresauløk, myrsauløk og fjæresaltgras observert. Fredløs og tangmelde finnes også. Store områder er dominert av takrør og havsivaks.

Artsmangfold: Store forekomster av salturt mellom havsivaksstripen og sjøen. Potensial for dverggylden, særlig hvis hele eller deler av området blir slått.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i store deler gjenngrodd med takrør eller havsivaks. Den er kun til en mindre grad påvirket av småbåtshamner, hyttefelt og veier men noe mer påvirket av næringstilførsel fra angrensende jordbruksmark. Det ligger en haug med avfall fra rydding i søndre delen av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Del av helhetlig landskap: Denne er en av de lengre nesten urørte stripene med strandeng og strandsump i området.

Vegetasjon: Salteng (U4 og U5 - i større deler av Sør-Norge (Rødlistebetegnelse) (U12)

Salturt-utf (U3a)

Brakkvannssump (U8)

Verdivurdering: Lokaliteten er stor og relativt lite påvirket av veier og hytter enn ellers vanlig langs kyststripen i dette området. Den har nesten intakt sonering fra sjøen til ulike fastlandssystemer. Store forekomster av salturt og potensial for dverggylden, særlig om strandengen skjøttes for å bli mer åpen og lavvokst. Strandsumpen vurderes til viktig (B), men de biologiske verdiene vil øke ved riktig skjøtsel.

Skjøtsel og hensyn: Strandengen bør slås for å unngå dominans av enkeltartbestander av takrør eller havsivaks. En haug med hogstavfall bør brennes eller fjernes.

145, Søndre Strand, vei til, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Asken står nær Østerøyveien ved innkjørselen til husene ved Søndre Strand på Østerøya i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Asken er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Det måler omtrent 120 cm i diameter i brysthøyde og står lysåpent. Kronen er vid og middels høy. Asken står ved i liten vei mellom to jorder og påvirkes derfor av både støv, gjødsling og sprøtemidler.

Artsmangfold: Artsmangfoldet på treet er ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ettersom treet står i kanten til et jorde kan rotsonen bli påvirket av graving og harving. Gjødsel og sprøtemidler vil påvirke hele treet og de arter som sitter på barken.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Fremmede arter: Ingen observerte.

Del av helhetlig landskap: De er få store gamle trær i området rundt.

Verdivurdering: Asken er grov og har godt utviklet krone. Det finnes potensial for å finne nitrogentolerante arter på stammen. Det er få store gamle trær i omgivelsene. Asken vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå graving og harving i rotsonen til treet dvs drøyt trekronens radie.

146, Hagaløkka V, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av den vestre og sørøstre siden av en liten kolle ved Sunde på nordøstre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Skogen ligger i kanten til et jorde på rike marine strandavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog i mosaikk med store gamle trær med utformingen stor eik. Den utgjøres av en skogkledt åkerkant med to større eiker med diameter på 180 respektive 220 cm i omkrets. I busksjiktet finnes lind, vivendel og hassel. Feltsjiktet er middels rikt med gress, gullris og blåknapp. Den større av eikene har 50 % mosedekning og dårligt utviklet sprekkbark (mindre enn 1,5 cm dype).

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en sti gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Det er store mengder kanadensisk gullris og rynkerose ved gården vest for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Små koller med store gamle eiker finnes spredt i området ved Sunde.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt- eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og de store eikene har ikke velutviklet sprekkbark eller særlig brede kroner. Lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Rydd busker og trær som vokser opp i kronene til eikene.

147, Hagaløkka 1, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står ved en bergvegg i et lite skogholt på Hagaløkka, Østerøya. Skogholtet har sumppreg og har hegg, hassel, svartor, bjørk, foruten eik. En steinmur finnes ikke langt fra eiken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 290 cm. Den står meget skyggefullt og har omtrent 25% mosedekning. Den har ca 3 cm dyp sprekkbark. Kronen er middels høy.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Træet er i ferd med å bli skygget ut.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, særlig på åkerholmar ved Sunde.

Verdivurdering: Eiken står meget skyggefullt i et skogholt og anses lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Ingen skjøtsel anbefalles da skogholtet også har verdier som ikke er knyttet til eiken, og som ville bli ødelagt ved for eksempel rydding.

148, Hagaløkka 2, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 2. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står ved en liten grusvei i kanten til et lite skogholt på Hagaløkka, Østerøya. Skogholtet har sumppreg og har hegg, hassel, svartor, bjørk, foruten eik. En steinmur finnes ikke langt fra eiken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 235 cm. Den har ca 1-1,5 cm dyp sprekkbark og omtrent 25% mosedekning. Kronen er middels høy til høy.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, særlig på åkerholmar ved Sunde.

Verdivurdering: Eiken kan utvikle større verdier ettervært men har relativt glatt og jevn bark og klassifiseres derfor som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Forsiktig skjøtsel anbefalles da skogholtet også har verdier som ikke er knyttet til eiken, og som ville bli ødelagt ved hard rydding. Trær og busker som vokser inn i kronen bør imidlertid fjernes.

149, Nordre Sunde 1, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en liten åkerholme ved Nordre Sunde på den nordre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den er helt omgitt av åkermark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som småbiotoper med utformingen åkerholmer i mosaikk med store gamle trær med utformingen stor eik. Toppen på kollen er skrinnet med lite vegetasjon, mens kantene er frodige med høy tilvekst hos både busker og trær. Her står eiker, kirsebær, furu, ask, lønn og noe villeple. Det finns litt slåpetornkratt lengst sør. På toppen og sidene av kollen vokser sisselrot, prikkperikum og liljekonvall i feltsjiktet. I den søndre delen av åkerholmen står fire grove eiker. Disse måler mellom 60 og 100 cm i diameter i brysthøyde. De har mellomhøy krone og lite mose på stammen. Ingen hulrom ble observert.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert men det finnes potensial for insekter med tilknytning til gamle trær.

Bruk, tilstand og påvirkning: Åkern påvirker vegetasjonen i kantene av kollen ved gjødsling og sprøtemidler. Kollen er delvis lysåpen men er i ferd med å gro igjen.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpertornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Verdivurdering: Store eiker og i tillegg rik krattvegetasjon gir grunnlag for å vurdere åkerholmen som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Åpne opp kring eikene. Utvide kantsonen mot åkern.

150, Nordre Sunde 2, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av den søndre delen av en åkerholme ved Nordre Sunde på den nordre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den er omgitt av åkermark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som småbiotoper med utformingen åkerholmer i mosaikk kratt med utforming slåpetorn-hagtorn. Toppen på kollen er skrinnet med lite vegetasjon, mens kantene er frodige med høy tilvekst hos både busker og trær. Her står blant annet eik, svartor, hegg og ask. Langs den vestre kannten er det et belte med busker, dominert av slåpetorn. På toppen og sidene av kollen vokser blant annet sisselrot og liljekonvall i feltsjiktet.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert men det finnes potensial for en mangfoldig insektsfauna som blant annet utnytter slåpetorn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Åkern påvirker vegetasjonen i kantene av kollen ved gjødsling og sprøtemidler. Kollen er delvis lysåpen men er i ferd med å gro igjen.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpertornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Vegetasjon: Slåpetorn-hagtorn-utf / Slåpetorn-hagtorn-utforming (Rødlistebetegnelse) (F5b)

Verdivurdering: Åkerholmer gir variasjon og bidrar til mangfolden i intensivt dreve kulturlandskap. Slåpetornkratt er en truet vegetasjonstype. Lokaliteten vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Noe ryddig i busksjiktet anbefales. Unngå fjerning av slåpetorn.

151, Nordre Sunde 3, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av den nordvestre delen av en åkerholme ved Nordre Sunde på den nordre delen av Østerøya i Sandefjord kommune. Den er omgitt av åkermark og grenser i nordøst mot et gårdsbruk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som småbiotoper med utformingen åkerholmer. Kollen er skogbevokst med ask, selje, lønn, hassel, kirsebær, osp, eik (den største med omkrets på 180 cm), svartor og det finnes et lite område i sørvest med slåpetornkratt. Feltvegetasjon består av blant annet av blåknapp, skogsalat og liljekonvall. I nordøstre delen, i kanten til en hage, vokser syrin.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Åkern påvirker vegetasjonen i kantene av kollen ved gjødsling og sprøtemidler. Kollen er delvis lysåpen men er i ferd med å gro igjen.

Fremmede arter: Syrin finnes i nordøst.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere verdifulle åkerholmer med både slåpertornkratt og grove eiker i nærområdet kring Sunde og Hafallen.

Verdivurdering: Lokaliteten er påvirket av hogst og andre menneskelige inngrep. Nordøst grenser den avgrensede delen av lokaliteten mot en hage med mye syrin. Lokaliteten vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Noe rydding av busker og trær rundt større trær, bla eiker.

152, Nordre Sunde 4, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 2. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står ved en gårdsvei i kanten til en åker i Nordre Sunde, Østerøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 235 cm. Den har ca 1,5 cm dyp sprekkbark og oppmot 25% mosedekning. Kronen er middels lav og bred.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eiken blir påvirket av veistøv og gjødsellekasje fra åkern.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, særlig på åkerholmar ved Sunde.

Verdivurdering: Eiken har lav og bred krone og vurderes til å være viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: La greiner som dør og faller ned bli kvar ved eiken.

153, Hundstokk, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bøken står i et skogholt i Hundstokk nordvest for Sandefjord sentrum.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Treet er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Det er en bøk som har en omkrets på 280 cm og slett bark.

Artsmangfold: Ingen artsfunn ble gjort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grove greiner er blitt fjernet fra stammen. Treet står i et skogholt som delvis brukes som deponi av forskjellige ting.

Del av helhetlig landskap: Skogholtet kan relativt nylig ha vært en bøkeskog med store boketrær men nå er omgivelsene åpne og rotete.

Verdivurdering: Treet er relativt stort. Det står i et hardt påvirket skogholt som ikke har naturtypekvaliteter. Bøken vurderes som lokalt viktig (C) men ingen funn av spennende arter ble gjort.

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døde eller døende greiner.

154, Klavensveien 59, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi A.

Innledning: Bjørken ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging og eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bjørken står i en privat hage på Klavensveien 59, relativt nær E18, i nordre delen av Sandefjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som Store gamle trær med utformingen gammelt tre, og utgøres av en svært stor bjørk (dbh 5,5 m). Treet deler seg i tre deler 1,5-2 m opp, og i kluften mellom stammene er det dannet et tynt jorddekke. Kronen er svært stor og vital, med noe få små partier med døde kvister.

Artsmangfold: Ingen sjeldne arter ble påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bjørken virker frisk.

Verdivurdering: Treet er meget stort, kanskje Norges største bjørketre og vurderes til å være svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Ingen skjøtsel anbefales.

155, Moeika, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til Frydenlund 6, i et boligfelt på Mo.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 415 cm. Den har 1,5-3 cm dyp sprekkbark og litt mer enn 25% mosedekning. Kronen er lav til middels høy.

Artsmangfold: Stor lindelav og eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Inget notert.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er meget grov og har middels dype sprekker. Stor lindelav og eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen. Den vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: La greiner som dør og faller ned bli kvar ved eiken.

156, Nedre Åsenvei 1, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til Nedre Åsenvei 1, i et boligfelt sør for Mokollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har en omkrets på 355 cm. Den har 1,5-3 cm dyp sprekkbark og ingen mosedekning. Kronen er middels høy.

Artsmangfold: Stor lindelav ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er grov og har middels dype sprekker. Den blir vurdert til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kroner eller faller ned bør få være kvar i eller ved eiken.

157, Nedre Åsenvei 8, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lønningen står i kanten til hagen til Nedre Åsenvei 8, i nordre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lønningen er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Det er en hul lønn som deler seg i to omtrent tre meter opp. Hulheten ble observert der treet greiner seg.

Artsmangfold: Treet har en del mose, mest hettemoser, men arts mangfoldet ble ikke nøyaktig undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet står tett ved både veier og hus og rotsonen er trolig påvirket av tidligere graving.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange store gamle trær i området rundt, mest eiker.

Verdivurdering: Treet er hult og kan huse interessante sopp og insekter. Dette ble ikke nøyaktig undersøkt ved befaring. Hule lønner er ikke vanlige i landskapet rundt og treet vurderes derfor som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjerne døde greiner fra treet. Greiner som faller ned bør legges ved siden av lønningen.

158, Øvre Åsenvei 2, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står i hagen til Øvre Åsenvei 2, i et boligfelt sør for Mokollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: To eiker står meget lysåpent på en plen. De er vitale og har omkrets på 390 cm (østre) og 285 cm (vestre). Den østre eiken har bred og middels høy krone, dype (>3cm) barksprekker og nesten ingen mosedekning. Den vestre har middels til høy krone, 1,5-3 cm dype barksprekker og noe mer mose (opp til 25 %).

Artsmangfold: Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til den vestre eiken og den østre har også potensial for denne soppen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grove greiner er kuttet i nyere tid på den vestre eiken.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og flere store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eikene er grove og har middels grov til grov sprekkbark. Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til den ene eiken. Lokaliteten vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: En liten rogn er i ferd med å vokse inn i kronen til den østre eiken og bør derfor fjernes. Greiner som dør i eikenes kroner eller faller til bakken bør ikke fjernes. De er viktige habitater for mange arter.

159, Øvre Åsenvei 4b, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bøken står ved en parkering ved Øvre Åsenvei 4b i et boligfelt nord for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bøken er flerstammet, men de fem stammene er i ferd med å vokse sammen til et meget stort tre. Omkretsen i brysthøyde var ved befaring 5,6 m.

Artsmangfold: Ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kronen viser tegn på at treet ikke mår veldig bra, trolig er rotsystemet blitt skadd ved graving innenfor treet's kroneradius.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange store gamle trær i området rundt, mest eiker, men også noen bøker. Litt nord for boligområdet ligger en lågurt-bøkeskog.

Verdivurdering: Bøken har en meget stor omkrets (5,6 m) og døde og døende greiner. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå å fjerne døde og døende greiner. De som må kapes bør legges ned på marken ikke for langt unna treet.

160, Øvre Åsenvei 4, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til Øvre Åsenvei 4, i et boligfelt sør for Mokollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står lysåpent på en plen. Den er vital og har omkrets på 285 cm. Eiken har middels høy til høy krone, 1,5 cm dype barksprekker og nesten 25 % mosedekning.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grove greiner er kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken vurderes til foreløpig til lokalt viktig (C). Den står lysåpent og har potensial å utvikle grov sprekkbark og verdien kan komme å øke over tid.

Skjøtsel og hensyn: Greiner bør ikke fjernes fra kronen. Ikke heller døde greiner i kronen eller de som faller til marken bør fjernes.

161, Nedre Åsenvei 10, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bøken står i hagen til Nedre Åsenvei 10, i et boligfelt nord for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bøken er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Det er en opprinnelig flerstammet bok som nå er sammenvokst og måler 5,75 m i omkrets. Den har bygnende hulheter.

Artsmangfold: En tydelig ring med ukjent sopp vokser på plenen ved treet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er fjernet.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange store gamle trær i området rundt, mest eiker, men også noen bøker. Litt nord for boligområdet ligger en lågurt-bøkeskog.

Verdivurdering: Bøken er meget grov og har begynnende hulheter. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå å kape greiner. Døde greiner som faller ned bør legges ned ved siden av bøken.

162, Mattisberget, Parklandskap - Verdi A.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står på plener mellom husene i østre delen av Nedre Åsenvei og Åsenvei, i et boligfelt sør for Mokollen, i nordre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Omtrent 25 eiker står meget lysåpent på plener. De er vitale og har omkrets mellom 150 og 350 cm. Spredt finnes også noen bøker. Flere eiker har sprekker som er 3 cm dype eller mer. De fleste har middels høy til høy krone og mindre enn 25 % mosedekning. I søndre delen overgår plenen med eiker nesten i en eikeskog med forekomst av blant annet skogklokke.

Artsmangfold: Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til flere eiker.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grove greiner er kuttet i nyere tid på noen av eikene.

Del av helhetlig landskap: Eikene her utgjør kjerneområdet for store eiker i nærområdet rundt Moserød og Mokollen, og fungerer sikkert som spredningskilde for arter knyttet til grove eiker.

Verdivurdering: Dette er et område med stort antall grove eiker som kan fungere som spredningskilde for arter knyttet til eik i området. Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) (VU) ble funnet på stammen til flere eiker. Derfor får denne biotopen verdi som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: En plantet edelgran bør fjernes før den når opp i kronen til en av eikene. I søndre delen av området bør fristilling av eiker også vurderes. Greiner som dør og faller till bakken bør ikke fjernes da disse er viktige element for mange arter.

163, Dølebakken 16B, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Fire eiker står ved en kolle i kanten til hagene til Dølebakken 16B og 10.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene står skyggefullt ved kanten til en kolle. Den nordligste har en omkrets på 360 cm, neste 280 cm, neste 160 cm og den sørligste har en omkrets på omtrent 400 cm. De er vitale og en har bark med dypere sprekker enn 3 cm. De øvrige har mindre velutviklet sprekkbark. Til tross for at de står skyggefullt har de ikke høy mosedekning, maksimalt 25 %. De har middels høye kroner.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grove greiner er kuttet i nyere tid på noen av eikene.

Del av helhetlig landskap: Det finnes mange grove eiker i nærområdet og disse er en del i det nettverket.

Verdivurdering: Eikenes størrelse og grov sprekkbark på en av eikene gjør at biotopen vurdres som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes kring eikene ettersom både busker og trær har vokst opp i kronen til eikene. Greiner som dør bør ikke fjernes fra kronen eller fra bakken når det faller ned.

164, Barnas have, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til Barnas have, ved Sandarveien, nord for jernbanen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken har lav og bred krone og står lysåpent. Den er vital men har noen døde greiner. Omkretsen er 390 cm, den har godt utviklet sprekkbark og lav mosedekning.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen og eikildkjuke *Phellinus robustus* satt i et greinarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen grove greiner er kuttet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er grov, gammel og har grov sprekkbark. Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen og eikildkjuke *Phellinus robustus* satt i et greinarr. Eiken vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli liggende på bakken nær eiken.

165, Møllerkollen entre sør, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står ved entren til Møllerkollens friområde, øst for Dølebakken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står relativt lysåpent og er vital. Den har lav krone og en omkrets på 275 cm. Barken er relativt jevn med sprekker opp till 1-1,5 cm dype. Mosedekningen er omtrent 50 %.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken har ikke dype barksprekker og er ikke meget stor. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Busker rundt eiken bør fjernes. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli liggende på bakken nær eiken.

166, Møllerkollen S, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av den søndre delen av Møllerkollen nord for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog. Tresjiktet består av flere relativt grove eiketrær, men her vokser også lind, lønn og bøk. Liljekonvall og lundrapp finnes i feltsjiktet. Det er nesten ingen død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området brukes til rekreasjon.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Området er rikt på store gamle eiker.

Verdivurdering: Verdien ligger i eiketrærne, men eikene er ennå ikke særlig grove. Lokaliteten er kartlagt som lågurt-eikeskog (VU), men er liten. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Unngå fjerning av død ved.

167, Dølebakken, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til en enebolig på Dølebakken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står relativt lysåpent og er vital. Den har lav og bred krone og en omkrets på 430 cm. Barken har spekker som er omtrent 1,5-2 cm dype. Mosedekningen er 25-50 %.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eiken står i en gammel steinsatt blomsterbed og et metallnett sitter rundt basen på treet. Noen greiner er kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er meget grov og gammel og vurderes til svært viktig (A) men det er viktig at se til at eiken ikke blir kvalt..

Skjøtsel og hensyn: Metallnettet bør fjernes da det risikerer å kvele treet. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli liggende på bakken nær eiken.

168, Dølebakken nord, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til en enebolig på Dølebakken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står på berg i restene av en eikeskog. Den har lav og bred krone og er vital. Omkretsen er omtrent 350 cm. Barken har spekker som er omtrent 1,5-3 cm dype. Mosedekningen er rundt 50 %.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er grov og har lav og bred krone. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Busker og trær som vokser opp i kronen bør fjernes. Greiner som dør i kronen til eiken eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli liggende på bakken nær eiken.

169, Mokollen, Rik edellauskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av midtre delen av Mokollen, nord for Sandefjord sentrum. Skogen vokser på rike marine strandavsetninger mellom to skrinne koller.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvkog med utformingen lågurt-bøkeskog. Den er dominert av bok med diameter på 20-30 cm, men noen bøketrær måler opp til 50 cm i diameter. Feltsjiktet er dårlig utviklet ved befaring i september, men skogen har troligvis et rikt våraspekt med hvitveis. Det finnes ingen død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen spesielle artsfunn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går veier gjennom lokaliteten og den er mye brukt til rekreasjon. Det er spår av hogst i området.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Det finnes få velutviklede bøkeskoger i området.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (Rødlistebeholdelse) (D7)

Verdivurdering: Lågurt-bøkeskog er en truet vegetasjonstype (VU), men skogen savner viktige strukturer som gamle trær og død ved. Skogen vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Ikke fjern store/døende/døde trær.

170, Åslyveien, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til en enebolig på Åslyveien 3

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og deler seg i to stammer omtrent 1m opp fra bakken. Vær stamme er 240 cm i omkrets. Kronene sitter meget høyt opp og lavere greiner er nylig fjernet. Barken er relativt slett og mosedekningen er lav

Artsmangfold: Dette ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Alle greiner på de midtre og lavere delene av stammene er kuttet og fjernet i nyere tid.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er hardt påvirket med et stort antall greiner kuttet i nyere tid. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: La greiner som er kuttet ligge kvar ved eiken for å tilby habitat og substrat til arter knyttet til eik.

171, Nedre Åsenvei 3 og 5, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Omtrent 10 eiker står i hagene til Nedre Åsenvei 3 og 5 i et boligfelt sør for Mokollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene står lysåpent på plen og er vitale. De fleste har middels høy krone. De har opp til 340 cm omkrets og noen av dem har grov sprekkbark (>3cm). Mosedekningen er 25-50 %. Noen bøker står også på plenene.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til noen av eikene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet på de fleste eikene.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen. Denne lokalitet kan fungere som spredningskilde for arter knyttet til eik i området.

Verdivurdering: Flere grove eiker med grov sprekkbark som står samlet og lysåpent gir lokaliteten verdi som svært viktig (A). Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til noen av eikene.

Skjøtsel og hensyn: Det ville være gunstig om greiner som dør i kronene eller som faller til bakken ikke blir fjernet.

172, Nedre Åsenvei 28, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til en enebolig på Nedre Åsenvei 28.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital men har noen døde greiner. Kronen er middelhøy med greiner som starter ca 6 m opp. Træets omkrets er 360 cm og barken har spekker som er 3 cm dype. Den har mindre enn 25 % mosedekning.

Artsmangfold: Eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enkelte greiner kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er relativt grov og har dype barksprekker. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Busker bør fjernes. Døde greiner bør ikke fjernes fra kronen eller fra marken hvis de faller ned.

173, Nedre Åsenvei 32, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i hagen til en enebolig på Nedre Åsenvei 32.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står relativt lysåpent men stammen blir litt overskygget av busker. Den er vital men har noen døde greiner. Eiken deler seg i to ca 1,5 m opp og har lav til middels høy krone. Stammen har en omkrets på omtrent 300 cm. Barken har spekker som er 2,5 cm dype. Mosedeckningen er mindre enn 25 %.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet men det finnes potensial for blant annet den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*).

Bruk, tilstand og påvirkning: Eiken står i en betongring som er blitt for trang. Greiner er kuttet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken har relativ grov sprekkbark og vurderes yil å være viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Betongringen ved basen må fjernes eller ødelegges. Ellers risikerer eiken å bli kvalt. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

174, Nedre Åsenvei 34, mur, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i en stenmur i kanten til veien ved Nedre Åsenvei 34.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står relativt lysåpent men stammen blir til dels overskygget av busker. Den er vital men har noen døde greiner. Eiken har middels høy krone og stammen har en omkrets på omtrent 300 cm. Barken har spekker som er opp til 3 cm dype. Den har nesten ingen mose på stammen.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er relativt grov og har dype barksprekker. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken. Busker som overskygger stammen bør fjernes.

175, Nedre Åsenvei 34, hage, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i en hage ved Nedre Åsenvei 34.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står relativt lysåpent men stammen og nedre delen av kronen blir til dels overskygget av busker og små trær. Den er vital men har noen døde greiner. Eiken deler seg i ca 8 stammer 2,5 m opp og har en lav krone. Stammens omkrets er 490 cm. Barken har spekker som er opp til 3 cm dype. Den har lite (<25%) mose på stammen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet med det finnes potensial for blant annet den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*).

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken er meget grov og har barksprekker opp til 3 cm dype. Den vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes trær og busker rundt eiken. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

176, Nedre Movei 5, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står på en plen ved en skrent nedenfor Nedre Movei 5.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står lysåpent men nedre delen av stammen blir litt overskygget av busker. Den er vital men har enkelte døde greiner. Eiken deler seg i to 1 m opp og har en lav krone. Hver stam er omtrent 230 cm. Barken har spekker som er opp til 3 cm dype. Den har lite (<25%) mose på stammen. To mindre eiker som står nordost om eiken er tatt med i avgrensningen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet med det finnes potensial for blant annet den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*).

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både på Mosserød og i boligfeltet sør for Mokollen.

Verdivurdering: Eiken har lav og bred krone og relativt dype barksprekker. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes busker rundt eiken. Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

177, Ekeberg kirke 1, Parklandskap (Kirkegårder) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør den nordøstre delen av Ekeberg Kirkegård, i vestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som parklandskap med utformingen kirekegård. Verdiene er knyttet til de store gamle trærne. Omtrent ti lindetrær (DBH~55 cm) står langs nordvestre kanten. De fleste trærne er imidlertid eiker. Det er god spredning i alder mellom eikene, der de minste måler 35 cm i diameter og de største omtrent 130 cm i diameter. Flere av eikene har grov sprekkebark (>3 cm dype sprekker). Trærne står lysåpent.

Artsmangfold: Eikehårskål (VU), stor lindelav og svovelkjuke ble observert. Potensial for vedlevende insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Store greiner er blitt fjernet fra et flertall av trærne

Del av helhetlig landskap: Kirkegården utgjør et kjerneområde for store gamle eiker i denne delen av Sandefjord.

Verdivurdering: Lokaliteten har god aldersspredning hos eiketruene og dette muliggjør kontinuitet i gamle trær på kirkegården. Eikehårskål ble funnet på noen av eikene. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døende eller døde greiner fra lokaliteten. Hvis de må tas ned fra kronen bør de legges ned på bakken, gjerne nær treet.

178, Ekeberg kirke 2, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Fire grove eiker står på rekke på Ekeberg kirkegård, nær kirken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene står lysåpent på kirkegården og er vitale. De har lave kroner og omkrets fra 245 til 280 cm. De har barksprekker som er mellom 1,5 og 3 cm dype eller i noen tilfeller mer. Mosedekningen er rundt 50 %.

Artsmangfold: Den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen til noen av eikene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, både kirkegården og i nærliggende boligfelt.

Verdivurdering: Eikene står lysåpent og har bred og lav krone. De vurderes til viktige (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

179, Ekeberg, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lønner står i kanten til en parkeringsplass nord for Ekeberg kirkegård, vest for Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Treet er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Det er en lønn som måler 235 cm i omkrets i brysthøyde. Kronen er bred. Lønner har 1-1,5 cm dype barkspekker og nesten halve stammen er mosedekt

Artsmangfold: ikke undersøkt nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kronen er ikke vital og mange av greinspissene er døde. Den står mellom en vei og en parkering og røttene er trolig skadet etter graving rotsonen til treet. Den har avsågete greiner.

Del av helhetlig landskap: Kirkegården sør for treet har store mengder gamle trær, særlig eik og lind.

Verdivurdering: Lønner er ikke meget grov og er i ferd med å dø. Den vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Treet kan legges ned på bakken ved kirkegården når det dør.

180, Kathrineborggata 2B, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i en hekk mellom Kathrineborggata 2B og Byfogd Ottesens gate 2B.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står lysåpent men nedre delen av stammen blir litt overskygget av busker og en slyngplante. Eiken er vital men har enkelte døde greiner og har middels høy til høy krone. Omkretsen er 390 cm. Barken har spekker som er 3 cm dype. Den har lite (<25%) mose på stammen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet med det finnes potensial for blant annet den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*).

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, særlig på Ekeberg kirkegård.

Verdivurdering: Eiken er grov og har grove sprekker. Den vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

181, Byfogd Ottesens gate 2b, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet står i hagen til Byfogd Ottesens gate 2b i vestre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bøken er kartlagt som stort gammelt tre med utformingen gammelt tre. Bøken er flerstammet og måler 155 cm i brysthoydediameter. En stam er død og her sitter flere store kjuker.

Artsmangfold: Ukjent sopp på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: En storm tok en grov grein noen år tilbake. Døde og rotnende stammer ble da fjernet. Treet er fortsatt angripet av sopp.

Del av helhetlig landskap: Store gamle trær finnes spredt i området, mest eiker.

Verdivurdering: Treet er grovt og har døde greiner og kjuker. Bøken vurderes til viktig (B), men artsamangfold burdes undersøkes mer nøyaktig.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner som kapes bør legges ned ved siden av bøken eller på annen plass i hagen.

182, Lindgaards gate 24, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Eiken ble kartlagt den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står på en plen ved Lindgaards gate 24.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken står lysåpent og er vital. Den har lav og meget bred krone. Omkretsen er 300 cm. Barken har spekker som er 1,5-3 cm dype. Den har nesten ingen mose på stammen.

Artsmangfold: Storkjuke (*Meripilus giganteus*), med målen 70 cm * 120 cm, ble funnet på plenen ca 15 m fra eiken og den lille soppen eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet på stammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, særlig på Ekeberg kirkegård.

Verdivurdering: Store gamle eiker i kulturlandskapet er viktige for mange arter av sopp, moser, lav og insekter. Eiken har meget bred og lav krone og står lysåpent. Storkjuke (*Meripilus giganteus*) og eikehårskål (*Proliferodiscus tricolor*) ble funnet. Den har potensial å utvikle større kvaliteter etterhvert. Den vurderes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronen eller som faller ned bør ikke fjernes, men kan bli kvar i kronen eller liggende på bakken nær eiken.

183, Kathrineborggata 16, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Eikene ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eikene står i en skrent ved Kathrineborggata 16.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eikene er vitale. De har middels høye kroner. Omkretsene er fra 160 cm til 350 cm. Barken på den største eiken har spekker som er 1,5-3 cm dype. De har ca 25 % mosedekning på stammene.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, særlig på Ekeberg kirkegård.

Verdivurdering: Store gamle eiker i kulturlandskapet er viktige for mange arter av sopp, moser, lav og insekter. Den største av eikene er relativt grov og har relativt dype sprekker. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes busker rundt eikene. Greiner som dør i kronene eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronene eller liggende på bakken nær eikene.

184, Kathrineberggata 14, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi C.

Innledning: Eiken ble kartlagte den 8. sept. 2010 av BioFokus ved Ulrika Jansson, i forbindelse med eikekartlegging i Sandefjord kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Eiken står i en stenmur ved Kathrineberggata 14 i vestre delen av Sandefjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eiken er vital og har lav krone. Eiken har omkrets 340 cm har barksprekker opp til 1,5 cm dype. Den har ca 25 % mosedekning på stammen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen greiner er kuttet og fjernet.

Del av helhetlig landskap: Eiker er et viktig element i dette området og mange store eiker finnes i nærområdet, særlig på Ekeberg kirkegård.

Verdivurdering: Store gamle trær er viktige for mange arter av sopp, moser, lav og insekter. Eiken vurderes å være relativt ung og gis lokalt verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Greiner som dør i kronene eller som faller ned bør ikke fjernes men kan bli kvar i kronene eller liggende på bakken nær trærne.

187, Yxney 5, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av 20-30 eiker og noen linder, bjørker og seljer som står i et søkk på begge sidene av Østerøyveien sør for Helle. Et lite skogholt dominert av eik som ligger rett øst for det store bolighuset ved Helle er også inkludert. Trærne i søkket står på et relativt tynt løsmassedekke mellom to skrinne rygger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik eikeskog, og utgjøres av en smal stripe vegetasjon på begge sidene av veien. Her står 22 eiker mellom 40 og 60 cm i diameter, flere med lungenever og en med kystnever. Langs veien står også noen grove seljer, bjørker og to linder. Eikene i den sørlige delen av stripen har mer mosedekning enn de i nord.

Artsmangfold: Lungenever og kystnever ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: En vei er bygd gjennom hele lokaliteten og skogen derfor en smal todelt stripe, som nesten ligner på en allé.

Fremmede arter: Et plantet bestand edelgran (med hyppig foryngning) finnes rett sør for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Stripen binder sammen eikelokaliteter sør og nord for Helle.

Vegetasjon: Lavurt-eikeskog / Lavurt-eikeskog (Rødlistebetegnelse) (D2a)

Verdivurdering: Lokaliteten er meget smal og er delt i to striper av en vei. Beliggenheten i et søkk gir et relativt stabil fuktig lokalklima som muliggjør forekomster av lungenever og kystnever. Flere av eikene er relativt grove og har døde eller døende greiner. Til tross for påvirkning fra veien vurderes lokaliteten til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ikke fjern døde eller døende greiner fra lokaliteten. Hvis de utgjør fare for publikum bør de legges med på bakken ved siden av veien.

189, Bentsrødkilen, Strandeng og strandsump - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i bukten Bentsrødkilen på Vesterøya i Sandefjord kommune. Den grenser til et jorde og en vei og ligger rett ved siden en epleodling.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng og strandsump og utgjør en meget smal stripe takrørdominert strandsumpvegetasjon i mosaikk med sand- og grusstrand. Strandsumpen ligger i en bukt som deles i to vikar av en liten halvøy med en pir. Strandsumpvegetasjonen danner en smal stripe med små sand-, grus-, eller stenstrender mellom sjøen og et jorde og en veg. Den er takrørdominert men her vokser også strandmelde, gåsemure, strandvortemelk, strandkjempe, strandkryp og strandvindel.

Artsmangfold: Strandtorn (EN) vokser mellom steiene ute på piren.

Bruk, tilstand og påvirkning: Strandsumpen påvirkes av gjødsling og forurensing fra jordet.

Fremmede arter: Gravbergknapp brer ut seg på den lille halvøya midt i bukten. Rynkerose danner et stort bestand (10x10 m) i den vestre delen av den østre viken.

Del av helhetlig landskap: Det er lite upåvirket strandsumpvegetasjon på denne delen av Vesterøya.

Verdivurdering: Lokaliteten har relativt små verdier som naturtype, men har en forekomst av den truede arten strandtorn ute på en stensatt pære. Strandsumpen vurderes som lokalt viktig (C), men forekomsten av strandtorn krever en sterkere sikring.

Skjøtsel og hensyn: Tillse at strandtornplanten ikke fjernes eller påvirkes negativt på vokseplassen sin, for eksempel ved reperasjon eller utbygging av piren.

190, Østre Nes I, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Terje Blindheim sommeren 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en åkerholme ca. 200 meter rett nord for Østre Nes gård.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Meget stor "sparebank" eik med greiner som er opp mot en meter i diameter. Stammen måler ca. 5 meter i omkrets og 5-10 cm dyp sprekkebark. Det er mye dødt greinverk i treets krone og noe har falt ned på bakken. Det er forholdsvis lite lav og moser på treet, men det ble observert svært mye maur. Det er trolig at det finnes hulheter, men slike ble ikke observert.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble funnet på treet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet som ut fra vekstform trolig har vært helt fristilt tidligere er nå helt igjenvokst med til dels høyreist løvskog.

Del av helhetlig landskap: Eika er en viktig brikke i et større nettverk av større eiker i denne delen av Sandefjord.

Verdivurdering: Sjeldent grov eik med svært rikt greinverk og stort potensial for å huske interessante arter. Gjengroing har redusert treets verdi for biologisk mangfold, men dette kan enkelt gjøres noe med. Lokaliteten vurderes derfor som svært viktig (A verdi). Dette er klart en av de største eikene som finnes i kommunen.

Skjøtsel og hensyn: Alle trær under krona + fem meter bør fjernes. Da treet har vært skygget ut over lang tid bør det vurderes om åpningen bør skje ved to uttakt med et par års mellomrom. Det bør i det videre holdes åpent rundt treet.

191, Østre Nes II, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Terje Blindheim sommeren 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Østre Nes og utgjør en enkelt eik som står grunnlendt i liten skrent mellom to jorder.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Eika er forholdsvis grov med en diameter på ca. 110 cm i diameter. Grov greinsetting med nedre greiner som står vannrett ut. Det finnes en del døde greiner i krona og treet har ganske grov sprekkebark som måler 2-4 cm i dybde. Treet har forholdsvis høy mosedekning og noe mindre lav. Det er ikke observert hulheter i treet. Under treet er det trolig grevling eller rev som har forsøkt og lage et slags hi. Vegetasjonen under treet er av lågurttype med arter som storkonvall og ormetelg.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er kartlagt på treet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eika har stått helt åpent tidligere og er nå noe gjengrodd med yngre løvtrær som strekker seg opp i treet greinverk.

Del av helhetlig landskap: Eika er en viktig brikke i et større nettverk av større eiker i denne delen av Sandefjord.

Verdivurdering: Store gamle eiker i kulturlandskapet er viktige for mange arter av sopp, moser, lav og insekter. Treet størrelse og kvaliteter tilsier verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Alle trær under treet's krone + 5 meter bør fjernes og det bør holdes åpent kontinuerlig.

192, Østre Nes III, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Terje Blindheim sommeren 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre som står åpent mellom vei og fulldyrket mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Todelt eik som er sammenvokst de nedre 2 metrene. Basis måler ca. 110x60 cm. Treet har opp til 2 cm dyp sprekkebark og har en brukbar dekning av lav, men lite moser. Det er mye lindelav og en del messinglav og bristlav. Det finnes noen tynne døde greiner i krona. Det ser ikke ut til at treet har fått noen hulheter per 2010.

Artsmangfold: Foruten artene nevnt over ble det registrert 10 apothesier av en liten barklevende ascomycete sopp som er vurdert som sårbar på rødlisten i 2010.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet blir godt skjøttet, men har noe risdannelse.

Del av helhetlig landskap: Eika er en viktig brikke i et større nettverk av større eiker i denne delen av Sandefjord.

Verdivurdering: Middels stor eik, med funn av en sårbar art, men uten hulheter, gir verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Bør skjøttes som i dag. Holde åpent rundt og fjerne ris på nedre deler. Så mye som mulig av døde greiner bør få sitte på og evt. legges under treet om de faller ned eller må skjæres ned.

193, Knattholmen, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Terje Blindheim sommeren 2010 i forbindelse med naturtypekartlegging i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst i Sandefjord kommune, ytterst på øya knattholmen og utgjør en liten dalgang mellom skrinne koller hvor grunnvannsstanden stedvis er forholdsvis høy. Området er tidligere sjøbunn, men står ikke i dag i direkte tilknytning til stranda.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Svartorskogen har stedvis velutviklet sokkeldannelse, men står under vann kun om våren og ved sterk nedbør. Sumpskogen er best utviklet i sør. Nord for denne delen er det større dominans av furu, mens det lengst i nord er en noe svakere utformet svartorstrandskog. Svartortrærne er ikke veldig gamle og måler fra 10-35 cm i diameter. Avhengig av fuktighetsforhold er det innslag av andre treslag som søtkirsebær, hegg, rogn, bjørk, gråor og furu. Kantene av lokaliteten kan trolig karakteriseres som en blanding av gammel furuskog og gammel lauvskog. På de fuktigste partiene er bunn- og feltsjiktet forholdsvis variert vegetasjonsløse partier i området hvor vannet står lenge og ellers sumpvegetasjon med sennegrass, lyssiv og knappsiv, mjødurt, bekeblom, grøftesoleie, hundekvein, bukkeblad, mannasøtgras, fredløs, kattehale, myrhatt, slåttestarr, trollhegg, krossved og mye vivendel spredt rundt i hele lokaliteten. Overgangen mot blåbærmark med maiblom og blåbær og lågurtvegetasjon med fingerstarr, teiebær, slåpetorn og roser. Det finnes noe liggende og stående død ved av svartor, rogn og furu, men skogen er langt fra kontinuitetspreget og har få grove trær.

Artsmangfold: Det er ikke registrert noen rødlistede eller sjeldne arter i området, men på noe sikt kan området bli verdifullt for arter knyttet til gammel kystnær blandingsskog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er tidligere påvirket av hevd gjennom beite, men dette er lenge siden og området fremstår i dag som et sluttet skogbestand uten kulturlandskapsverdier. Området har enkelte mindre stier som brukes mest under høysommeren i forbindelse med leirer på Knattholmen leirsted.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: I henhold til DN håndbok 13 skal alle svartor-strandskoger ha verdi som svært viktig (A verdi). Den registrerte lokaliteten vurderes imidlertid å være liten og mangler en del arter og kvaliteter typisk for de mest verdifulle svartor-strandskogene. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bør overlates til fri utvikling. Eventuelle trær som faller over den største stien som går gjennom biotopen kan gjennomskjæres, men bør ikke fjernes fra lokaliteten.

194, Tassebekk, Ø for Raveien, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Arne Heggland i 2006 i forbindelse med KU for E18. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet informasjonen og lagt inn lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Tassebekk, øst for Raveien.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I området er det kartlagt en rik edellauvskog (lavurt-bøkeskog) i Sandefjord kommunes prelinære naturtypekartlegging. Bestanden er rikt, med innslag av ask og spisslønn i tresjiktet, som er høyrest, og har enkelte litt grove bøk (>40 cm i brysthøydiameter). Nord for bøkeskogen ligger et lite areal med rik sumpskog med svartor, bjørk og gran i tresjiktet og bl.a. myrkløse, firblad, skogburkne, sumpmaure, mjødurt, og villrips i feltsjiktet. Dette arealet er slått sammen med den nærliggende bøkeskogen, og betraktes som ett verdiklassifisert areal.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Lavurt-bøkeskog (D2b)

Verdivurdering: På bakgrunn av rikhet og variasjon vurderes området som regionalt viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

195, Tassebekk, V for Raveien, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Arne Heggland i 2006 i forbindelse med KU for E18. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet informasjonen og lagt inn lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Tassebekk, vest for Raveien.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I området er det kartlagt to bøkeskogsbestand (nabobestand) i Sandefjord kommunes preliminnære naturtypekartlegging. Begge bestandene har ganske homogen bøkeskog av lavurttypen. Ved siden av bøk finnes gran, rogn, bjørk, osp og selje. Feltsjiktet er lite variert. Skogen er plukkhogd jevnlig, og skogen mangler strukturer som er særlig viktig for biologisk mangfold. Lokaliteten utgjør begge tidligere kartlagte bestand.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (D2b)

Verdivurdering: Skogen er plukkhogd jevnlig, og skogen mangler strukturer som er særlig viktig for biologisk mangfold. Lokaliteten (begge bestand) vurderes som lokalt-regionalt viktig, men gis verdi C på grunnlag av mye påvirkning og mangel på viktige strukturer.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

196, Øvre Gokstadvei 21, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble befart av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med naturtypekartlegging i Sandefjord kommune i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet står i en stenmur ved Øvre Gokstadvei 21 i Gokstad i nordøstre delen av Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Linden er kartlagt som store gamle trær med utformingen gammelt tre. Linden er tostammet og stammene måler 70 cm og 60 cm i brysthøyde. Kronen er stor og vital.

Artsmangfold: Ikke undersøkt

Bruk, tilstand og påvirkning: Linden virker vital men rotsystemet kan ha blitt påvirket ved anleggelse av veien.

Del av helhetlig landskap: Området er rikt på store gamle trær, særlig eiker.

Verdivurdering: Linden er vital og har to relativt grove stammer. Store gamle trær er viktige for biologisk mangfold med linden vurderes å ikke være veldig gammel og gis lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Unngå graving i rotsonen og kaping av greiner.

197, Vesleelva, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi B.

Innledning: Veslebekken er avgrenset som en naturtypelokalitet i Sandefjord kommunes preliminnære naturtypekartlegging, og ble stikkprøvebefart i felt i 2006 av Arne Heggland i forbindelse med en KU for ny E18. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet informasjonen og lagt inn lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten strekker seg fra en myr ved Fokserød i Sør, forbi Bjørnummyra, krysser E18 en gand ved Bjørnum og igjen nordvest for Fevang. Bekken renner videre forbi Storenga og Solli og lokaliteten stopper på grensen til Stokke ved Skjelbreidholmen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er ivarettat noe kantsoner i tilknytning til bekken. Bekken framviser en del variasjon med kulper, stryk etc. Bekken er en del av Storeelv-vassdraget, og det vandrer sjørret et stykke opp i bekken. På strekningen over det nederste krysningspunktet ved E18 er det en bekkørrestamme. I følge kilder har bekkens verdi som fiskebekk avtatt gjennom de siste ti-åra, med lavere ørrestamme og større stamme av bl.a. ørekyt (J. Økter, pers. medd). I tørre somre tørker bekken nesten helt ut ned til Stokke grense.

Artsmangfold: Den rødlistede vårfluearten Hagenella clathrata (CR) er påvist i vanningsdammen oppstrøms nederste krysningspunkt E18 (kilde: Rødlistearter i Vestfold fylke, Fylkesmannen i Vestfold 1999)

Bruk, tilstand og påvirkning: Bekken er ikke rettet mye ut, og er derfor ganske intakt. I dag er utgjør "fossen" ved E18-krysningen som ble anlagt et hinder for vandreende fisk. Det er imidlertid usikkert om sjørret har vandret på strekningen over dette i tidligere tider.

Verdivurdering: Lokaliteten har verdi som naturtypelokalitet, som en grønn korridor gjennom jordbrukslandskapet. P.g.a. bekkens variasjon og (stedvis) kantsoner vurderes den som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Bevare og/eller gjenopprette kantsoner.

199, Bjørnerød, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi A.

Innledning: Bjørnerød er avgrenset som en naturtypelokalitet i Sandefjord kommunes preliminnære naturtypekartlegging, og ble befart i felt i 2006 av Arne Heggland i forbindelse med en KU for ny E18. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for E18 i et skogholt, rett nord for Fokserød.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert som rik edelløvskog med utformingen lågurt-bøkeskog. Lokaliteten er avgrenset mot andre skogtyper, bl.a. yngre granskog. Bestanden er rikt og høyreist. Flere trær er ganske grove (brysthøydiameter >50 cm). En del bjørk, gran, svartor og osp finnes også i bestanden, selv om bøk er dominerende. Det er lite død ved i området, som har vært jevnlig plukkhogd, men flere trær har gamle hakkespetthull. Skogdue (rødlistet i 2006) ble observert inne i bestanden, og hekker høyst sannsynlig i et av flere svartspetthull som ble observert. Floraen er nokså urterik, og hele arealet inneholder lavurtbøkeskog.

Artsmangfold: Skogdue ble observert. Stor potensial for markboende sopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området har vært jevnlig plukkhogd.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (D2b)

Verdivurdering: Lokaliteten er en viktig bøkeskog, og er (bortsett fra Fokserød naturreservat) den klart best utformede bøkeskogslokaliteten langs E18-traséen. Området har stort potensial for rødlistede og andre kravfulle arter av markboende sopp. Lokaliteten vurderes som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

200, Natholmen 1, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999). Dammen ble undersøkt 25.04.2010 av BioFokus.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam som ligger vest for leirsted på Natholmen i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig skogstjern, ca. 100 m², 2 meter dypt. Vannfargen er brun.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var rikt, spesielt forekomsten av småsalamander. I tillegg ble øyenstikkeren *Aeshna cyanea* observert. Ved befaring 25.04.2010 ble ingen rødlistede invertebrater funnet. Vegetasjondekket i dammen var beskjedent.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere ble dammen brukt som drikkevannskilde. Dammen er derfor kulturhistorisk meget interessant. Dammen er ca. 150 år gammel. Dammen er ikke truet av forurensning eller andre inngrep. Ellers tørker dammen trolig aldri inn.

Verdivurdering: Dammen har god bestand av liten salamander og det er dokumentert arts mangfold. Den har dårlig utviklet vannvegetasjon. Den vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ingen skjøtsel er nødvendig.

202, Oksåsen Ø, Dam (Gårdsdam) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam som ligger øst for Oksåsen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, ca. 1500 m², dybde 5 meter. Ingen vannutskiftning, vannfargen er grå. Dammen blir brukt som vanningsdam.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var sparsomt, dette skyldes trolig dammens unge alder. Blågrønn øyenstikker (*Aeshna cyanea*) og nålsivaks ble observert i tillegg til vannkalver, ryggsvømmere, buksvømmere, vårfluelarver.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er relativt nyetablert. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen. Dammen tørker trolig aldri inn selv om den blir brukt til vanningsdam. Dette skyldes at dammen er ganske stor.

Verdivurdering: Basert på at dammen var ung ved kartlegging, antas mangfoldet å ha økt slik at dammen nå vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år.

203, Sika, Dam (Gårdsdam) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam som ligger ved Sika i Sandefjord kommune

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig skogstjern. Dagens vannspeil er ca. 200 m², dybden er ca. 40 cm.

Artsmangfold: Storsalamander, småsalamander, spissnutefrosk, hundeigle, (div øyenstikkerlarver, ryggsvømmere, vårfluelarver, vannløper), andemat, skogsivaks, flaskestarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er tidligere brukt som vanningsdam og skøytebane. Dammen er i ferd med å bli restaurert.

Verdivurdering: Ut ifra at tre rødlistede amfibier er påvist, vurderes dammen som svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjøttes samtidig. Dvs at ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

204, Torp flyplass 1, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved Torp flyplass.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig/naturlig skogstjern, ca. 2400 m², dybden er ca. 1,5 meter. Alger i undersøkelsesperioden gjorde vannfargen grønn.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var rikt, småsalamander ble også observert. Bred dunkjevle, lyssiv, kjempepiggnopp, flaskestarr, (vannkalv, vannløper, *Limnephilus* sp., *Cordulia* sp., *Aeshna* sp.) *Erythronema najas*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er tidligere brukt som beredskapsdam. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, men algene som var i dammen kan være uheldig ved en eventuell oppblomstring. Tidligere ble det satt ut ørret der, men det er ikke gjort de senere år. Det kan derfor antas at det ikke er ørret der nå.

Verdivurdering: Fordi småsalamander holder til her og det er noe utviklet vannvegetasjon vurderes dammen til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjøttes samtidig. Dvs ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel. Unngå utsetting av fisk.

205, Bjørnummyra V, Dam - Verdi B.

Innledning: Strengt tatt en del av eldre myrlokalitet Bjørnummyra vest som ikke er tilfredstillende kartlagt. Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet som dam (Bjørnumpytten) i en rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Myrtjern, ca 600 m², med en dybde trolig over 4 meter. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, men den er i ferd med å gro igjen. Derfor er det åpne vannspeilet i dag kun på ca 50 m². Dammen er avgrenset i mosaikk med en intakt lavlandsmyr i innlandet.

Artsmangfold: Insektlivet er rikt, og har stor betydning for vilt og skogsfugl i området. Den sjeldne øyenstikkeren *Aeshna cyanea* lever i nær tilknytning til dammen, larvene vokser opp her. Arter fra slektene *Sympetrum* sp., *Leucorrhinia* sp. og diverse vannløpere ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved dammen er det en bål plass med sitteplasser på stokker. Det virker som at bål plassen blir flittig brukt, slik at dammen har stor betydning for friluftslivet. Myren er ikke feltbefart men ser på flybild ut til å være delvis grøftet.

Verdivurdering: Med vekt på at insektlivet er beskrevet som rikt, men uten at mange arter foreløpig er påvist, vurderes myrtjernet til viktig (B). Verdien er basert på dammens naturverdier, mens myren i seg selv har et lavere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

206, Napperødtjern, Naturlig fisketomme innsjøer og tjern (Små myrtjern og myrpytter) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Naturreservat som ligger øst for E18 mellom rv305 og rv290.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Myrtjern som er fredet etter Naturvernloven som naturreservat. Vannspeilet er stort, ca 20 da. Vannfargen er brun, dybden er uvisst.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er rikt, og det finnes sårbare amfibier der. Bever benytter også dammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen inngrep eller forurensning truer dammens eksistens.

Verdivurdering: Ut ifra den sparsomme beskrivelsen vurderes tjernet til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

207, Holmen, Dam - Verdi A.

Innledning: Mosaikk med myr hvor myrarealet har funksjon for spissnutefrosk, men ikke er kartlagt. Lokalitet "Holmene sør" fra damrapport er inkludert i denne avgrensningen siden den ligger i samme myrområde. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Myr ved sørvestsiden av Goksjø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Myrtjern, ca. 8000 m2, vannfargen er brun. Det er tidligere (1996) observert spissnutet frosk i dammen. Denne er sårbar i nasjonal sammenheng. Øyestikkeren *Aeshna cyanea* ble også funnet i dammen, denne er sjelden.

Holmen sør: To naturlige skogstjern som ligger ved siden av hverandre, med en vannforbindelse. Ca. 700 m2 og 400 m2 størrelse. Dybden i den største dammen er trolig 2-3 meter, i den minste 1 meter. Ingen menneskelige inngrep eller forurensning truer dammene, men de er i ferd med å gro igjen. Spesielt den minste dammen, der er i dag ikke er noe åpent vannspeil.

Artsmangfold: Spissnutet frosk, *Aschna cyanea*, *Sympetrum danae*. Dyrelivet i dammene er rikt, samtidig som de er viktig som vannkilde for viltet i området. Fugl i området ernærer seg av den store insektproduksjonen. Bever benytter dammene til næringsøk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammene har karakter av urørthet. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes ut ifra stor total størrelse, levested for spissnutet frosk, og potensial for artsamangfold, til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing i Holmen sør. Kun deler av dammene bør skjøttes samtidig. Dvs at ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

208, Semsbogen, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som dam og utgjøres av flere naturlige/kunstige skogstjern med lite vannspeil p.g.a. gjengroing. Liten vannutskifting med stagnerende vann. Tidligere var det torvuttak her, og dette har skapt flere mindre dammer. Vegetasjonen rundt dammene utgjøres av sivaks, flasketarr., bred dunkjevle, vassgro og vierkratt.

Artsmangfold: Dyrelivet er rikt, og det ble observert flere ulike amfibier. Småsalamander, padde og frosk holder til i dammene, i tillegg finnes insekter som vannkalver, ryggsvømmere og ulike øyestikkere.

Bruk, tilstand og påvirkning: En hageavfallsfylling fra Runarveien bidrar med næringssalter til dammene, slik at de gror fortere igjen. Dammene trues av gjengroing. Dammene benyttes mye i uteundervisningen ved Haukerød barneskole.

Verdivurdering: Ut ifra at dammen er levested for flere amfibiearter, vurderes den til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen bør skjøttes samtidig. Dvs at ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

209, Bugårdsdammen, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Parkdam ved Bugården i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig parkdam, 125 år gammel. Vannfargen er gul/grønn og grumsete. Vanlig tjønnaks dominerer vannvegetasjonen. Rundt dammen er det vekslende vegetasjon, med parkpreg.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er beskjedent, utenom det rike antallet ender, karper, gjedde, ørret og abbor. Det ble observert en del øyestikkere i dammen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere ble Bugårdsdammen brukt som vannverk, i dag er det friluftslivinteressene som hersker, med andemating, turgåing og jogging. Dammen er noe truet av gjengroing, trolig som en følge av det store antallet ender i dammen som blir matet. Andemating fører til netto tilførsel av næringsstoffer. Vannkvaliteten vil forhåpentligvis bli bedre etter at kloakksaneringsplanen for området er ferdig. Sirkulasjonen i dammen vil da bli større.

Verdivurdering: Dammen vurderes til lokalt viktig (C) ut ifra beskrivelsen fra 1999. Ny undersøkelse av invertebratfaunaen kan muligens påvirke verdivurderingen.

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renses samme år.

210, Virikdammen, Dam - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt den 30.06.2011 av BioFokus ved Arne Laugsand i forbindelse med vurdering av planområde og influensområde for bygging av varmesentral. Området er tidligere kartlagt i forbindelse med undersøkelse av dammer i Sandefjord kommune (Hansen 1999). Ved befaring var vannstand relativt høy med vannspeil i sumpen. Det er allikevel mulig å komme ut til det åpne vannspeilet fra vestsiden med vadestøvler.

Beliggenhet og avgrensning: Virikdammen med omkringliggende skog ligger sør for Sandefjord videregående skole, øst for Krokemoveien og drenerer til Virikbekken i sør.

Naturtype, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mosaikk av naturtyper rundt dammen som nedenfor beskrives hver for seg.

Det midtre området er elvesnelle-sump hvor deler av sumpen er gravd ut og åpnet til dam. I det åpne området dominerer vanlig tjønnaks vannspeilet. I elvesnelle-sumpen finnes slyngsøtvier, bred dunkjelve, fredløs, skogsivaks, flaskestarr, vassgro og sennegrass, men elvesnelle dominerer. Andemat dominerer stedvis selve vannspeilet inne i elvesnellesumpen. I elvesnellesumpen ble det funnet store mengder rumpetroll av frosk og larve av liten salamander (NT). Se for øvrig under arts mangfold for artsliste.

Ved nordenden og som en smal brem på øst- og vestsiden er det relativt ung svartor sumpskog. Området ved nordenden er på omlag 40 x 50 meter. Stort sett trær med brysthøydiameter under 30 cm. Det er relativt god forekomst av klourt her og slakkstarr ble registrert i tillegg til slyngsøtvier, fredløs, skogburkne og mjødukt. For øvrig dominans av elvesnelle. Busksjiktet er åpent med enkelte Salix sp i kant mot åpen elvesnelle-sump. Det er meget lite død ved i form av læger og gadd og heller ikke særlig antydning til sokkeldannelser på svartor.

På østsiden er det mer grunnlendt stigende terreng med blandingsskog opp mot berg i dagen med spor etter forsvars/mølleanlegg. Tresjiktet er en blanding av bjørk, osp, spisslønn, gråor, morell og enkelte eik ved toppen. Gran registrert. Noe død ved, men lite i grovere og mer nedbrutte stadier. Busksjiktet er relativt tett med rogn, hegg, villrips og en god del Berberis sp. En liten plante av barlind (VU) antas å være forvillet fra hage. Feltsjiktet er sparsomt, med hvitveis og skogburkne nærmest dammen.

Ved sørøstre hjørne står det et titalls gamle eiketrær hvorav det største har omkrets på 3 meter. De øvrige har brysthøydiameter fra 0,5 til 1 meter. Trærne står skyggfullt. Ingen synlige hulheter. Noe død ved i trekronen på det største treet. Disse trærne er utvalgt naturtype for eik om de defineres til å stå i gjengrodd kulturlandskap (eik i produktiv skog er ikke utvalgt).

På sørsiden er det en voll med tursti mellom dammen og Virikbekken.

På vestsiden (mot Krokemoveien) er det gråor-heggeskog med stedvis dominans av bjørk og stedvis dominans av svartor. Skogen er ung med stort sett tredimensjoner under 20-30 cm og med lite død ved i grovere og mer nedbrutte stadier. Et par fuktsig/grøfter drenerer til Virikdammen og tresjiktet er delvis brutt i forbindelse med disse. Busksjiktet er i varierende grad åpent, med hegg, gråor og en del berberis. Langs fuktsig vokser en del rødhyll. Hassel ble registrert i nordvest. Feltsjikt med kratthumleblom, hvitveis, gaukesyre, mjødukt og vendelrot.

Arts mangfold: På Artskart er det pr 1.7.2011 registrert 74 fugleobservasjoner fordelt på mange arter. Virikdammen med skog har utvilsomt funksjon for, og mangfold av fugl. Rødlistede arter som er registrert er sanglerke (VU), fiskemåke (NT) og sivhøne (NT). I tillegg ble det i 1969 observert vannrikse (VU), men observasjonen er altså gammel.

Ved befaringen ble det funnet larve av liten salamander (NT) i dammen. Det er stor produksjon av frosk i sumpen. Stor salamander kan ikke utelukkes å holde til i dammen. Sju arter av vannkalver ble registrert; Hydaticus seminiger, Agabus biguttatus, Hyphydrus ovatus, Ilybius ater, I. fenestratus, I. fuliginosus og Hydroporus palustris. To vanlige arter av vannkjær Hydrobius fuscipes og Anacaena lutescens ble funnet. Kortvingen Stenus bifoveolatus og sivbukken Donacia vulgaris ble også funnet. Det er meget stor produksjon av isopoden gråsugge i Virikdammen. Det ble gjort usikker observasjon av fiskevak i dammen. Flere arter av snegl ble registrert (ikke artsbestemt), blant annet ertemuslinger Picidium sp.. Andematdammott er vanlig her. Notonecta sp. og Gerris sp. ble registrert. Av øyenstikkere ble det funnet Aeshna juncea (juv.), Coenagrion hastulatum og Lestes sponsa. Aeshna cyanea er tidligere registrert ved dammen (Hansen 1999). Den korte undersøkelsen indikerer altså betydelig potensial for arts mangfold innen insekter. Artsrike grupper som fluer (diptera) og edderkopper ble ikke inventert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er planer om etablering av varmesentral rett nord for avgrensningen. Det går grusede turstier rundt dammen. Skogen rundt dammen er stedvis sterkt hogstpåvirket med lite død ved. Deler av vannspeilet er åpnet for en tid tilbake. Tidligere har det vært mølle og sag ved dammen og fram til andre verdenskrig ble det drevet isskjæring.

Fremmede arter: Høstberberis (usikkert artsbestemt) og platanlønn finnes i området.

Verdivurdering: Lokaliteten har variasjon og overganger mellom naturtyper og vegetasjonstyper. Svartor sumpskog er truet vegetasjonstype. Skogen er riktignok relativt ung og hogstpåvirket, men gråor-heggeskog og svartor-sumpskog kan relativt raskt produsere mye død ved (restaureringspotensial). Området har dokumentert mangfold av fugl og funksjon som hekkeområde og som næringssøkområde med stor biologisk produksjon. Det er dokumentert arts mangfold innen ulike grupper, blant annet av insekter, amfibier og snegler. Med vekt på at lokaliteten er stor variert og helhetlig, og at det er dokumentert betydelig diversitet i arts mangfold, vurderes lokaliteten til svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Deler av vannspeilet bør åpnes ved jevne mellomrom. Unngå hogst og fjerning av død ved i skogen rundt.

211, Nordby gåsedam, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam nord for tunet på Nordby i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturlig gårdsdam, ca. 2400 m², dybde 1,5 meter. Et oppkomme sørger for vannutskiftning. Dammen er mer enn 100 år gammel. Ingen forurensning eller andre inngrep truer dammen. Dammen tørker aldri helt inn, men vannstanden kan reduseres ved sterk tørke.

Arts mangfold: Dyrelivet i dammen var rikt, men utsetting av Karuss for en del år siden har ført til at arts mangfoldet har avtatt. Tidligere var det både stor og liten salamander i Gåsedammen på Nordby. I de senere år er det kun observert få eksemplarer av liten salamander (Jens Brønnum pers. med.).

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er ikke gjerdet inn. Dammen er tidligere blitt brukt som vanningsdam og andedam. I dag brukes den ikke til noe.

Verdivurdering: Ut ifra at det er satt ut fisk som ser ut til å ha utryddet stor salamander, og det ikke er dokumentert stort arts mangfold for øvrig vurderes dammen til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år. Ettersom dammen tidligere ble benyttet av storsalamander bør karussen om mulig fjernes.

212, Marumbekken 1, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam som ligger vest for Søndre Marum i Sandefjord kommune

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogstjern på ca. 600 m², dybde trolig rundt 2 meter. Dammen tørker trolig inn noen ganger ved ekstrem tørke. Vegetasjon: Elvesnelle, flaskestarr, nøkkerose, sivaks.

Arts mangfold: Dyrelivet i dammen er beskjedent.

Bruk, tilstand og påvirkning: Vannfargen er lys gul. Dammen trues av gjengroing, og en haug med gras like i nærheten vil skynde på denne prosessen p.g.a. næringssaltavrenning.

Verdivurdering: Ut ifra beskrivelsen som ikke indikerer stort potensial for biologisk mangfold vurderes dammen nå til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

213, Teksleåsen 1, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam som ligger mellom Teksleåsen og Hystadveien i et skogholt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturlig skogstjern, ca. 100 m² vannspeil. Dybde 1 meter, farge lys gul. Dammen tørker trolig aldri inn. Av vegetasjon i vannforekomsten dominerer sverdlilje. Flaskestarr og ulike vierarter var også tilstede. Rundt vannet var det skog av ymse slag.

Artsmangfold: Det ble ikke funnet noe dyreliv i selve dammen. Dette kan indikere at det forekommer forurensning med kjemikalier e.l.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er noe gjenfylt med stein og jord og søppel fra tiliggende boliger. Andre trusler mot dammen er gjengroing og gjenfylling med løv og kvist.

Verdivurdering: Ut ifra beskrivelsen som indikerer begrenset arts mangfold og potensial, vurderes dammen til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling. Det kan vurderes om dammen skal restaureres med åpning av tresjikt rundt, hvis ikke dette går på bekostning av andre verdier.

214, Svarttjern, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Skogsdam i Hjertnesskogen, nær Leikvollgata, i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig skogstjern, som nylig er restaurert. Ca. 200 kvadratmeter vannspeil, vannfargen er lys gul. Dybden er ca. 40 cm. Vegetasjon: Skogsivaks, div. starr-arter, sivaks.

Artsmangfold: Dyre- og plantelivet i dammen er sparsomt, dette skyldes at dammen er ung, og nylig restaurert. Dammen har et godt potensiale for et rikt dyre- og planteliv, og har stor betydning som et naturelement i Hjertnesskogen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er tidligere brukt til issskjæring. Ingen forurensning eller andre inngrep truer dammen, men det er mulig at den vil tørke inn noen ganger ved ekstrem tørke.

Verdivurdering: Ut ifra at dammen var nylig restaurert ved befaring, kan arts mangfoldet ha økt senere og dammen settes foreløpig til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ny registrering av arts mangfold.

215, Hauanveien 27, Dam (Gårdsdam) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam i privat hage ved Hauanveien 27 i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, ca. 1300 m², men det åpne vannspeilet er i dag på kun 400 m². Dette skyldes en voldsom produksjon av nøkkeroser. Dybden er ca. 1,5 meter og vannfargen er brun.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er meget rikt, og flere truede arter er tilstede i dammen. Dette gjelder bl.a. storsalamander og småsalamander. Det er også frosk i dammen, men det er usikkert hvilken art det er. Det ble også observert rød nøkkerose i dammen. Dette er en sjelden form i Norge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den er tidligere brukt som vanningsdam, i dag svømmer noen ender rundt der. Dammen er mer enn 100 år gammel, og ingen inngrep eller forurensning truer dammen. Dammen er allikevel i ferd med å gro igjen med nøkkeroser.

Verdivurdering: Forekomst av både stor- og småsalamander gjør at dammen vurderes til svært viktig (A). Disse artene indikerer også potensial for rik vannlevende insektfauna.

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen bør skjøttes samtidig. Dvs att ikke hele vannspeilet bør åpnes ved skjøtsel.

216, Mokollveien 20, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Mokollveien 20 i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Tre kunstig anlagte dammer i forbindelse med hageanlegget på stedet. Dammene ligger i forskjellig høyde, men en bekk og en vannpumpe sørger for forbindelse og vanngjennomstrømming. Den største dammen er ca. 300 m² stor, de to minste henholdsvis 50 og 12 m². Dammene er ca. 40 år gamle. Vegetasjon: sverdlilje, vassgro, klovasshår, nålsivaks, skogsivaks og bred dunkjeve.

Artsmangfold: Dyrelivet var beskjedent, men den sjeldne småsalamanderen ble funnet i de to minste dammene. Det er flere grunner til det beskjedne dyrelivet som ble funnet i dammen. Det er liten strandsone, med bratt fjell ned i vannmassene. Det kan gi et lavere mangfold av dyr. Slamsugingen har nok trolig også bidratt til det lave arts mangfoldet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den minste dammen er truet av gjengroing, mens de to andre er ryddet og slamsuget.

Del av helhetlig landskap: Det er også en dam ved Mokollveien 12.

Verdivurdering: Med vekt på at liten salamander er funnet her vurderes dammen til viktig (B). Slamsuging teller negativt og bør iallefall ikke utføres på en hel dam, men det er mulig bunnfauna er reetablert nå etter noen år.

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjøttes samtidig. Dvs ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

217, Mokollveien 12, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved Mokollveien 12 i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, 800 m². Dybden er 8 meter, fargen på vannet er lys gul. Vegetasjon: nøkkerose, div starr-arter, sivvegetasjon, bukkeblad og sverdlilje.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er rikt, og øyenstikkerarter, h.h.v. Aeshna cyanea og Sympetrum vulgatum ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, men demningen trenger vedlikehold. Dammen har tidligere vært drikkevannskilde til bebyggelsen i Nedre Åsenvei, og til krepseoppdrett og som fiskedam. Dammen tørker aldri inn.

Del av helhetlig landskap: Det er også en dam i Mokollveien 20.

Verdivurdering: Enkelte arter er dokumentert. Vegetasjonen ser ut til å være godt utviklet noe som gir økt potensial for arts mangfold og dammen vurderes derfor til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år. Unngå utsetting av fisk.

218, Midtåsveien 2A, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved Midtåsveien 2A.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig parkdam, ca. 300 m². Dammen er ca. 1 meter dyp og vannfargen er brun. Dammen tørker trolig aldri inn. Vegetasjon: Nøkkerose, sverdlilje, klovasshår, vasspest og vassgro.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var delvis rikt, småsalamander ble funnet. Karpefisker ble også observert. Dette kan være uheldig for amfibiebestanden.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er ikke forurenset, men trues av gjenfylling av løv og kvist, samt gjengroing.

Verdivurdering: Lokalitet for liten salamander og potensial for vannlevende insekter og andre invertebrater gjør at dammen vurderes til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år.

219, Nedre Åsenvei 2B, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. (Dam ikke synlig på ortofoto pr 2011.) Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam i Nedre Åsenveien 2 B i Sandefjord kommune

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig parkdam, ca. 500 m², men vannspeilet er i dag kun 50 m², på grunn av sterk vekst av vannvegetasjon. Dammen er ca. 1 meter dyp, vannfargen er lys gul. Dammen har ikke noe vanntilsigs, slik at det er mulig at den tørker inn noen ganger. Vegetasjon: Andemat, sverdlilje og skogsivaks.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var sparsomt, men småsalamanderen ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen har tidligere vært brukt som fiskedam. Dammen er 60 år gammel. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, men den er i ferd med å gro igjen. Grunneier driver noe opprensning, men ikke nok til å hindre gjengroing.

Verdivurdering: Ut ifra at dammen er lokalitet for småsalamander, som også indikerer potensial for mangfold av blandt annet insekter, vurderes dammen til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjottes samtidig. Dvs at ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel. Unngå utsetting av fisk.

220, Sverstad gård, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved tunet på Sverstad gård.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturlig gårdsdam, ca 200 m². Dybden er ca. 1 meter, fargen på vannet er lys gul. Diverse siv-vegetasjon.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var noe beskjedent, men amfibien småsalamander, samt øyenstikkeren Aeshna cyanea ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen har ikke noe naturlig vannsig og fylles derfor opp med springvann. Dammen ble brukt som andedam tidligere. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, og den tørker trolig aldri inn.

Verdivurdering: Fordi dammen er lokalitet for småsalamander og dette også indikerer et vist potensial for annen vannlevende fauna, vurderes dammen til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år.

221, Brydedammen, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne og på befarings av BioFokus i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gammel isdam som ligger på Preståsen i Sandefjord sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig skogstjern, ca. 7,1 da. Dammen har liten vannutskiftning, og fargen er gul/grønn. Rundt dammen fantes en del forskjellige vierarter, samt eik, furu og bjørk. Det er generelt lite vannkantvegetasjon rundt dammen men noe lyssiv, mannosøtgras, slåttestarr og trådsiv ble observert.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var nærmest fraværende, men småsalamander ble observert. Den store mengden fugl og karuss kan imidlertid være en negativ faktor på bestanden av amfibier.

Bruk, tilstand og påvirkning: I dag er det ender og måker som regjerer dammen. Dammen er noe gjenfylt med trær og stokker, og en del søppel skjemmer dammen. Det store antallet fugler som benytter dammen fører til stor organisk belastning p.g.a. mating, som igjen gir dårlig vannkvalitet. Det finnes også karuss i dammen, og denne er kjent for å rote opp i sedimentene, for derved å gi dårlig vannkvalitet med dårlig sikt.

Verdivurdering: Selv om dammen er lokalitet for liten salamander, vurderes den ut ifra tilstandsbeskrivelsen til å være lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Vurder restaureringstiltak som kan øke potensialet for biologisk mangfold, noe som også vil bedre landskapsbilde/friluftslivs-kvaliteter.

224, Langeby 2, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved Langeby i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, ca. 200m². En mindre bekk renner gjennom dammen, slik at vannutskiftningen er sikret. Dybden er ca. 1 meter, fargen på vannet er grønn.

Artsmangfold: Dyrelivet var noe beskjedent, det skyldes trolig at dammen er av ung alder. Øyestikkeren *Aeshna cyanea* ble allikevel observert. Forøvrig karpe og trepigget stingsild.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er yngre enn 5 år, og benyttes i dag som fiskedam og andedam. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, og den tørker trolig aldri inn.

Verdivurdering: Begrenset potensial for annen fauna siden dette er ande- og fiskedam. Vurderes derfor til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved opprensning og åpning av vannspeil, skal ikke hele dammen renskes samme år.

225, Stiger N, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dammer nord på Stiger i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Et naturlig skogstjern som tørker inn om sommeren, og må derfor muligens kalles et fuktig område. Den andre dammen er delvis kunstig, fordi den ble noe utgravd i sin tid for å benyttes til klesvaskdam. Her er det noe vann, men også denne tørker trolig inn om sommeren. Dammene er h.h.v. 150 m² og 100 m² store.

Artsmangfold: I den største dammen som var mest utsatt for inntørking, var det ikke noe akvatisk dyreliv, i den minste var dyrelivet beskjedent. (Øyestikker, vannløper, buksvømmer, øyestikkerlarve)

Bruk, tilstand og påvirkning: Begge dammene er truet av gjengroing og gjenfylling med trær og stokker.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes ut ifra beskrivelse og begrenset artsregistrering til lokalt viktig (C). En del insektarter og invertebrater lever imidlertid i temporære dammer.

Skjøtsel og hensyn: Vurder om restaurering og evt skjøtsel er hensiktsmessig i den lille dammen.

226, Stiger, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tjern som ligger ved søndre Stiger i Sandefjord kommune

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturlig skogstjern, ca. 75 m². Dammen er ca. 0,5 meter dyp, og vannutskiftning forekommer.

Artsmangfold: Dyrelivet som ble observert var beskjedent. Dette skyldes delvis mangel på egnet prøvetakingsutstyr. Vannløper ble observert. Av vegetasjon var det moser i vannet, og ulike treslag rundt som selje, svartor, ask og bjørk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er trolig blitt brukt som vanningsdam tidligere. Dammen er noe truet av gjenfylling av løv og kvist, og noen blikkplater forsøpler området. Dammen kan også muligens tørke inn ved ekstremt lite nedbør.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes foreløpig til lokalt viktig (C), men bør undersøkes med vannhåv.

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kunner, øyer av dammen skjottes samtidig. Dvs at ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

227, Eian, Dam (Gårdsdam) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gårdsdam ved Eian gård i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, ca. 450 m², dybde 4 meter. Vannfargen er lys gul, og det er god vannutskiftning.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er noe spesielt med mange vårfluearter. Dette skyldes den store vannutskiftningen som gir god vannkvalitet. *Limnephilus* spp., vanlig frosk, vannkalv, klovasshår.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen brukes som vanningsdam og er ca. 35 år gammel. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, og den tørker aldri inn.

Verdivurdering: Flere arter av vårfluer påvist indikerer potensial for mangfold av insekter og andre invertebrater. Dammen vurderes derfor til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjottes samtidig. Dvs ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

228, Virikbekken 1, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Naturlig kroksjø ved Virikbekken som er dannet av bekkens tidligere meandering.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Nå er kroksjøen helt avsnørt fra bekken. Den er ca. 250 m² stor, dybde 0,5 meter. Vegetasjon: Andemat og takrør.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var noe beskjedent (amfibier, usikkert hva, og igler).

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er i ferd med å gro igjen, og en del kvist og trestammer har fylt igjen deler av dammen. Dammen tørker trolig inn noen ganger.

Verdivurdering: Amfibielokalitet, men usikkert hvilke(n) art(er). Noe potensial for insektfauna antas å være tilstede selv om dyrelivet er beskrevet som beskjedent og dammen vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjøttes samtidig. Dvs ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

229, Runar 1, Dam - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam for snøproduksjon ved Runar i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig anlagt dam, for snøproduksjon om vinteren. Ca. 1000 m², dybde 4 meter. Rundt vannet vokser det noe skogsivaks og brei dunkjevle.

Artsmangfold: Dyrelivet var beskjedent i dammen. Dette skyldes at dammen er meget ung, og har liten variasjon i bunnssubstratet. Ryggsvømmer ble observert, sammen med fjærmygglarver.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er gjerdet inn, vannfargen er grå. Dammen er yngre enn 5 år, og ingen inngrep eller forurensning truer dammen. Tapping av vann om vinteren kan allikevel være uheldig for dyrelivet i dammen.

Verdivurdering: Det biologiske mangfoldet kan ha økt etter registrering, men bruken med nedtapping om vinteren antas å påvirke faunaen negativt slik at dammen vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Dam skjøttes antagelig iforbindelse med bruk.

230, Rovebekken 1, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne. Arne Laugsand ved BioFokus har lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avsnørt kroksjø i Rovebekken i Sandefjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Opprinnelig naturlig kroksjø som er dannet av bekkens tidligere meandering. Den er trolig noe mer utgravd, og kantene er forsterket. Ca. 1000 m², og 2 meter dyp. Vegetasjon: sverdlilje, kjempepiggeknopp, andemat, svartor og diverse vier-arter.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen var noe beskjedent, men øyestikkeren Aeshna cyanea ble observert. (Kulemusling, ryggsvømmer, buksvømmer, vårfleuelarve)

Bruk, tilstand og påvirkning: Kroksjøen er ikke gjerdet inn, og har ikke noen særlig vannutskiftning. En del søppel i en gammel fylling truer dammen noe, og er uansett uheldig estetisk sett. Slike fyllinger er også ulovlig i følge forurensningsloven. Kroksjøen tørker trolig aldri inn. Den er naturhistorisk interessant, da den viser hvordan bekken har meandret tidligere.

Verdivurdering: Dyrelivet i dammen er beskrevet som noe beskjedent og kroksjøen vurderes til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fjerning av søppel og fyllinger. Overvåk mot gjengroing. Kun deler av dammen skjøttes samtidig. Dvs ikke hele vannspeilet åpnes ved skjøtsel.

245, Tassebekk 2, Annen viktig forekomst - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og siste gang besøkt av Arne Heggland i 2006 i forbindelse med konsekvensutredning av E18-Gulli-Langåker. Arne Laugsand ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Arealet består av en gammel torvmyr med flere vannhull i forsenkningene der det har vært tatt ut torv. Verdien for biologisk mangfold er ikke klarlagt. Lokaliteten har elementer av lavlandsmyr og dammer, men klassifiseres riktigst under "andre viktige forekomster".

Artsmangfold: Lokaliteten vurderes som et særegent område med potensial for sjeldne arter, bl.a. av insekter og amfibier.

Verdivurdering: Verdien for biologisk mangfold er ikke kartlagt, men det antas å være potensial og foreløpig settes verdien til lokalt viktig (C)

Skjøtsel og hensyn: Kartlegging av fauna med vannhåv og insekthåv er ønskelig.

246, Bjørnummyra øst, Intakt lavlandsmyr i innlandet - Verdi A.

Innledning: Det er tidligere registrert tre viktige naturobjekter i området (selve myra, en dam NV på myra og leveområde for liten salamander sør på myra; kilder Sandefjord kommune (2001) og naturbasen (på nett), men verdiene i området synes å være knyttet til hele arealet og områdene er derfor behandlet som ett areal i denne sammenheng. Lokaliteten ble oppsøkt i felt av Arne Heggland i 2006. Arne Laugsand ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bjørnummyra ligger vest for E18 ved Fevang i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bjørnummyra er en intakt lavlandsmyr. Den østlige delen av myra er dels skogvokst og betydelig påvirket av grøfthing, mens den vestlige delen inneholder et ganske stort åpent areal. Myrvegetasjonen er gjennomgående fattig, med torvull, bukkeblad, klokkelilyng, molte, røsslyng, blokekbær, myrhatt, melkerot, bekkeblom, krypvier etc. I kanter mot åpent vann og grøfter finnes noe mer næringskrevende vegetasjon. Takrør og bred dunkjevle finnes noen steder på myra. I kantene mot fastmark finnes en del fattig sumpskog, mens skogen rundt vesentlig er blåbærskog med gran.

Artsmangfold: Småsalamander. Potensial for insektfauna.

Bruk, tilstand og påvirkning: Østre del grøftet.

Verdivurdering: Området er levested for småsalamander, og representerer en, for kommunen, stor åpen og intakt myr. Lokaliteten vurderes derfor som en naturtypelokalitet av høyeste verdiklasse (A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

247, Hotvedt v/skytebane, Dam - Verdi B.

Innledning: Registrert 20.05 og 02.06.2009 av Arne Heggland i forbindelse med veiprosjekt rv 305. Arne Laugsand ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam med gjennomløpende bekk. Dammen er trolig anlagt som fordrøyningsbasseng da strekningen nedstrøms er lukket. Dammen ligger lysåpent til, med åpen kulturmark på sør- og vestsiden, og et lite skogbryn på vest- og nordsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mye vegetasjon i dammen, bl.a. bredt dunkjægle, bekkeblom, lyssiv, vassgro, flotgras og nøkkeroser (ubestemte). På kanten av dammen er det en del ugrasvegetasjon med vanlige arter av åkerugras. Dette er en stabil dam med godt utviklet vannvegetasjon og gode forhold til småsalamander og annen ferskvannsfauna.

Artsmangfold: Småsalamander (rødlistet som nær truet, NT) ble registrert (1 hunn fanget med stangsil 02.06.2009). Rumpetroll av vanlig frosk ble registrert. Insektafaunaen virker ganske godt etablert, med godt innslag av flere vanlige grupper av invertebrater i vann (vannkalver, rygg/buksvømmer, vannløpere, ferskvannsmuslinger, libeller, vannnymfer, fjærmygg).

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen er grunn, og fylles trolig ganske raskt igjen av partikler som ledes inn med bekken (sterk blakking 20.05.09 etter regnvær).

Verdivurdering: Selv om kun ett individ av småsalamander ble fanget inn, er potensialet for en god populasjon av arten i dammen godt. Dammen har en viktig funksjon i landskapet, og vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing og gjenslamming. Ved skjøtsel åpnes vannspeilet kun på deler av dammen slik at ikke all flora og fauna renskes ut av dammen.

248, Hotvedt, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten er registrert og beskrevet av Ole Jacob Hansen i rapport i 1999, og er senest vurdert av Arne Heggland i forbindelse med konsekvensutredning av rv305. Beksrivelsen er basert på disse beskrivelsene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dammen utgjør en avsnørt del av Hotvedtbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturlig/kunstig skogstjern, ca. 400 m2 vannspeil. Dammen er en oppdemming av Hotvedtbekken, som renner gjennom dammen og sikrer vanntilsig. Dybden er ca. 1 meter, vannfargen er brun. Dammen blir brukt som vanningsdam. Dammen er noe gjenfylt med trær og stokker.

Artsmangfold: Småsalamander. Vegetasjon og nærhet til bekk gir økt potensial for invertebratfauna.

Bruk, tilstand og påvirkning: (Hansen 1999): Ved utløpet av dammen er det en demning av jord. Demningen har bristet, og dette truer dammens eksistens. Som en følge av dette er vannspeilet meget lavt i dag

(Heggland 2009): Hotvedtdammen ligger nær utbyggingsområdet for utvidelsen av E18 fra 2 til 4 felt (parsellen Gulli-Langåker). I miljøoppfølgingsprogram for prosjektet (Statens vegvesen 2007) står det følgende "For å sikre Hotvedtdammen mot uønsket forurensning kan det være aktuelt å bygge en fangdam permanent, som skal hindre nedslamming av Hotvedtbekken i anleggsperioden. Hotvedtbekken drenerer til Goksjø. Fangdammene er ikke tatt inn i reguleringsplanen, men må reguleres før de kan bygges."

Verdivurdering: Yngledam for småsalamander. Vegetasjon og kobling til bekk gir betydelig potensial for vannlevende fauna av insekter og andre invertebrater. Dammen vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing og gjenslamming. Vurder om vannspeil bør heves ved å tette demning. Ved skjøtsel åpnes vannspeilet kun på deler av dammen slik at ikke all flora og fauna renskes ut.

249, Napperød, Dam - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999). Dammen ble kartlagt av Arne Heggland 20.05.2009 i forbindelse med planlegging av rv. 305 og beskrivelsen er basert på dette. Arne Laugsand ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en liten vanningsdam. På kantene rundt dammen står det temmelig tett treformet vegetasjon (svartor, bjørk, rogn, selje). Dammen er temmelig gjenvokst i kantene. I vannkantene vokser bl.a. skogburkne, skogsnelle, lyssiv, vendelrot og sumpmaure.

Artsmangfold: Dammen er levested for småsalamander (hann og hunn observert). Småsalamander er rødlistet som "nær truet" (NT). Dammen ble ikke undersøkt v.h.a. stangsil eller hov. Dammen er godt egnet for arten, og kan forventes å inneholde en god bestand. I tillegg ble egg av vanlig frosk observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: En tilsynelatende intakt kum ligger ute i dammen, men det er uvisst om den er i bruk.

Verdivurdering: P.g.a. dammens status som levested for småsalamander oppjusteres verdien til "viktig" (B).

Skjøtsel og hensyn: Dammen vil fungere godt som levested for salamander ennå i mange år, men kan med fordel renskes opp på sikt. Dette må gjøres på en tid av året hvor salamanderene ikke befinner seg i dammen, fortrinnsvis siste del av høsten.

250, Strand, Dam (Gårdsdam) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt og beskrevet i rapport i 1999 (Hansen 1999) og følgende beskrivelse er basert på denne.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dam ved Strand gartneri i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kunstig gårdsdam, ca. 1000 m2, dybde 2 meter. Vannfargen er lys gul. Dammen tørker aldri inn, p.g.a. jevnt vanntilsig fra grunnvann. Rundt dammen står noe svartor og bjørketrær og dammen ligger derfor beskyttet. I vegetasjonen rundt dammen ble både klourt og slyngsøtvier observert.

Artsmangfold: Dyrelivet i dammen er noe beskjedent, men småsalamander og øyestikkeren Aeshna cyanea ble observert.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen blir i dag benyttet som vanningsdam og drikkevann for sau. Dammen er mellom 25 og 100 år gammel. Ingen inngrep eller forurensning truer dammen, men det er noe forsøpling som burde fjernes.

Verdivurdering: Ut ifra at dammen er lokalitet for småsalamander og det er potensial for vannlevende insektfauna og andre invertebrater, vurderes dammen til viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Overvåk mot gjengroing. Ved skjøtsel åpnes vannspeilet kun på deler av dammen slik at ikke all flora og fauna renskes ut av dammen.

251, Flåtten V, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 23.10.2008 og 12.10.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av 5 gamle eiker i en hage som ligger på en forhøyning rett øst for rv. 305, ved Flåtten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen kan klassifiseres som store gamle trær (5 stk) eller parklandskap, og vi har valgt det første alternativet. Eikene står spredt og åpent og trærne er vidkronete. Et par av eikene er meget grove, med diameter større enn 100 cm. Det sørligste ("nederste") treet er spesielt grovt. Dette treet har stabil, grov, oppsprekt bark. Ingen av trærne har synlige stammehulrom av noen betydning. På stammen av det ene treet ble svovelkjuke funnet. Dette er en vanlig hulråtesopp på eik. Før øvrig er det ganske stor dekning av vanlige lavarter på eikestammene. Grove, gamle eiker er svært viktige elementer for biologisk mangfold.

Artsmangfold: Den noe mer kravfulle arten stor lindelav er vanlig på flere av trærne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trærne er beskåret, og tilsynelatende i relativt god forfatning

Verdivurdering: Det kan være viktige forekomster av kravfulle insekter og/eller vedboende sopp knyttet til eikene på lokaliteten, selv om mangelen på stammehulrom og generelt "god tilstand" tilsier begrenset potensial for særlig sjeldne arter. På grunnlag av størrelse av den største eiken og potensial for kravfulle arter vurderes verdien som svært viktig (A).

252, Fokserød Ø, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C.

Innledning: Skogbestandet er registrert i forbindelse med "miljøregistrering i skog" (MIS-kartlegging), registreringsår 2008. Bestandet ble oppsøkt 02.06.2009 av Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bestandet ligger rett nord for leirduebanen på Fokserød på vestsiden av rv 305. Det grenser i nord til en rik edelløvsog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er et høyreist, grandominert bestand. Vegetasjonstype er blåbærskog (A4) og småbregneskog (A5). I rikere partier inngår lavurtskog (B1) (tørre partier) og storbregneskog (C1a) (fuktige partier). Tresjiktet er kraftig dominert av gran. Svartor forekommer, i tillegg til spredte eksemplarer av bl.a. hassel og bøk. I feltsjiktet er sau/geittelg, hengeving, maiblom og hvitveis blant de dominerende artene. I tillegg ble skogsalat (lavurt), mjødurt og firblad observert. Granskogen er temmelig ensjiktet og grovvokst, med trær med dimensjoner opp til ca 50 cm i brysthøydiameter. Bestandet er over hogstmodenhet, og har gått i oppløsningsfase. Det er m.a.o. i ferd med å "bryte sammen". I alt er det trolig i størrelsesorden 100 stående (gadd) og liggende (læger) døde granstammer. Det er stedvis mest gadd, andre steder er frekvensen av læger høyere. Død ved produksjonen har tydeligvis foregått noen år, da flere av basisene på grove granlæger har råte som når inn i kjernen av stokken.

Artsmangfold: Ingen kravfulle arter knyttet til granskog med mye død ved ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bestandet som har brutt sammen har vært et "ordinært" produksjonsbestand, og bestandet har følgelig ingen kontinuitet i viktige strukturer.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4)

Småbregneskog (A5)

Lavurtskog (B1)

Storbregne-gran-utf (C1a)

Verdivurdering: Store konsentrasjoner av dødt trevirke er viktige for bevaring av biologisk mangfold. Naturverdien vil øke dersom bestandet får utvikle seg fritt og utvikler et flersjiktet naturskogspreg. Området vurderes foreløpig som en naturtypelokalitet av laveste verdiklasse (lokal verdi, C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

253, Fokserød Ø2, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, dato 02.06.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Fokserød på vestsiden av rv 305. Terrenget heller mot nord, med økende påvirkning fra fuktighet i grunnen etterhvert som terrenget faller.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonstype er or-askeskog (D6), med overgang til rik lågurtskog (B1) på tørrere partier. Svartor og ask er viktige treslag i de fuktige delene. For øvrig forekommer gran, hegg, hassel, bøk, osp og gråor. Treslagssammensetningen varierer innenfor området, med suksesjon av gråor og osp som dominerende i deler av bestandet. Feltsjiktet er rikt, bl.a. med strutseving, mjødurt, vendelrot, mysegras, firblad, bekkeblom, sløke, gulldusk og hvitveis. Tresjiktet er høyvokst. Flere ask, svartor og gran er grovvokste, med brysthøydiameter over 50 cm. Det finnes en god del dødt trevirke i område, både stående og liggende.

Vegetasjon: Or-askeskog (D6)

Lavurtskogvegetasjon (B)

Verdivurdering: Området er dominert av en frisk og rik skogtype, en type det er lite av i regionen. Or-askeskog er en klassifisert som en truet vegetasjonstype (VU) og det er svært få arealer med velutviklet or-askeskog igjen i regionen (og landet for øvrig). Til tross for lite areal vurderes lokaliteten som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

254, Goksjø, Rik kulturlandskapssjø - Verdi B.

Innledning: Arne Heggland har feltbefart deler av lokaliteten i 2009 og hele Goksjø er registrert i Sandefjord kommunes tidlige kartegging av naturtyper. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen. Delar av sjøen er tidligere registrert som naturtype også i Larvik kommune og Andebu kommune. Informasjonen nedenfor gjelder hele innsjøen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Goksjø er Vestfolds tredje største innsjø og ligger i den nordøstre delen av Sandefjord kommune og delvis i Larvik kommune og Andebu kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hele Goksjø er registrert i kommunens naturtypekartlegging som en naturtypelokalitet av typen "rike kulturlandskapssjøer". Selv om neppe hele innsjøen strengt tatt har egenskaper som hører naturlig inn under "rike kulturlandskapssjøer", virker det hensiktsmessig å beholde denne klassifikasjonen og avgrensningen. I kartleggingsammenheng er det et alternativ å skille ut de viktigste og mest verdifulle buktene som lokaliteter av typen "bukter, evjer og viker". Lokaliteten omfatter et smalt belte med kantsoner, likeså verdifull løvskogsvegetasjon tett på vannkanten. Goksjø er en av de største og mest typiske eksemplene på en rik lavlandssjø i Sandefjordsdistriktet. Området har store viltverdier, og inneholder mange små og store vegetasjonsrike bukter. Her er det botaniske verdier primært knyttet til vann-, vannkant- og undervannsvegetasjon, men også små områder med mudderflater. Interessante våtmarksområder er bl.a. knyttet til "Bøbukta" i sørvest, til Oksverpet og til Klavenessbukta og Lastelandet i øst. Goksjø kan under tvil klassifiseres som en viktig ferskvannsförekomst i hht DNs metode for kartlegging av ferskvannslokaliteter (anadrom laksefisk går gjennom vassdraget til gyteplasser i sideelver/bekker). Strandsonen rundt Goksjø er vesentlig dominert av takrør, sjøsivaks og elvesnelle. Utbredelsen av strandsonevegetasjonen er relativt ensartet med nesten sammenhengende belter av de nevnte artene rundt hele Goksjø. Flytebladsvegetasjon er rotfesta planter med flyteblad. I Goksjø dominerer vanlig tjønnaks og hvit og gul nøkkerose. Flytebladsvegetasjon er knyttet til grunne områder med mindre vind- / bølge- / iserosjon og egnede substratforhold.

Artsmangfold: Dokumentasjonen av viktige vegetasjonstyper/elementer og rødlistearter er på ingen måte komplett og bør undersøkes mer nøyaktig.

Bruk, tilstand og påvirkning: Innsjøen mottar mye næringssalter fra omkringliggende jordbruk (dels også fra kloakk), og er under eutrofiering. Goksjø har vært senket, og dette har bidratt til gjenvoksning.

Verdivurdering: På bakgrunn av størrelse og på variasjon i vegetasjonstyper og artsamfunn vurderes lokaliteten som regionalt viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Ingen skjøtsel anbefales.

255, Granum, Parklandskap (Alléen) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 23.10.2008 og 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland og Turid Hagelia Korshavn. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en allé opp mot Granum gård, samt et skogholt som alléen går gjennom.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten inneholder både hovedtypen skog (Åkerholmen) og kulturlandskap (alléen). Alléen består av lind og teller 17-18 trær på hver side av veien. Mange av lindene er grove (maks diameter i brysthøyde ca 70 cm), og noen har mindre stammehulrom. Åkerholmen består av lavurtskog med mest eik og lønn i tresjiktet. I tillegg ble ask, osp og hegg notert. Feltsjiktet er ikke spesielt rikt. Noen trær er grove. Det er svært lite dødt trevirke.

Artsmangfold: Potensial for sjeldne insekter knyttet til gamle (hule) edelløvtrær.

Verdivurdering: Gamle edelløvtrær er viktige strukturer for bevaring av biologisk mangfold. Alléen kan være en viktig insektlokalitet, da de mange grove edelløvtrærne kan vise seg å huse leveområder for sjeldne insektarter knyttet til gamle edelløvtrær. Skogholtene med edelløvsog er neppe mer enn lokalt viktige isolert sett, men som en helhet vurderes lokaliteten likevel som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: La dødt trevirke som dannes bli liggendes i lokaliteten.

256, Granum S, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 23.10.2008 og 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en Åkerholm som ligger på et jorde sør for Granum gård, på vestsiden av rv. 305.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kun vurdert på avstand. Den består av et skogholt (Åkerholme). Lokaliteten er 100% skogkledd, og er ikke i hevd. Den klassifiseres likvel som typen "småbiotoper". Eik er dominerende treslag. Ingen av eikene er særlig gamle eller grove.

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke undersøkt nærmere, da slike undersøkelser ikke var relevant for det aktuelle vegprosjektet. Lokaliteten vurderes ikke som mer enn lokalt viktig.

257, Hodtvedt S for pukk., Rik edellauvskog (Lågut-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 06.11.2008. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaiteten ligger sørøst for pukkverket ved Fokserød, på vestsiden av rv 305. Det er flere løsmasserygger innenfor avgrensningen. Mot pukkverket avsluttes lokaliteten i en fjelskrent.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av vestvendt edelløvsog dominert av bok. Eik og osp er også vanlig. Eik finnes i skrenten mot pukkverket. I tillegg finnes bl.a. bjørk. Bøkeskogen er forholdsvis rik (lavurt bøkeskog), men uten sjeldne arter i feltsjiktet. Lavurtbøkeskog er en truet vegetasjonstype (noe truet, VU). Skogen er høyvokst og forholdsvis grovvokst, med flere grove bok, eik og bjørk. Det er svært lite liggende dødt trevirke, men flere bøke- og bjørkegadd. I én osp ble det registrert hekkeshull etter flaggspett. Lokaliteten representerer en typisk rik utformet bøkeskog med høyt innslag av nokså grove trær.

Artsmangfold: Området er viktig for bevaring av artsamangfold knyttet til gammel edelløv(bøke)skog, og kan huse sjeldne og rødlista sopparter.

Verdivurdering: Skogen er rik og kan huse sjeldne sopparter, men da arealet er lite vurderes lokaliteten kun som lokalt viktig (verdi C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

258, Hodtvedt Ø, Rik edellauvskog - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 06.11.2008. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en vestvendt brem av edelløvsog mellom dyrka mark og skrent ved Hotvedt.

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Edelløvkogen er dominert av bøk og eik. Den er åpen, og er preget av plukkhogst. I partier er det noe ungskog, men i hovedsak er bestanden preget av forholdsvis grovvokste trær. Noen få læger ble registrert.

Verdivurdering: Edelløvkogen er preget av plukkhogst. I partier er det noe ungskog. Bestanden er lite i areal, og verdien vurderes som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

259, Hotvedtbekken, Viktig bekkedrag - Verdi B.

Innledning: Arealet er kartlagt i kommunens naturtypekartlegging, som viktige bekkedrag av regional verdi (B). I statusrapport for Goksjø 1998-1999 beskrives Hotvedtbekken med middels god miljøtilstand (Sandefjord kommune 1999). Arne Heggland har beskrevet lokaliteten i forbindelse med bygging av rv 305. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hotvedtbekken strekker seg fra Hotvedt vestover til Goksjø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hotvedtbekken viser god variasjon i vann- og vannkantmiljøet, med vekslende kulper og stryk store deler av bekkestrekningen. Bekken ble beskrevet å ha stort potensial som gytebekk og oppvekstbekk for sjørret ved undersøkelsen i 1998-1999, selv om det ble funnet svært lite fisk i bekken. På strekningen oppstrøms Rv305 til kryssingen med Klinestadvegen, samt i øverste del (før dammer) er det godt utviklede kantsoner. Kantsonene bærer dels preg av å være gjenvokst kulturmark. I tresjiktet finnes bla. svartor, gråor, ask og hegg. Ofte danner or dominerende bestand, med gråor-heggeskog som vegetasjonstype. Flere eksemplarer av ask er grove. Disse har trolig stått åpent i tidligere tiders kulturlandskap. Kantsonene har verdi for en rekke organismer, også som hekkeområde for spurvefugl. I øvre deler av løpet, deler Hotvedtbekken seg, med en ubetydelig del som vinkler nordover mot Fokserød pukkverk, og en noe større del som drenerer fra et par dammer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hotvedtbekken er hardt belastet med kloakkutslipp og arealavrenning fra dyrka mark.

Verdivurdering: Bekken har i visse deler godt utviklede kantsoner som kan være viktige for blant annet spurvefugl. Den viser stor variasjon i vann- og vannkantmiljøet og vurderes som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Utvikle kantsoner langs hele bekkeløpet.

260, Lastelandet, Småbiotoper (Åkerholmer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under Sandefjord kommunes preliminaire naturtypekartlegging som "gammel eikeskog" med lokal verdi, men det er ikke gitt noen beskrivelse. Beskrivelsen bygger derfor på feltbefaring i forbindelse med planlegging av rv. 305 (Arne Heggland 23.10.2008). Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen, og endret klassifiseringen fra gammel fattig eikeskog til Åkerholme med opphørt hevd.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en "Åkerholme" dominert av eikeskog og ligger vest for Semsåsen på et jorde ved Goksjø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er klassifisert til småbiotoper med utformingen Åkerholme. Lokaliteten har en blanding av rike og fattige edelløvskogstyper. Liarealene i øst og vest (med størst løsmassedekning) har blåbærekieskog og floristisk relativt fattig lågurtskog av "hagemarkstypen". På den mer grunnlendte ryggen sentralt i lokaliteten er feltsjiktet rikere, men uten særlig kravfulle og sjeldne arter. Blant karplanter kan nevnes skogfiol, hårsveve og knollerteknapp. Foruten eik forekommer bjørk, osp, spisslønn, hassel og hegg. Skogen har et åpent preg, noe som dels er naturlig og dels kan skyldes tidligere hevd ("hagemarksdrift"). Den største verdien er knyttet til forekomsten av grov eik. Mange eiker har brysthøydiameter over 50 cm, og flere virkelig grove eiketrær med brysthøydiameter opp til 70 cm ble notert. Noen av de store eikene har noen døde greiner og små stammehulrom. F.ø. finnes svært lite død ved, hverken liggende eller stående. Gamle eikeskoger er et svært artsrikt miljø, bl.a. med rike insektsamfunn og rikt fugleliv. Området vil øke sin verdi ettersom flere trær blir gamle og grove. I dag er mange stammer ganske rikt bevokst av busk- og bladlaver, men tilsynelatende mangler kravfulle og sjeldne arter. Mange fuglekasser er opphengt i området, også stor kasse for skogdue/kattugle/kvinand. En skogdue ble observert ved befaring i oktober 2008. Lokaliteten er egnet hekkeområde for arten.

Artsmangfold: Floraen av vedboende sopp virker i dag temmelig triviell. Det er potensial for en råtesopp som oksetungesopp (rødlistet). Kun vanlige arter som eikebroddsopp og eikemusling ble dokumentert under befaringen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere har trolig arealet vært i aktiv bruk (hagemark/eikehage) men hevdene har nå opphørt.

Verdivurdering: Verdien vurderes i dag som viktig (verdi B), og dette er betinget av forekomsten av gammel eik. Lavurteikeskog er klassifisert som en truet vegetasjonstype (noe truet - VU). Floristiske er ikke området særlig rikt. Dersom området får ligge (lenge) urørt vil det kunne bli svært viktig.

261, Lundeby 1, Parklandskap (Alléer) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland og Turid Hagelia Korshavn. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Lundeby, nær Granum gård, på vestsiden av rv 305.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en allé med 14 edelløvtrær - 6 spisslønn, 4 eik og 4 ask. Flere av trærne er forholdsvis grove, med brysthøydiameter mellom 60 og 70 cm. En lønn er sterkt innhul. I tillegg er det flere andre trær med mindre stammehulrom og døde greiner. I følge grunneieren er trærne noe over 100 år gamle. Det er forholdsvis mye lav på stammene, bl.a. stor lindelav.

Artsmangfold: Det kan antas at diversiteten av insekter knyttet til disse elementene og tilsvarende elementer i nærliggende naturtypelokaliteter er ganske stor (også med potensial for sjeldne og trua arter).

Bruk, tilstand og påvirkning: Eneste skjøtsel som er gjennomført i senere år er kutting av topper.

Verdivurdering: Store og hule trær med potensial for rik insektsdiversitet, tilsammen med nærhet til lignende elementer i landskapet, gir lokaliteten verdi som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Unngå fjerning av døde og døende greiner eller trær fra lokaliteten.

262, Lundeby 2, Store gamle trær (Stor eik) - Verdi A.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland og Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved driftsbygningen på Lundeby gård i nærheten av rv. 305, i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en del av "Åkerholmen" ved driftsbygningen på Lundeby gård. Her står et holt med grove eiker, hvorav 3 er grove "eikekjemper". Den groveste har brysthøydiameter ca 90 cm, og har en antatt trealder på 150+

- Naturtypekartlegging i Sandefjord kommune 2010 -

år. Området rundt trærne er lysåpent og med stor solinnstråling, noe som er gunstig i forhold til biologiske verdier. Varme er en viktig parameter for insekter. Flere mindre ask ble notert på lokaliteten.

Artsmangfold: Potensial for rik insektsfauna.

Bruk, tilstand og påvirkning: En av de gamle eikene er i sterkt forfall.

Verdivurdering: På stammen av én eik ble flere karakteristiske råtevedsopper notert; eikeildkjuke og eikemusling. Eiker med en så pass høy trealder er sjeldent, og lokaliteten vurderes (sammen med liknende elementkonsentrasjoner i nærheten) å ha en viktig biologisk funksjon. Verdien settes til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt fristilling er viktig for å dempe konkurransen fra småtrær som spirer rundt de store kjempene.

263, Napperød N, Rik edellauvskog (Lågurt-bøkeskog) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 03.10.2008. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Napperød, rett vest for Fokserød i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Temmelig stort og rent bøkeskogsbestand. Noen grovere bøketrær forekommer, men for det meste er det ganske små dimensjoner (20-30 cm diameter i brysthøyde). Bøk er sterkt dominerende i tresjiktet, men litt bjørk, rogn og gran forekommer. Skogen er en blanding av rikere og fattigere bøkeskogstyper (blåbærbøkeskog og lavurtbøkeskog). Skogen er åpen, og har en høystammet struktur som er typisk for pleiede bøkeskogsbestand. Feltsjiktet er dårlig utviklet, og består av vanlige og vidt utbredte arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ganske mye gran er tatt ut i senere år.

Vegetasjon: Blåbær-bøkeskog (D1b)

Blåbærskog (A4)

Verdivurdering: Både blåbærbøkeskog og lavurtbøkeskog er klassifisert som "true vegetasjonstyper" (h.h.v. hensynskrevende LR og noe truet VU). I denne delen av Vestfold vurderes slike bøkeskoger som relativt vanlig forekommende. I forhold til bevaring av biologisk mangfold er verdien ikke større enn lokal (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

264, Napperød NV, Rik edellauvskog - Verdi C.

Innledning: Skogbestandet er registrert i forbindelse med "miljøregistrering i skog" (MIS-kartlegging), registreringsår 2008. Arne Heggland har feltbefart skogen 20.05.2009. Ulrika Jansson har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Napperød i Sandefjord kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av et svært høystamma bøkebestand. Skogtypen er typisk "middels rik", med store mengder hvitveis i våraspektet i tillegg til lite kravfulle urter, bl.a. gullris. Vegetasjonstype er lavurtbøkeskog (D2b), men temmelig fattig utforming. Det er ikke mange trær med brysthøydiameter >40 cm, og bestandet er m.a.o. ikke svært grovvokst. Det herskende bestandet er temmelig én-sjiktet, men det er til dels tett foryngelse av mindre bøkeplanter. Det er også noe foryngelse av gran. Det er svært lite dødt trevirke av bøk, men noen få læger av gran.

Artsmangfold: I flere av bøketrærne er det gamle hakkespetthull, bl.a. etter flaggspett, sannsynligvis også grønnspett. Dette er viktige hekkeplasser for sekundære hullrugere. Skogdue med hekkeatferd ble registrert utflygende fra et hakkespetthull, hvilket tilsier "sannsynlig hekking" etter hekkeatlas-systemet.

Vegetasjon: Lavurt-bøkeskog (Rødlistebetegnelse) (D7)

Verdivurdering: På bakgrunn av relativt ordinær utforming uten mange gamle trær eller andre verdier knyttet til skogtilstand, vurderes forekomsten kun som "lokalt viktig" (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

265, Napperød NØ, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi C.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 03.10.2008 og 20.05.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert i et flatt parti av daldråg med høy grunnvannstand og (i vest) nederste del av liseid med næringsrike, finkorna løsmasser i skogområdet mellom Napperødtjerna og Fokserød. Området er smalt i utstrekning, og avgrenses i vest av sti, i øst av granplantefelt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en frodig og fuktig skogtype. Vegetasjonstypen er gråor-heggeskog (C3) med karakteristisk tett tuesetting av struteving. I nedre del av liseid kommer det inn arter fra rik edelløvskog (myske og tannrot), og her kan vegetasjonstypen best karakteriseres som fuktig utforming av alm-lindskog. Tresjiktet består av gråor, gran, selje og bjørk. For uten forannevnte arter ble følgende karplanter registrert: skogburbuke, maigull, trollbær, vendelrot, sau/geittelg, hengeving, fugletelg, hvitveis, skogsvinerot, skogsnele.

Artsmangfold: Potensial for godt utviklet moseflora, noe som bør undersøkes nærmere. Området er viktig for fugl.

Vegetasjon: Alm-lindskog (D4)

Gråor-heggeskog (C3)

Verdivurdering: Arealet framviser godt utviklet vegetasjon for gråor-heggeskog, og har formodentlig godt utviklet moseflora. I tillegg er området viktig som leveområde/næringsområde for mange fuglearter. P.g.a. liten utstrekning og mangel på registreringer av sjeldne eller trua arter vurderes verdien foreløpig som lokal (C).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

266, Napperødtjern V, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 20.05.2009 og 12.10.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten innbefatter en sørvendt skrent med middels rik edelløvskogsvegetasjon som overgår i storbregneskog og rik sumpskog i de lavere delene av området. Lokaliteten ligger nær Napperødtjern naturreservat.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er mosaikkpreget med innslag av naturtypene "rik edellauvskog" i sørvendt skrent, "rik blandingsskog i lavlandet" i kløfta som munner ut ved dyrka mark og "rik sumpskog" på det flate området mot myra som grenser til Napperødtjern naturreservat. Sumpskog med dominans av svartor i tresjiktet fortsetter langs jordekanten i en smal brem, og dette arealet er også inkludert. Et område med fattigmyr og fattig furumyrskog er holdt utenom avgrensningen, da lokaliteten fokuserer på rike skogtyper. Den tørreste delen av området består av en utarmet lågurtskog (B1) med en brem av blåbæreikeskog (D1a) under bergrota i nord. I de lavestliggende delene av området overtar først storbregneskog (C1), deretter rik svartorsumpskog (E4). Tresjiktet er rikt sammensatt, og består av eik, osp, svartor, bjørk, gran, hassel, selje, rogn og bøk. Trollhegg finnes i sumpskogen. Eik dominerer i den tørreste delen, mens svartor, bjørk og gran er dominerende i sumpskogsdelen. Feltsjiktet i lavurtskogen er ikke særlig rikt (skogsalat, ormetelg etc.) og helt uten kravfulle arter. En bregnerik skogtype med høye arter som sau/geittelg og skogburkne overtar i skråningen ned mot sumpskogen, mens selve sumpskogen har innslag av de samme artene samt fredløs og skogsnelle. Sumpskogen er klart av "halv-rik" type, og trolig i grenseland for hva som kan karakteriseres som rik svartorsumpskog. Skoginteriøret er preget av liten påvirkning fra skogbruk i de siste ti-årene, og er "uryddig". Det er få svært gamle trær, men flere av eikene i skrenten kan ha lang rotkontinuitet der dagens stammer er generert ved rot/stubbeskudd etter hogst. Det er en del ganske grovvekst svartor (brysthøydiameter ca 40 cm) i sumpskogen. Mye gran har blåst over ende i løpet av de siste årene, og ligger spredt i bestandet. For øvrig er det ganske mye død ved (stående og liggende små dimensjoner) av bjørk og svartor. Flere av disse har stammebrudd 3-6 meter opp på stammen, og står igjen som høystubber. Noe død selje og noen få døde eik ble også notert.

Artsmangfold: Rødlisterarten piggskorpe (*Dentipellis fragilis* - sårbar VU) ble funnet på en middels nedbrutt nedfallen bøkestamme i den sørvendte skrenten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Lavurt-edelløvskog (D2)

Verdivurdering: Området er variert og med klare naturkvaliteter knyttet til flere naturtyper. Lokaliteten mangler kontinuitet og feltsjiktet er ikke særlig rikt. Verdien blir derfor kun "viktig" (B), selv om rik sumpskog er en sterkt truet vegetasjonstype.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

267, Semsåsen SV, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 23.10.2008 og 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland. En del av arealet er innenfor avgrensningen til lokaliteten "Semsåsen" som er kartlagt som en rik edellauvskog (verdi B) i Sandefjord kommunes preliminnære naturtypekartlegging. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området består av det vestvendte skogbrynet av Semsåsen. Lokaliteten ligger mot Rv 305 over en strekning på ca 200 meter. Semsåsens sør- og østside er ikke befart (ikke relevant i forhold til planlegging av ny rv. 305), og mulighetene for sammenkobling mot eventuelle naturtypelokaltiteter på Semsåsens sørøstre del er heller ikke vurdert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen består hovedsakelig av ganske tørr, urterik edelløvskog med eik som viktigste treslag (lavurteikeskog og stedvis blåbæreikeskog). Lavurteikeskog er klassifisert som en truet vegetasjonstype (noe truet - VU). I ett søkk nord i området er det litt gråor-heggeskog (strutseving, gråor og ask i tresjikt). Lågurteikeskogen er av "hagemarksutforming". Tresjiktet består, foruten eik, av hassel, osp, bjørk, gran (litt), ask (litt), lind (litt). Feltsjiktet er ikke ekstremt rikt, og inneholder arter som bleikstarr, hårrfrytle, engtjæreblom, markjordbær, hengeaks, hvitveis, skogfiol, brunrot, smørbukk, knollerteknapp, tveskjeggveronika, grasstjerneblom, stemorsblom, stankstorkenebb, kratthumleblom, korsknapp og gjerdevikke. Lokaliteten kan beskrives som en blanding/edelløvskog på middels rik grunn, som et suksjonsstadium fra tidligere mer (halv)åpen. I sør bærer ett parti preg av å ha vært helt åpen beitemark i tidligere tider. Særlig i sør finnes en del ganske grove eiketrær (ca 65 cm i brysthøydiameter). For øvrig er skogen ikke særlig grovvekst. En del bjørk har falt fra bestandet, og står igjen om gadd eller liggende død ved.

Verdivurdering: Lokaliteten har ikke svært store naturverdier knyttet til rikhet eller skogtilstand, og utformingen vurderes ikke som spesielt sjelden i regionen. Lokaliteten er allikevel så pass variert (treslag, strukturer) at den må sies å ha et godt potensial for et relativt rikt biologisk mangfold. Den vestvendte eksponeringen kombinert med noe død ved, grove eiketrær og blomsterrikt feltsjikt tilsier at insektdiversiteten kan være god. Lokaliteten avgrenses på denne bakgrunn som viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

268, Semsåsen V, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 23.10.2008 og 19.05.2009. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området består av en vestvendt skrent med edelløvskog og noen åpne bergflater med tilhørende kantvegetasjon. Topografisk består lokaliteten av en bratt skrent mot rv. 305 og en "hylle" med vegetasjon over skrenten, før en ny skrent reiser seg innenfor.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er dominert av rike vegetasjonstyper, men i nord og vest er det også noe fattigvegetasjon - henholdsvis knauskog og blåbærskog. Dominerende vegetasjonstyper er rik type lavurteikeskog (med innslag av arter fra alm-lindeskog) og blåbæreikeskog. I søndre halvdel av lokaliteten finnes et lite område med tørreng/kantvegetasjon/åpen bergflate som kan klassifiseres som "urterik kant". Lavurteikeskog og urterik kant er karakterisert som truede vegetasjonstyper (h.h.v. noe truet "VU" og noe truet/sterkt truet "VU/EN"). Skogen er utpreget løv/blandingsskog med mye eik i tresjiktet. For øvrig er det ganske mye ask og lind (rikste delene) og bøk, osp, selje, bjørk, hassel, gran og furu. Einer finnes. Området er grunnlendt med urterik vegetasjon over det meste av arealet. Skrenten mot vegen og det sentrale området rett over denne skrenten er det rikeste, med lysåpen skog og tørrbakke/kantvegetasjon. Det er innslag av kravfulle/basekrevende arter som vårmarihand, blåveis og kratthumle. Artsrike tørrbakker har mye kransmynte, bergmynte, engtjæreblom, skogkløver, gjeldkarve og smalkjempe. Andre karplantearter som ble notert; markjordbær, skogfiol, knollerteknapp, fagerperikum, vårskrinneblom, vårpenggeurt, skjørlok, stemorsblomst, tårnurt, gjerdevikke, ryllik, hårsveve (ub.), bitterbergknapp, lintorskemunn, hengeaks, leveveronika, tveskjeggveronika, roser (ub.), fingerstarr, svartburkne, ormetelg, smørbukk, gullris, stankstorkenebb, kratthumleblom, kratthumleblom, rundbelg, hvitmaure, nikkesmele, hundekveke, blåkoll, korsknapp, nyresoleie. Skogen inneholder en del tydelig gamle trær (eik, ask), men ingen svært grovvekste trær ble observert. Flere edelløvtrær har sterkt mosekledd stammer. Furudominans og fattigere vegetasjon er karakteristisk dess lengre nord en kommer innenfor lokaliteten, og naturverdiene er størst i det sentrale partiet, inkludert lisida mot vegen. Avgrensningen i nord følger ikke et klart skille i naturverdier.

Artsmangfold: Den rødlistede hulråtesoppen oksetungesopp (rødlistet som nær truet, NT), ble funnet ved basis av en eik (eksakt koordinat 0567300 6559878). På gammel furu ble furustokkjuke notert (arten er karakteristisk for gamle furutrær).

Verdivurdering: Lokaliteten representerer det klart rikeste skogarealet som er identifisert på Semsåsen. Naturverdiene er både knyttet til den rike vegetasjonen og tydelig gamle edelløvtrær. Sannsynligvis er det stort potensial for rødlistede insekter på lokaliteten. Verdien vurderes som "viktig" (B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

269, Storelv, Viktig bekke drag - Verdi B.

Innledning: Arne Heggland har beskrevet lokaliteten i forbindelse med planlegging av rv 305. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Storelv har et nedbørsfelt på 102 km², og store deler av nedbørsfeltet ligger i Stokke. Storelv kommer fra Askjemvannet, på grensa mellom Stokke og Andebu. Storelv renner gjennom kulturlandskapet og ut i Goksjø nord for Røvern.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Elva har landskapsøkologisk funksjon som grøntkorridor, og tjener som næringsområde for fuglearter knyttet til ferskvann og våtmark. Stort sett mangler kantvegetasjon, men på elveskråningen (ned fra dyrka marka) er det stedvis noe kratt og høytvoksende ugras- og sumpvegetasjon. De kanskje viktigste verdiene er knyttet til Storelv som levested for fisk og andre ferskvannsorganismer. Både laks og sjøørret går opp i Storelva fra Goksjø. Gyteplassene ligger (betydelig) oppstrøms Brekke bro. I de øvre delene av vassdraget er det også leveområder for elvemusling (rødlistet som sårbar - "VU"). I statusrapport for Goksjø 1998-1999 beskrives Storelvas status slik: "Resultatene viser relativt god miljøtilstand (faunaklasse 5). Storelv er den største tilførselselva til Goksjø, og den har tidligere vært hardt belastet med næringsstoffer. Dette skyldes kloakkutslipp og avrenning fra dyrka mark. Storelv bidrar trolig med en del næringsalter i dag også, selv om resultatene tyder på at bidraget har minsket".

Bruk, tilstand og påvirkning: Elva bærer preg av å være påvirket gjennom landbrukstiltak (utretting mm).

Verdivurdering: Storelva har en viktig økologisk funksjon, og verdivurderingen i naturbase (viktig-B) opprettholdes.

270, Svinnes, Rik edellauvskog (Lågurt-eikeskog) - Verdi B.

Innledning: Lokaliteten ble registrert under feltarbeid i forbindelse med planlegging av rv. 305, 21.10.2008. Befaring ved Arne Heggland. Ulrika Jansson ved BioFokus har bearbeidet og lagt inn informasjonen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en Åkerholme ved Svinnes.

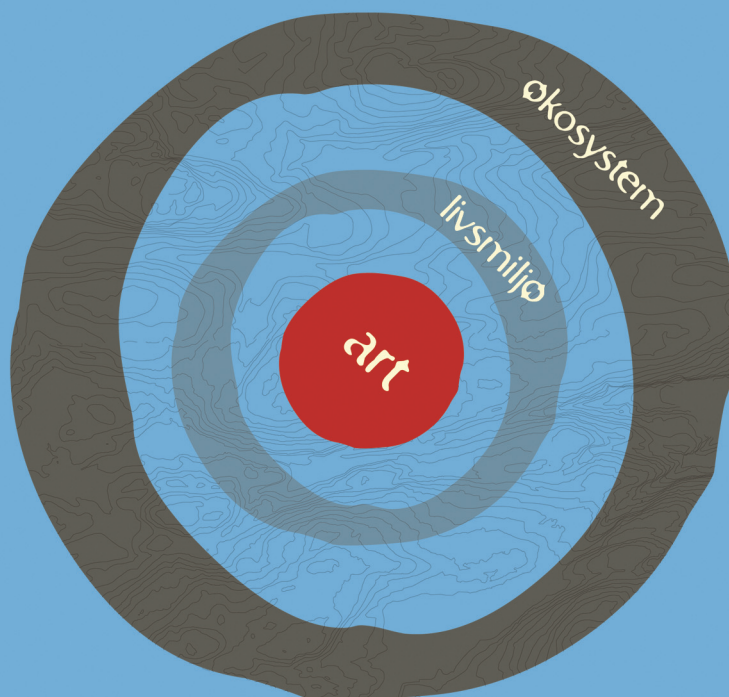
Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en "Åkerholme" med ganske tett skog. Tidligere har trolig arealet inngått i kulturlandskapet (hagemark/eikehage), men hevd har forlenget opphørt og lokaliteten klassifiseres i dag som en naturtype i skog. Eik er dominerende treslag, i tillegg finnes en del spisslønn og lind, samt varierende mengde av andre treslag (furu, osp, rogn, bøk, selje, ask). Vegetasjonen er gjennomgående rik, med urterikt feltsjikt. Vegetasjonstypen i det meste av området er lavurteikeskog, som er klassifisert som en truet vegetasjonstype (noe truet - VU). I sørlige halvdel finnes et særlig rikt parti med en del lind. Flere av eikene er ganske grove, med brysthøydiameter rundt 50 cm. Noen trær har en del døde greiner, men døde trær (liggende og stående) finnes knapt. Eiker med stammehulrom ble ikke observert.

Artsmangfold: Ingen spesielt kravfulle kryptogamer ble observert. Svovelkjuke og eikemusling (to vanlige arter) er eneste råtevedsopp som ble sett på eik.

Bruk, tilstand og påvirkning: En del stubber vitner om påvirkning gjennom plukkhogst.

Verdivurdering: Åkerholmer med edelløvskog er viktige elementer i landskapet, både for flora og fauna. Verdien vurderes som regionalt viktig (verdi B). Ingen rødlistearter er foreløpig registrert, men potensialet for kravfulle insektarter burde være godt p.g.a. gunstig lokalklima og forekomst av eik (mange insektarter er knyttet til eldre eikeskog).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales. Alternativt kan Åkerholmen restaureres til hagemark gjennom rydding og deretter beite.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir en digital rapportserie som heter BioFokus-rapport, <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>